

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 231/2013 AL COMISIEI

din 19 decembrie 2012

de completare a Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește derogările, condițiile generale de operare, depozitarii, efectul de levier, transparența și supravegherea**(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010⁽¹⁾, în special articolul 3 alineatul (6), articolul 4 alineatul (3), articolul 9 alineatul (9), articolul 12 alineatul (3), articolul 14 alineatul (4), articolul 15 alineatul (5), articolul 16 alineatul (3), articolul 17, articolul 18 alineatul (2), articolul 19 alineatul (11), articolul 20 alineatul (7), articolul 21 alineatul (17), articolul 22 alineatul (4), articolul 23 alineatul (6), articolul 24 alineatul (6), articolul 25 alineatul (9), articolul 34 alineatul (2), articolul 35 alineatul (11), articolul 36 alineatul (3), articolul 37 alineatul (15), articolul 40 alineatul (11), articolul 42 alineatul (3) și articolul 53 alineatul (3),

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene,

întrucât:

- (1) Directiva 2011/61/UE împuternicește Comisia să adopte acte delegate care precizează, în special, normele privind calculul pragului și al efectului de levier, condițiile de operare pentru administratorii fondurilor de investiții alternative (denumiți în continuare „AFIA”), inclusiv administrarea riscurilor și a lichidităților, evaluarea și delegarea, cerințele care detaliază funcțiile și sarcinile depozitarilor fondurilor de investiții alternative (denumite în continuare „FIA”), normele privind transparența și cerințele specifice referitoare la țările terțe. Este important ca toate aceste norme care completează Directiva 2011/61/UE să înceapă să se aplice în același timp cu aceasta, astfel încât noile cerințe impuse AFIA să poată fi transpuse în practică cu eficacitate. Dispozițiile prezentului regulament sunt strâns corelate, întrucât se referă la autorizarea, la modul de exercitare a activităților

și la transparența acțiunilor AFIA care administrează și/sau comercializează FIA în Uniune, acestea fiind aspecte indisolubil legate între ele și inerente inițierii și desfășurării activității de administrare a activelor. Pentru a asigura coerența dintre aceste dispoziții, care trebuie să intre în vigoare în același timp, și pentru a facilita persoanelor supuse obligațiilor respective, inclusiv investitorilor care nu sunt rezidenți în Uniune, o imagine cuprinzătoare și un acces compact la aceste dispoziții, este de dorit să se includă într-un singur regulament toate actele delegate solicitate prin Directiva 2011/61/UE.

- (2) Este important ca, prin adoptarea unui regulament, să se asigure realizarea în mod uniform, în toate statele membre, a obiectivelor Directivei 2011/61/UE, în vederea creșterii integrității pieței interne și pentru a oferi securitate juridică participanților pe piață, inclusiv investitorilor instituționali, autorităților competente și altor părți interesate. Un regulament asigură un cadru coerent pentru toți operatorii de pe piață și reprezintă cea mai bună garanție posibilă pentru existența unor condiții echitabile, a unor condiții uniforme de concurență și a unui standard comun adecvat de protecție a investitorilor. În plus, un regulament asigură aplicabilitatea directă a normelor detaliate uniforme referitoare la activitățile AFIA, care, prin natura lor, sunt direct aplicabile și, prin urmare, nu necesită transpunere la nivel național. Recurgerea la un regulament permite, de asemenea, evitarea unei aplicări întârziate a Directivei 2011/61/UE în statele membre.
- (3) Deoarece regulamentul delegat precizează sarcinile și responsabilitățile „organului de conducere” și ale „conducerii superioare”, este important să se clarifice sensul acestor termeni, în special faptul că un organ de conducere poate fi format din persoane cu funcții superioare de conducere. În plus, deoarece prezentul regulament introduce, de asemenea, termenul de „funcție de supraveghere”, definiția organului de conducere trebuie să precizeze clar că acesta este cel care are funcția de conducere, în cazul în care funcțiile de supraveghere și de conducere sunt separate în conformitate cu dreptul național al societăților comerciale. Directiva 2011/61/UE

⁽¹⁾ JO L 174, 1.7.2011, p. 1.

solicită AFIA să furnizeze autorităților competente anumite informații, inclusiv procentul din activele FIA care face obiectul unor măsuri speciale, decurgând din natura nelichidă a acestora. Prezentul regulament precizează ce anume se înțelege prin măsuri speciale, astfel încât AFIA să știe exact ce informații trebuie să furnizeze autorităților competente.

- (4) Directiva 2011/61/UE prevede aplicarea unui regim mai puțin strict pentru AFIA care administrează portofoliile unor FIA ale căror active totale administrate nu depășesc anumite praguri. Este necesar să se precizeze clar modul de calcul al valorii totale a activelor administrate. În acest context, este esențial să se definească măsurile necesare pentru calcularea valorii totale a activelor, să se determine clar ce active nu sunt incluse în calcul, să se clarifice modul în care trebuie evaluate activele dobândite prin utilizarea efectului de levier și să se prevadă norme pentru tratarea cazurilor în care se înregistrează participații financiare reciproce în FIA administrate de un AFIA.
- (5) Valoarea totală a activelor administrate trebuie calculată cel puțin anual, utilizând informații actualizate. Prin urmare, valoarea activelor trebuie determinată în cele douăsprezece luni care preced data calculului valorii totale a activelor administrate, și anume cât mai aproape posibil de această dată.
- (6) În vederea asigurării faptului că un AFIA rămâne în continuare eligibil pentru a beneficia de regimul mai puțin strict prevăzut de Directiva 2011/61/UE, trebuie instituită o procedură care să permită urmărirea continuă a valorii totale a activelor administrate. AFIA poate analiza tipurile de FIA administrate și diferitele clase de active investite, pentru a evalua probabilitatea încălcării pragului sau necesitatea de a efectua un calcul suplimentar.
- (7) În cazul în care nu mai îndeplinește condițiile referitoare la praguri, AFIA trebuie să notifice autoritatea competentă și să solicite o autorizare în termen de 30 de zile calendaristice. Dacă însă, într-un an calendaristic, depășirea pragurilor sau situarea sub acestea are loc doar ocazional, iar astfel de situații sunt considerate ca fiind temporare, AFIA nu trebuie să aibă obligația de a solicita o autorizare. În aceste cazuri, AFIA trebuie să informeze autoritatea competentă în legătură cu încălcarea pragului și să explice de ce consideră că o astfel de încălcare este de natură temporară. O situație care durează mai mult de trei luni nu poate fi considerată ca fiind temporară. La evaluarea probabilității ca o situație să fie temporară, AFIA trebuie să ia în considerare activitatea așteptată de subscriere și de răscumpărare sau, dacă este cazul, apelurile către investitori de a vărsa capitalul angajat și distribuirile de capital. AFIA nu trebuie să includă în evaluarea sa mișcările așteptate ale pieței.
- (8) Nu este nevoie ca datele utilizate de AFIA pentru a calcula valoarea totală a activelor administrate să fie

disponibile publicului sau investitorilor. Cu toate acestea, autoritățile competente trebuie să fie în măsură să verifice dacă AFIA calculează și monitorizează corect valoarea totală a activelor administrate, inclusiv la evaluarea cazurilor în care valoarea totală a activelor administrate depășește temporar pragul relevant, și, prin urmare, trebuie să aibă acces la aceste date, la cerere.

- (9) Este important ca AFIA care beneficiază de dispozițiile regimului mai puțin strict prevăzut de Directiva 2011/61/UE să furnizeze autorităților competente, la momentul înregistrării, informații la zi. Nu toate tipurile de AFIA dispun neapărat de documente de ofertă actualizate, care să reflecte cele mai recente evoluții legate de FIA pe care le administrează, astfel încât acești AFIA pot considera că este mai practic să furnizeze informațiile cerute într-un document separat, care descrie strategia de investiții a fondului. Acesta poate fi cazul fondurilor cu capital privat sau cu capital de risc, care de multe ori recurg la negocieri cu investitori potențiali pentru a obține bani.
- (10) Nu trebuie să se considere că un FIA care deține numai acțiuni la societățile cotate utilizează efectul de levier, atât timp cât acțiunile nu sunt achiziționate prin recurgerea la împrumuturi. Dacă același FIA cumpără opțiuni pe un indice pentru acțiuni, trebuie să se considere că acesta utilizează efectul de levier, deoarece și-a mărit expunerea față de o investiție dată.
- (11) Pentru a asigura o aplicare uniformă a obligațiilor AFIA de a furniza o imagine de ansamblu obiectivă privind efectul de levier utilizat, este necesar să se prevadă două metode de calcul al acestuia. După cum reiese din studiile de piață, cele mai bune rezultate se pot obține prin combinarea așa-numitelor metode „brută” și „a angajamentului”.
- (12) Pentru a dispune de informații adecvate în vederea monitorizării riscurilor sistemice și a avea o imagine completă a utilizării efectului de levier de către AFIA, autoritățile competente și investitorii trebuie să primească informații privind expunerea unui FIA bazate atât pe metoda brută, cât și pe metoda angajamentului și, prin urmare, toți AFIA trebuie să calculeze expunerea utilizând atât metoda brută, cât și metoda angajamentului. Prin metoda brută se determină expunerea globală a FIA, în timp ce metoda angajamentului oferă informații privind tehnicile de acoperire a riscurilor și de compensare utilizate de administrator; prin urmare, metodele trebuie coroborate. În special, gradul în care expunerea globală calculată prin metoda brută diferă de cea calculată prin metoda angajamentului poate oferi informații utile. În cazul în care acest lucru se dovedește necesar pentru a asigura reflectarea în mod adecvat a oricărei creșteri a expunerii FIA, Comisia poate adopta acte delegate suplimentare privind o metodă suplimentară și facultativă de calcul al efectului de levier.

- (13) În calculul expunerii trebuie introduse inițial toate pozițiile FIA, inclusiv activele și pasivele pe termen scurt și lung, împrumuturile, instrumentele financiare derivate și orice altă metodă care crește expunerea atunci când riscurile și remunerările activelor sau pasivelor revin FIA, precum și toate celelalte poziții din care e constituită valoarea activului net.
- (14) Împrumuturile contractate de FIA trebuie excluse dacă sunt de natură temporară și dacă privesc angajamentele de capital ale investitorilor și sunt integral acoperite de acestea. Facilitățile de credit cu reînnoire automată (*revolving*) nu trebuie considerate ca având o natură temporară.
- (15) Toți AFIA trebuie să calculeze expunerea atât prin metoda brută, cât și prin metoda angajamentului. Conform metodei angajamentului, instrumentele financiare derivate trebuie convertite în poziții echivalente pe activul suport. Cu toate acestea, dacă un FIA investește în anumite instrumente financiare derivate pentru a compensa riscul de piață al altor active în care a investit, în anumite condiții, aceste instrumente financiare derivate nu trebuie convertite într-o poziție echivalentă pe activele suport, deoarece expunerile celor două investiții se echilibrează reciproc. Aceasta ar trebui să fie situația atunci când, de exemplu, un FIA investește într-un anumit indice și deține un instrument derivat care schimbă performanța indicelui respectiv cu performanța altui indice, ceea ce ar trebui să fie echivalent cu a avea o expunere față de al doilea indice din portofoliu și, prin urmare, valoarea activului net al FIA nu ar depinde de performanța primului indice.
- (16) Atunci când se calculează expunerea conform metodei angajamentului, instrumentele financiare derivate care îndeplinesc criteriile stabilite de prezentul regulament nu determină creșterea expunerii. Astfel, dacă FIA investește în contractele futures pe indici bursieri și are o poziție de trezorerie egală cu valoarea de piață suport totală a contractelor futures, acest lucru echivalează cu investiția directă în acțiuni care compun indicele și, prin urmare, contractele futures pe indici bursieri nu trebuie luate în considerare la calculul expunerii FIA.
- (17) Atunci când calculează expunerea conform metodei angajamentului, trebuie să i se permită AFIA să ia în considerare operațiunile de acoperire a riscurilor și acordurile de compensare, cu condiția ca acestea să îndeplinească criteriile aferente metodei angajamentului.
- (18) Cerința conform căreia acordurile de compensare trebuie să se refere la același activ suport trebuie interpretată în sens strict, și anume că activele pe care AFIA le consideră ca fiind echivalente sau foarte strâns corelate, cum ar fi diferitele clase de acțiuni sau obligațiunile emise de același emitent, nu trebuie considerate ca fiind identice din perspectiva acordurilor de compensare. Definiția acordurilor de compensare urmărește să asigure faptul că sunt luate în considerare numai tranzacțiile care compensează riscurile legate de alte tranzacții, fără a lăsa un risc rezidual semnificativ. Combinațiile de tranzacții care urmăresc să genereze un randament, oricât de mic, prin reducerea unor riscuri în același timp cu menținerea altora, precum și strategiile de arbitraj care urmăresc să genereze un randament profitând de diferențele de prețuri dintre instrumentele financiare derivate având același suport, dar scadențe diferite, nu trebuie considerate acorduri de compensare.
- (19) Practica de administrare a portofoliului care vizează reducerea riscurilor de durată prin combinarea unei investiții într-o obligațiune pe termen lung cu un swap pe rata dobânzii, sau reducerea duratei unui portofoliu de obligațiuni al FIA printr-o poziție scurtă pe contracte futures pe obligațiuni reprezentative pentru riscul de rată a dobânzii al portofoliului (acoperirea riscurilor de durată) trebuie considerată operațiune de acoperire a riscurilor, cu condiția ca aceasta să îndeplinească criteriile de acoperire a riscurilor.
- (20) Practica de administrare a portofoliului care vizează compensarea riscurilor semnificative aferente unei investiții într-un portofoliu de acțiuni bine diversificat printr-o poziție scurtă pe un contract futures pe un indice bursier, în cazul în care compoziția portofoliului de acțiuni este foarte apropiată de cea a indicelui bursier, iar randamentul acestuia este strâns corelat cu cel al indicelui bursier, și în cazul în care poziția scurtă pe contractul futures pe indicele bursier permite o reducere incontestabilă a riscului general de piață aferent portofoliului de acțiuni, iar riscul specific este nesemnificativ, cum ar fi o acoperire beta a riscurilor aferente unui portofoliu de acțiuni bine diversificat, dacă riscul specific este considerat a fi nesemnificativ, trebuie considerată ca îndeplinind criteriile de acoperire a riscurilor.
- (21) Practica de administrare a portofoliului care vizează compensarea riscului aferent unei investiții într-o obligațiune cu rată fixă a dobânzii prin combinarea unei poziții lungi pe un swap pe riscul de credit cu un swap pe rata dobânzii, care schimbă rata fixă a dobânzii cu o rată a dobânzii egală cu o rată de referință adecvată de pe piața monetară la care se adaugă o marjă, trebuie considerată ca fiind o operațiune de acoperire a riscurilor, dacă toate criteriile de acoperire a riscurilor ale metodei angajamentului sunt, în principiu, îndeplinite.
- (22) Practica de administrare a portofoliului care vizează compensarea riscului aferent unei acțiuni date prin adoptarea unei poziții scurte, prin intermediul unui instrument derivat, pe o acțiune care diferă de prima acțiune, dar este strâns corelată cu aceasta, nu trebuie considerată ca îndeplinind criteriile de acoperire a riscurilor. Deși se bazează pe adoptarea unor poziții opuse pe aceeași clasă de active, o astfel de strategie nu acoperă riscul specific aferent investiției într-o anumită acțiune. Prin urmare, practica respectivă nu trebuie considerată ca fiind o operațiune de acoperire a riscurilor, astfel cum este aceasta definită în criteriile aferente metodei angajamentului.
- (23) Practica de administrare a portofoliului care vizează să păstreze componenta alfa a unui coș de acțiuni (compus dintr-un număr limitat de acțiuni) prin combinarea investiției în coșul de acțiuni respectiv cu o poziție scurtă ajustată beta pe un contract futures pe un indice bursier nu trebuie considerată ca îndeplinind criteriile de acoperire a riscurilor. O astfel de strategie nu urmărește să compenseze riscurile semnificative ale investiției în

coșul de acțiuni, ci să compenseze componenta beta (riscul de piață) a investiției respective și să păstreze componenta alfa. Componenta alfa a coșului de acțiuni poate fi dominantă în raport cu componenta beta și, în consecință, poate conduce la pierderi la nivelul FIA. Din acest motiv, practica respectivă nu trebuie considerată operațiune de acoperire a riscurilor.

- (24) Arbitrajul pe fuziune este o strategie care combină o poziție scurtă pe o acțiune cu o poziție lungă pe altă acțiune. O astfel de strategie urmărește să acopere componenta beta (riscul de piață) a pozițiilor și să genereze un randament corelat cu performanța relativă a ambelor acțiuni. În mod similar, componenta alfa a coșului de acțiuni poate fi dominantă în raport cu componenta beta și, în consecință, poate conduce la pierderi la nivelul FIA. Strategia respectivă nu trebuie considerată ca fiind o operațiune de acoperire a riscurilor, astfel cum este aceasta definită în criteriile aferente metodei angajamentului.
- (25) Strategia care urmărește să acopere o poziție lungă pe o acțiune sau pe o obligațiune prin cumpărarea unei protecții a creditului față de același emitent privește două clase diferite de active și, prin urmare, nu trebuie considerată operațiune de acoperire a riscurilor.
- (26) În cazul în care utilizează metode care măresc expunerea unui FIA, AFIA trebuie să respecte unele principii generale, cum ar fi analizarea fondului tranzacției, în plus față de forma juridică a acesteia. În mod special în cazul tranzacțiilor de răscumpărare, AFIA trebuie să analizeze dacă riscurile și remunerările activelor implicate sunt transferate sau păstrate de FIA. De asemenea, AFIA trebuie să examineze instrumentele financiare derivate sau alte acorduri contractuale care se aplică activelor suport, pentru a determina eventualele angajamente viitoare ale FIA care rezultă din aceste tranzacții.
- (27) Deoarece conform metodei angajamentului ratele dobânzii cu scadențe diferite sunt considerate ca fiind active suport diferite, FIA care, în conformitate cu politica lor principală de investiții, investesc mai ales în instrumente financiare derivate pe rata dobânzii pot utiliza reguli specifice de compensare în durată, pentru a ține seama de corelarea dintre segmentele de scadență de pe curba ratei dobânzii. Atunci când își stabilește politica de investiții și profilul de risc, un FIA trebuie să poată defini nivelul riscului de rată a dobânzii și, în consecință, să poată determina durata țintă. FIA trebuie să țină seama de durata țintă predefinită atunci când decide ce investiții să efectueze. În cazul în care durata portofoliului diferă de durata țintă, strategia nu trebuie considerată ca fiind un acord de compensare în durată, astfel cum este acesta definit în criteriile aferente metodei angajamentului.
- (28) Regulile de compensare în durată permit compensarea pozițiilor lungi cu poziții scurte ale căror active suport sunt rate diferite ale dobânzii. Scadențele utilizate ca

praguri pentru intervalele de scadență sunt: doi ani, șapte ani și 15 ani. Compensarea pozițiilor trebuie permisă în fiecare interval de scadență.

- (29) Compensarea pozițiilor între două intervale de scadență diferite trebuie permisă parțial. Pentru a permite numai o compensare parțială, pozițiilor compensate trebuie să li se aplice penalități. Acestea trebuie exprimate sub formă de procente bazate pe corelările medii dintre intervalele de scadență de doi ani, cinci ani, 10 ani și 30 de ani de pe curba ratei dobânzii. Cu cât diferența dintre scadențele pozițiilor este mai mare, cu atât mai mult trebuie penalizată compensarea pozițiilor și, prin urmare, cu atât mai mult trebuie să crească procentele.
- (30) Pozițiile a căror durată modificată este cu mult mai mare decât durata modificată a întregului portofoliu nu sunt conforme cu strategia de investiții a FIA, iar compensarea lor integrală nu trebuie permisă. Astfel, nu trebuie acceptată compensarea unei poziții scurte cu scadența de 18 luni (aflată în intervalul de scadență 1) cu o poziție lungă cu scadența de 10 ani (aflată în intervalul de scadență 3), dacă durata țintă a FIA este de aproximativ 2 ani.
- (31) Atunci când calculează expunerea, FIA pot identifica, în primul rând, operațiunile de acoperire a riscurilor. Instrumentele financiare derivate implicate în aceste operațiuni trebuie apoi excluse din calculul expunerii globale. FIA trebuie să efectueze un calcul exact în cazul operațiunilor de acoperire a riscurilor. FIA nu trebuie să utilizeze regulile de compensare în durată în calculul acoperirii riscurilor. Regulile de compensare în durată pot fi utilizate pentru a converti instrumentele financiare derivate pe rata dobânzii rămase în pozițiile echivalente corespunzătoare pe activele suport.
- (32) În temeiul Directivei 2011/61/UE, un AFIA trebuie să se asigure că potențialele riscuri legate de răspunderea profesională, rezultate din activitățile sale, sunt acoperite în mod adecvat, fie din fonduri proprii suplimentare, fie printr-o asigurare de răspundere civilă profesională. Pentru aplicarea uniformă a acestei dispoziții, este necesară o înțelegere comună a potențialelor riscuri legate de răspunderea profesională care trebuie acoperite. Specificația generală a riscurilor care decurg din neglijența profesională a unui AFIA trebuie să identifice caracteristicile evenimentelor de risc relevante și domeniul de aplicare a răspunderii profesionale potențiale, inclusiv pagubele sau pierderile cauzate de persoane care desfășoară activități în mod direct și pentru care AFIA are răspundere legală, cum ar fi directorii, responsabilii sau personalul FIA și persoanele care desfășoară activități în baza unui acord de delegare încheiat cu AFIA. În conformitate cu dispozițiile Directivei 2011/61/UE, răspunderea AFIA nu trebuie să fie afectată de delegare sau subdelegare, iar acesta trebuie să asigure o acoperire adecvată a riscurilor profesionale asociate unor astfel de părți terțe, pentru care răspunde din punct de vedere legal.

- (33) Pentru a asigura o înțelegere comună a specificației generale, trebuie utilizată o listă de exemple ca referință pentru identificarea potențialelor evenimente de risc legat de răspunderea profesională. Această listă trebuie să includă o gamă largă de evenimente care rezultă din acțiuni neglijente, erori sau omisiuni, cum ar fi pierderea documentelor care atestă proprietatea asupra investițiilor, furnizarea de informații false sau neîndeplinirea diverselor obligații sau sarcini care revin AFIA. Pe listă trebuie să figureze, de asemenea, incapacitatea de a împiedica, cu ajutorul sistemelor de control intern adecvate, comportamentul fraudulos în cadrul organizației FIA. Pagubele rezultate ca urmare a neexercitării în măsură suficientă a diligenței necesare pentru o investiție care s-a dovedit a fi frauduloasă antrenează răspunderea profesională a AFIA și trebuie să fie acoperite în mod adecvat. Cu toate acestea, pierderile suferite ca urmare a scăderii valorii unei investiții din cauza unor condiții de piață nefavorabile nu trebuie acoperite. Lista trebuie să includă, de asemenea, evaluările incorect efectuate, care trebuie înțelese ca evaluări defectuoase ce încalcă articolul 19 din Directiva 2011/61/UE și actele delegate aferente.
- (34) Conform obligațiilor lor de administrare a riscurilor, AFIA trebuie să dispună de mecanisme adecvate de control intern de calitate pentru a evita sau a atenua deficiențele operaționale, inclusiv riscurile legate de răspunderea profesională. Prin urmare, un AFIA trebuie să dispună, în cadrul politicii sale de administrare a riscurilor, de politici și proceduri adecvate pentru administrarea riscului operațional, care să corespundă naturii, dimensiunii și complexității activității sale. În orice caz, aceste proceduri și politici trebuie să permită crearea unei baze de date cu pierderile interne, pentru evaluarea profilului de risc operațional.
- (35) Pentru ca fondurile proprii suplimentare și asigurarea de răspundere civilă profesională să acopere în mod adecvat potențialele riscuri legate de răspunderea profesională, trebuie să se stabilească referințe cantitative minime în vederea determinării nivelului adecvat de acoperire. Astfel de referințe cantitative trebuie stabilite de AFIA ca procent specific din valoarea portofoliilor FIA administrate, calculată ca sumă a valorilor absolute ale tuturor activelor aparținând tuturor FIA administrate, indiferent dacă acestea au fost achiziționate utilizând efectul de levier sau banii investitorilor. În acest context, instrumentele financiare derivate trebuie evaluate la prețul lor de piață, deoarece acesta este prețul la care pot fi înlocuite. Întrucât acoperirea printr-o asigurare de răspundere civilă profesională este, prin natura sa, mai incertă decât cea furnizată din fondurile proprii suplimentare, celor două instrumente utilizate pentru acoperirea riscurilor legate de răspunderea profesională trebuie să li se aplice procente diferite.
- (36) Pentru a garanta eficacitatea unei asigurări de răspundere civilă profesională în materie de acoperire a pierderilor rezultate în urma evenimentelor asigurate, aceasta trebuie contractată cu o societate de asigurare autorizată să furnizeze asigurări de răspundere civilă profesională. Este vorba atât de societăți de asigurare din UE, cât și de societăți din afara UE, în măsura în care acestea sunt autorizate, prin legislația Uniunii sau legislația națională, să furnizeze un astfel de serviciu de asigurare.
- (37) Pentru a permite o anumită flexibilitate în întocmirea unei asigurări adecvate de răspundere civilă profesională, AFIA și societatea de asigurare trebuie să poată conveni asupra unei clauze care să prevadă suportarea de către AFIA a unei sume stabilite, ca primă parte a oricărei pierderi (franșiză deductibilă). Dacă se convine asupra unei franșize deductibile, AFIA trebuie să furnizeze fonduri proprii care corespund sumei stabilite, reprezentând partea din pierdere pe care trebuie să o suporte. Aceste fonduri proprii sunt suplimentare față de capitalul inițial al AFIA și față de fondurile proprii pe care acesta trebuie să le furnizeze în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) din Directiva 2011/61/UE.
- (38) În principiu, cel puțin o dată pe an trebuie să se verifice adecvarea acoperirii din fonduri proprii suplimentare sau prin asigurare de răspundere civilă profesională. Cu toate acestea, AFIA trebuie să dispună de proceduri care să asigure monitorizarea continuă a valorii totale a portofoliilor FIA administrate, precum și ajustarea continuă a valorii la care sunt acoperite riscurile legate de răspunderea profesională, dacă sunt identificate neconcordanțe semnificative. De asemenea, autoritatea competentă din statul membru de origine al AFIA poate reduce sau crește cerința minimă de fonduri proprii suplimentare, după ce a luat în considerare profilul de risc al AFIA, istoricul său în materie de pierderi și adecvarea fondurilor sale proprii suplimentare sau a asigurării sale de răspundere civilă profesională.
- (39) În conformitate cu Directiva 2011/61/UE, AFIA trebuie să acționeze în interesul FIA, al investitorilor în FIA, și al integrității pieței. Prin urmare, AFIA trebuie să aplice politici și proceduri adecvate, care să le permită să prevină practicile frauduloase, precum anticiparea evoluției pieței (*market timing*) sau tranzacționarea după închiderea bursei (*late trading*). Personalul care tranzacționează anticipând evoluția pieței profită de prețurile vechi sau perimate ale titlurilor din portofoliu care au impact asupra calculului valorii activului net al

FIA (VAN) sau cumpără și apoi răscumpără unități de FIA într-un interval de câteva zile, exploatând astfel modul în care FIA calculează VAN. Tranzacționarea după închiderea bursei implică plasarea de ordine de cumpărare sau de răscumpărare a unităților de FIA după un moment limită de acceptare a ordinelor (*cut off point*) fixat, prețul primit fiind însă cel din momentul limită respectiv. Ambele practici frauduloase prejudiciază interesele investitorilor pe termen lung, deoarece diluează randamentul obținut de aceștia și au efecte negative asupra randamentelor FIA, mărin­d costurile tranzacțiilor și perturbând administrarea portofoliului. De asemenea, AFIA trebuie să instituie proceduri adecvate pentru a asigura administrarea eficientă a FIA și trebuie să acționeze în așa fel încât FIA și investitorii să nu suporte costuri nejustificate.

- (40) Conform abordării utilizate în cazul administratorilor OPCVM, AFIA trebuie să aplice un nivel ridicat de diligență în selectarea și monitorizarea investițiilor. Aceștia trebuie să aibă competențele și cunoștințele profesionale adecvate pentru activele în care FIA a investit. Pentru a asigura punerea în aplicare a deciziilor de investiții în conformitate cu strategia de investiții și, după caz, cu limitele de risc ale FIA administrate, AFIA trebuie să instituie și să aplice politici și proceduri scrise cu privire la diligența necesară. Aceste politici și proceduri trebuie revizuite și actualizate în mod regulat. Atunci când AFIA investesc în tipuri specifice de active pe perioade lungi sau în active mai puțin lichide precum bunurile imobiliare sau participațiile în societăți, cerințele privind diligența necesară trebuie să se aplice și în faza de negociere. Activitățile întreprinse de AFIA înainte de încheierea unui acord trebuie să fie formalizate în mod adecvat, pentru a demonstra faptul că acestea sunt conforme cu planul economic și financiar și, prin urmare, cu durata FIA. AFIA trebuie să păstreze procesele verbale ale reuniunilor relevante, documentele pregătitoare și analiza economică și financiară efectuată pentru a evalua fezabilitatea proiectului și angajamentul contractual.
- (41) Cerința conform căreia AFIA trebuie să acționeze cu competența, atenția și diligența necesare trebuie să se aplice și atunci când acesta numește un broker principal (*prime broker*) sau o contrapartidă. AFIA trebuie să selecteze și să numească numai brokerii principali și contrapartidele care sunt supuse unei supravegheri permanente, sunt solide din punct de vedere financiar și au structura organizatorică adecvată serviciilor care urmează a fi furnizate către AFIA sau FIA. Pentru a asigura protecția corespunzătoare a intereselor investitorilor, este important să se precizeze faptul că unul dintre criteriile conform căruia trebuie evaluată soliditatea financiară constă în a verifica dacă brokerii principali sau contrapartidele sunt supuse reglementării prudențiale relevante, inclusiv cerințelor de capital adecvate, și unei supravegheri eficace.
- (42) În conformitate cu Directiva 2011/61/UE, care solicită AFIA să acționeze cu onestitatea, echitatea și competența necesare, persoanele care conduc efectiv activitatea AFIA,

care sunt membre ale organului de conducere sau ale conducerii superioare în cazul entităților care nu au organ de conducere, trebuie să posede suficiente cunoștințe, competențe și experiență pentru a-și exercita atribuțiile, în special pentru a înțelege riscurile asociate activității AFIA. În conformitate cu Cartea verde a Comisiei privind guvernanta corporativă în sectorul financiar⁽¹⁾, persoanele care conduc efectiv activitatea AFIA trebuie, de asemenea, să dedice suficient timp îndeplinirii funcțiilor lor în cadrul AFIA și să acționeze cu onestitate, integritate și independență de spirit, între altele, pentru a evalua și a contesta, în mod adecvat, deciziile conducerii superioare.

- (43) Pentru a se asigura că activitățile relevante sunt îndeplinite în mod corect, AFIA trebuie să angajeze personal având abilitățile, cunoștințele și competența necesare pentru a îndeplini sarcinile care îi sunt atribuite.
- (44) AFIA care furnizează serviciul de administrare a portofoliului individual trebuie să respecte normele referitoare la stimulente, stabilite de Directiva 2006/73/CE a Comisiei din 10 august 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind cerințele organizatorice și condițiile de funcționare ale întreprinderilor de investiții și termenii definiți în sensul directivei menționate⁽²⁾. Din motive de coerență, aceste principii trebuie extinse și asupra AFIA care furnizează serviciul de administrare a portofoliului colectiv și cel de marketing. Existența, natura și valoarea remunerării, comisionului ori beneficiului sau, atunci când valoarea respectivă nu poate fi stabilită, metoda de calcul a acesteia trebuie indicate în raportul anual al AFIA.
- (45) Investitorii în FIA trebuie să beneficieze de o protecție similară cu cea a clienților AFIA cărora aceștia le furnizează serviciul de administrare a portofoliului individual; în cel din urmă caz, AFIA trebuie să respecte normele privind buna executare, stabilite de Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului⁽³⁾ și de Directiva 2006/73/CE. Cu toate acestea, trebuie să se țină seama de diferențele dintre diferitele tipuri de active în care FIA a investit, întrucât buna executare nu este relevantă, de exemplu, atunci când AFIA investește în bunuri imobiliare sau în participații în societăți, iar investiția este efectuată după ample negocieri cu privire la termenii acordului. În cazul în care nu există posibilitatea de a alege între locuri de executare diferite, AFIA trebuie să poată demonstra acest lucru autorităților competente și auditorilor.

⁽¹⁾ COM(2010) 284.

⁽²⁾ JO L 241, 2.9.2006, p. 26.

⁽³⁾ JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

- (46) Din motive de coerență cu cerințele aplicate administratorilor OPCVM, normele privind prelucrarea ordinelor, precum și agregarea și alocarea ordinelor de tranzacționare trebuie să se aplice AFIA atunci când aceștia furnizează serviciul de administrare a portofoliului colectiv. Cu toate acestea, normele respective nu trebuie să se aplice atunci când investiția în active este efectuată după ample negocieri cu privire la termenii acordului, cum este cazul investițiilor în bunuri imobiliare, în participații în societăți sau în societăți necotate, deoarece în astfel de cazuri nu se execută ordine.
- (47) Este important să se precizeze situațiile în care se pot produce conflicte de interese, în special situațiile în care există perspectiva obținerii unui câștig financiar sau a evitării unei pierderi financiare, sau în care sunt furnizate stimulente financiare sau de altă natură pentru a orienta comportamentul AFIA către favorizarea unor interese particulare în detrimentul intereselor altor părți, cum ar fi un alt FIA, clienții acestuia, organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) sau alți clienți ai AFIA.
- (48) Politica în domeniul conflictelor de interese definită de către AFIA trebuie să identifice situațiile în care activitățile pe care aceștia le desfășoară ar putea genera conflicte de interese care să conducă sau nu la riscul potențial de a prejudicia interesele FIA sau ale investitorilor săi. În vederea identificării acestor situații, AFIA trebuie să ia în considerare nu numai activitatea de administrare a portofoliului colectiv, ci și alte activități pe care este autorizat să le desfășoare, inclusiv activitățile delegaților și subdelegaților săi, ale evaluatorului extern sau ale contrapartidei.
- (49) În conformitate cu abordarea utilizată în Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) ⁽¹⁾ pentru societățile de administrare ale OPCVM-urilor și în Directiva 2004/39/CE pentru firmele de investiții, AFIA trebuie să adopte proceduri și măsuri care să asigure faptul că persoanele relevante implicate în diferite activități în care ar putea apărea conflicte de interese desfășoară aceste activități cu un grad de independență adaptat dimensiunii și activităților AFIA.
- (50) Este esențial să se prevadă un cadru general în conformitate cu care conflictele de interese, în cazul în care au loc, să fie administrate și comunicate. Etapele și procedurile detaliate care trebuie urmate în astfel de situații trebuie precizate în cadrul politicii în domeniul conflictelor de interese care urmează să fie definită de către AFIA.
- (51) Una dintre componentele centrale ale unui sistem de administrare a riscurilor este funcția permanentă de administrare a riscurilor. Din motive de coerență, sarcinile și responsabilitățile acesteia trebuie să fie de natură similară cu cele atribuite de Directiva 2010/43/UE a Comisiei din 1 iulie 2010 de punere în aplicare a Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele organizatorice, conflictele de interese, regulile de conduită, administrarea riscului și conținutul acordului dintre depozitar și societatea de administrare ⁽²⁾ funcției permanente de administrare a riscurilor existentă în cadrul societăților de administrare a OPCVM-urilor. Această funcție trebuie să dețină un rol principal în definirea politicii privind riscurile a FIA și în monitorizarea și măsurarea riscurilor, pentru a putea asigura conformitatea permanentă a nivelului de risc cu profilul de risc al FIA. Funcția permanentă de administrare a riscurilor trebuie să dispună de autoritatea necesară, să aibă acces la toate informațiile relevante și să mențină contacte regulate cu conducerea superioară și cu organul de conducere al AFIA, pentru a le furniza date actualizate, pe baza cărora acestea să poată lua măsuri prompte de remediere, dacă este necesar.
- (52) Un alt pilon al sistemului de administrare a riscurilor îl constituie politica de administrare a riscurilor. Această politică trebuie să fie formalizată în mod corespunzător și trebuie să explice, în special, măsurile și procedurile utilizate pentru a măsura și administra riscurile, măsurile de protecție pentru asigurarea exercitării independente a funcției de administrare a riscurilor, tehnicile utilizate pentru a administra riscurile și detaliile privind repartizarea în cadrul AFIA a responsabilităților pentru administrarea riscurilor și pentru procedurile operaționale. Pentru a i se asigura eficacitatea, politica de administrare a riscurilor trebuie să fie revizuită cel puțin anual de către conducerea superioară.
- (53) După cum prevede Directiva 2011/61/UE, funcția de administrare a riscurilor trebuie să fie separată din punct de vedere funcțional și ierarhic de unitățile operaționale. Prin urmare, trebuie să se precizeze că această separare trebuie asigurată până la nivelul organului de conducere al AFIA și că persoanele care exercită funcția de administrare a riscurilor nu trebuie să îndeplinească sarcini care intră în conflict cu această funcție, sau să fie supravegheate de către o persoană aflată într-o funcție care intră în conflict cu funcția de administrare a riscurilor.
- (54) Este esențial să se precizeze măsurile de protecție pe care AFIA trebuie să le aplice în orice situație pentru a asigura exercitarea independentă a funcției de administrare a riscurilor și, în special, faptul că persoanele care îndeplinesc funcția de administrare a riscurilor nu trebuie să primească sarcini care intră în conflict unele cu altele, trebuie să ia decizii pe baza datelor pe care le pot evalua în mod adecvat, iar procesul decizional trebuie să poată fi revizuit.

⁽¹⁾ JO L 302, 17.11.2009, p. 32.

⁽²⁾ JO L 176, 10.7.2010, p. 42.

- (55) Deși Directiva 2011/61/UE nu impune restricții asupra investițiilor FIA, riscurile suportate de fiecare FIA nu pot fi administrate în mod eficace dacă limitele de risc nu au fost stabilite în avans de către AFIA. Limitele de risc trebuie să corespundă profilului de risc al FIA și să fie comunicate investitorilor în conformitate cu Directiva 2011/61/UE.
- (56) Din motive de coerență, cerințele privind identificarea, măsurarea și monitorizarea riscurilor se bazează pe dispozițiile similare din Directiva 2010/43/UE. AFIA trebuie să trateze în mod adecvat posibila vulnerabilitate a tehnicilor și a modelelor lor de măsurare a riscurilor, efectuând simulări de criză, teste *ex post* și analiza scenariilor. În cazul în care simulările de criză și analiza scenariilor evidențiază o vulnerabilitate particulară față de un anumit ansamblu de circumstanțe, AFIA trebuie să întreprindă acțiuni corective prompte.
- (57) În conformitate cu Directiva 2011/61/UE, Comisia trebuie să precizeze sistemele și procedurile de administrare a lichidităților care permit AFIA să monitorizeze riscul de lichiditate al FIA, cu excepția cazului în care fondul este închis și nu utilizează efectul de levier, și să asigure conformitatea profilului de lichiditate al investițiilor FIA cu obligațiile suport ale fondului. Prin urmare, este important să se stabilească cerințele generale fundamentale adresate tuturor AFIA, a căror aplicare trebuie adaptată la dimensiunea, structura și natura FIA administrate de un anumit AFIA.
- (58) AFIA trebuie să poată demonstra autorităților competente că sunt instituite politici și proceduri adecvate și eficace de administrare a lichidităților. Pentru acest lucru este necesar ca o atenție cuvenită să fie acordată naturii FIA, inclusiv tipului activelor suport și valorii riscului de lichiditate la care FIA este expus, precum și dimensiunii și complexității FIA sau complexității procesului de lichidare sau de vânzare a activelor.
- (59) Sistemele și procedurile de administrare a lichidităților permit AFIA să aplice instrumentele și dispozițiile necesare pentru a trata activele nelichide și problemele de evaluare asociate acestora, în vederea onorării cererilor de răscumpărare. Astfel de instrumente și dispoziții pot include, în cazul în care legislația națională permite acest lucru, restricționarea sumelor rambursate (printr-o dispoziție denumită *gate*), răscumpărările parțiale, împrumuturile temporare, perioadele de preaviz și grupurile de active lichide. Conturile pentru active nelichide (denumite *side pockets* – buzunare laterale), precum și alte mecanisme prin care anumite active ale FIA sunt supuse unor înțelegeri similare între FIA și investitorii săi, trebuie considerate ca fiind „măsuri speciale”, deoarece afectează drepturile specifice de răscumpărare ale investitorilor în FIA. Suspendarea unui FIA nu trebuie considerată dispoziție specială, întrucât se aplică tuturor activelor FIA și tuturor investitorilor FIA. Utilizarea instrumentelor și a dispozițiilor speciale în administrarea lichidităților trebuie să depindă de circumstanțe concrete și să varieze în funcție de natura, dimensiunea și strategia de investiții a FIA.
- (60) Cerința de a monitoriza administrarea lichidităților organismelor de plasament colectiv suport în care investesc FIA, precum și cerințele de a stabili instrumente și dispoziții pentru administrarea riscului de lichiditate și pentru identificarea, gestionarea și monitorizarea conflictelor de interese dintre investitori nu trebuie să se aplice în cazul AFIA care administrează FIA de tip închis, indiferent dacă se consideră sau nu că aceștia utilizează efectul de levier. Scutirea de la aceste cerințe de administrare a lichidităților, legate de răscumpărare, trebuie să reflecte diferențele dintre un FIA de tip închis și un FIA de tip deschis în ceea ce privește condițiile generale de răscumpărare de către investitori.
- (61) Utilizarea limitelor minime de lichiditate sau de nelichiditate a FIA ar putea oferi un instrument eficace de monitorizare pentru anumite tipuri de AFIA. Depășirea unei limite poate să nu ceară, în sine, o intervenție a AFIA, deoarece aceasta depinde de faptele și circumstanțele, precum și de toleranțele stabilite de AFIA. Prin urmare, limitele ar putea fi folosite în practică pentru monitorizarea răscumpărării zilnice medii în raport cu lichiditatea fondului în zile pe parcursul aceiași perioade. De asemenea, limitele ar putea fi utilizate pentru a monitoriza concentrarea investitorilor în vederea susținerii scenariilor de simulare de criză. Aceste limite ar putea constitui indicii declanșatoare ale monitorizării continue sau ale unei măsuri de remediere, în funcție de circumstanțe.
- (62) Simulările de criză trebuie să privească, după caz, lipsa de lichiditate a activelor, precum și cererile atipice de răscumpărare. Subscrierile și răscumpărările recente și preconizate trebuie luate în considerare împreună cu impactul performanței anticipate relative a FIA față de fonduri care desfășoară aceeași activitate. AFIA trebuie să analizeze perioada de timp necesară pentru a onora cererile de răscumpărare în scenariile de criză simulate. De asemenea, AFIA trebuie să efectueze simulări de criză cu privire la factori de piață, cum ar fi mișcările valutare, care ar putea avea un impact semnificativ asupra profilului său de credit sau asupra profilului de credit al FIA și, prin urmare, asupra cerințelor în materie de garanții reale. În abordarea utilizată pentru simulările de criză sau pentru analiza scenariilor, AFIA trebuie să țină seama de sensibilitățile evaluării în condiții de criză.

- (63) Frecvența cu care trebuie efectuate simulările de criză depinde de natura, strategia de investiții, profilul de lichiditate, tipul de investitori și politica de răscumpărare a FIA. Este însă de așteptat ca aceste simulări să fie efectuate cel puțin anual. Dacă simulările de criză sugerează existența unui risc de lichiditate semnificativ mai mare decât cel așteptat, AFIA trebuie să acționeze în interesul tuturor investitorilor FIA, luând în considerare profilul de lichiditate al activelor FIA, nivelul cererilor de răscumpărare și, dacă este cazul, adecvarea politicilor și a procedurilor de administrare a lichidităților.
- (64) În conformitate cu Directiva 2011/61/UE, Comisia trebuie să precizeze modul în care trebuie aliniată strategia de investiții, profilul de lichiditate și politica de răscumpărare. Coerența dintre aceste trei elemente este asigurată dacă investitorii își pot răscumpăra investițiile în conformitate cu politica de răscumpărare a FIA, care trebuie să acopere condițiile de răscumpărare atât în circumstanțe normale, cât și excepționale, și într-un mod care respectă tratamentul echitabil al investitorilor.
- (65) În conformitate cu Directiva 2011/61/UE, trebuie să se asigure coerența transsectorială și să se elimine divergențele dintre interesele inițiatorilor care „reambalează” împrumuturile, transformându-le în titluri tranzacționabile, și interesele AFIA care investesc în aceste titluri sau în alte instrumente financiare în numele FIA. În vederea atingerii acestui obiectiv, au fost luate în considerare dispozițiile relevante din Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit ⁽¹⁾ care stabilesc cerințele cantitative și calitative ce trebuie îndeplinite de investitorii expuși la riscul de credit al unei securitizări, de inițiatori și de sponsori. Având în vedere că prezentul regulament și dispozițiile respective din Directiva 2006/48/CE urmăresc același obiectiv de aliniere a intereselor inițiatorului sau sponsorului cu interesele investitorilor, este esențial să se utilizeze în ambele acte juridice o terminologie coerentă; prin urmare, definițiile din Directiva 2006/48/CE sunt luate ca referință. Întrucât Comitetul european al inspectorilor bancari, predecesorul Autorității bancare europene, a emis orientări detaliate pentru interpretarea dispozițiilor relevante din Directiva 2006/48/CE ⁽²⁾, în vederea realizării coerenței transsectoriale, este necesar ca dispozițiile actuale care urmăresc alinierea intereselor inițiatorilor, sponsorilor și AFIA să fie interpretate în lumina acestor orientări.
- (66) Este important ca tranzacțiile care „reambalează” împrumuturile, transformându-le în titluri tranzacționabile, să nu fie structurate în așa fel încât să se evite aplicarea cerințelor privind investițiile în poziții din securitizare. Prin urmare, prin investiție în titluri tranzacționabile sau în alte instrumente financiare bazate pe împrumuturi „reambalate” nu trebuie să se înțeleagă în mod strict un transfer valabil și cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic al proprietății asupra acestor instrumente, ci o investiție cu caracter economic semnificativ, astfel încât orice alte forme de investiții sintetice să fie incluse în aceasta și să fie supuse cerințelor specifice. Pentru a evita neînțelegerile și a alinia exprimarea la cea utilizată în legislația bancară, trebuie folosit termenul „asumarea unei expuneri la riscul de credit al unei securitizări” în locul termenului „investiție în titluri tranzacționabile sau în alte instrumente financiare bazate pe împrumuturi «reambalate»”.
- (67) Directiva 2006/48/CE impune direct instituțiilor care acționează ca inițiatori, sponsori sau creditori inițiali ai unei securitizări cerințele pe care acestea trebuie să le îndeplinească. Prin urmare, este important să se prevadă obligațiile corespunzătoare ale unui AFIA care își asumă expuneri față de securitizări. În consecință, AFIA trebuie să-și asume expuneri față de securitizări numai dacă inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial i-a comunicat în mod explicit faptul că păstrează un interes economic semnificativ în activul de bază, cunoscut sub denumirea de „cerință de reținere”. De asemenea, AFIA trebuie să se asigure că sunt îndeplinite diferitele cerințe calitative impuse sponsorului și inițiatorului de Directiva 2006/48/CE. În plus, AFIA trebuie să îndeplinească el însuși cerințe calitative pentru a dispune de o înțelegere cuprinzătoare și aprofundată a investiției în securitizare și a expunerii suport aferente. În acest scop, AFIA trebuie să ia decizia de a investi numai după efectuarea cercetărilor amănunțite pe care le presupune exercitarea diligenței necesare, în urma cărora trebuie să dispună de informațiile și de cunoștințele adecvate privind securitizările respective.
- (68) Există situații în care entitățile corespund definiției de inițiator sau sponsor, sau îndeplinesc rolul creditorului inițial; cu toate acestea, o altă entitate, care nu corespunde definiției de sponsor sau inițiator și nici nu îndeplinește rolul de creditor inițial, dar ale cărei interese sunt în mod optim aliniate cu cele ale investitorilor, poate încerca să satisfacă cerința de reținere. Din motive de securitate juridică, nu trebuie să i se solicite acestei alte entități să îndeplinească cerința de reținere, dacă cerința respectivă este îndeplinită de inițiator, de sponsor sau de creditorul inițial.
- ⁽¹⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.
- ⁽²⁾ Comitetul european al inspectorilor bancari, Orientări referitoare la articolul 122a din Directiva privind cerințele de capital, 31 decembrie 2010, <http://www.eba.europa.eu/cpbs/media/Publications/Standards%20and%20Guidelines/2010/Application%20of%20Art.%20122a%20of%20the%20CRD/Guidelines.pdf>

- (69) În cazul încălcării cerinței de reținere sau a cerințelor calitative, AFIA trebuie să ia în considerare luarea unei măsuri corective, cum ar fi acoperirea riscurilor aferente expunerii, sau vânzarea ori reducerea acesteia, ori contactarea părții care a încălcat cerința de reținere, în vederea restabilirii conformității. O astfel de măsură corectivă trebuie să fie întotdeauna în interesul investitorilor și nu trebuie să implice obligația directă de a vinde activele imediat după ce încălcarea a fost constatată, evitând deci o vânzare la prețuri foarte scăzute (*fire sale*). AFIA trebuie să țină seama de încălcarea respectivă atunci când ia în considerare efectuarea unei noi investiții într-o altă tranzacție în care este implicată partea care a încălcat cerința.
- (70) În vederea respectării cerințelor Directivei 2011/61/UE, referitoare la precizarea procedurilor interne și a dispozițiilor organizatorice pe care trebuie să le aplice fiecare AFIA, trebuie să li se solicite acestora să stabilească o structură organizatorică bine formalizată, care să atribuie în mod clar responsabilitățile, să definească mecanismele de control și să asigure o bună circulație a informațiilor între toate părțile implicate. De asemenea, AFIA trebuie să stabilească sisteme pentru protecția informațiilor și pentru asigurarea continuității activității. Atunci când stabilesc aceste proceduri și structuri, AFIA trebuie să țină seama de principiul proporționalității, conform căruia procedurile, mecanismele și structura organizatorică pot fi adaptate naturii, dimensiunii și complexității activității sale, precum și naturii și gamei de acțiuni desfășurate în cursul acestei activități.
- (71) Informarea investitorilor este de o importanță primordială pentru protecția acestora; prin urmare, AFIA trebuie să pună în aplicare politici și proceduri adecvate pentru a asigura faptul că modalitățile de răscumpărare aplicabile unui anumit FIA sunt comunicate cu suficiente detalii și în mod suficient de evident investitorilor înainte ca aceștia să investească, precum și în cazul în care au loc modificări semnificative. Poate fi vorba despre comunicarea perioadelor de preaviz în vederea răscumpărării, a detaliilor privind perioadele de blocare (*lock-up periods*), a circumstanțelor în care mecanismele normale de răscumpărare pot să nu se aplice sau pot să fie suspendate, precum și a detaliilor privind orice măsuri pe care organul de conducere le poate avea în vedere, cum ar fi dispozițiile de tip „gate” sau constituirea grupurilor de active lichide (*side pocketing*), deoarece acestea afectează drepturile specifice de răscumpărare ale investitorilor în respectivul FIA.
- (72) Pentru a asigura buna îndeplinire a activităților relevante, AFIA trebuie să utilizeze, în special, sisteme electronice adecvate, în vederea îndeplinirii cerințelor de înregistrare a tranzacțiilor de portofoliu sau a ordinelor de subscriere și de răscumpărare, precum și pentru a elabora, aplica și menține politici și proceduri contabile care să asigure efectuarea calculului valorii activului net în conformitate cu Directiva 2011/61/UE și cu prezentul regulament.
- (73) Pentru a se asigura coerența cu cerințele impuse administratorilor OPCVM-urilor de Directiva 2009/65/CE, organului de conducere, conducerii superioare sau, dacă este cazul, funcției de supraveghere a AFIA trebuie să i se încredințeze tipuri similare de sarcini, cărora să le fie alocate responsabilități adecvate. O astfel de alocare a responsabilităților trebuie să corespundă însă rolului și responsabilităților organului de conducere, ale conducerii superioare și ale funcției de supraveghere, prevăzute de legislația națională aplicabilă. Conducerea superioară poate include o parte sau toți membrii organului de conducere.
- (74) AFIA trebuie să îndeplinească întotdeauna cerința de a institui o funcție permanentă și eficace de verificare a conformității, indiferent de dimensiunea și complexitatea activității sale. Cu toate acestea, organizarea funcției de verificare a conformității din punct de vedere tehnic și al personalului trebuie adaptată naturii, dimensiunii și complexității activității AFIA, precum și naturii și gamei serviciilor și acțiunilor desfășurate de acesta. AFIA nu trebuie să aibă obligația de a înființa o unitate de verificare a conformității independentă, dacă o astfel de cerință ar fi disproporționată în raport cu dimensiunea sa ori în raport cu natura, dimensiunea și complexitatea activității sale.
- (75) Standardele de evaluare diferă între jurisdicții și între clasele de active. Prezentul regulament trebuie să completeze normele generale comune și să stabilească referințe pentru AFIA în ceea ce privește elaborarea și punerea în aplicare a politicilor și a procedurilor adecvate și coerente în vederea evaluării corecte și independente a activelor FIA. Politicile și procedurile trebuie să descrie obligațiile, rolurile și responsabilitățile aparținând tuturor părților implicate în evaluare, inclusiv experților externi.
- (76) Valoarea activelor poate fi determinată în mai multe moduri, de exemplu cu ajutorul prețurilor observabile pe o piață activă sau printr-o estimare efectuată utilizând alte metode de evaluare în conformitate cu legislația națională, cu regulile FIA sau cu actele constitutive ale acestuia. Întrucât valoarea activelor și pasivelor individuale poate fi determinată prin metodologii diferite și poate fi obținută pornind de la surse diferite, AFIA trebuie să stabilească și să descrie metodologia de evaluare pe care o folosește.
- (77) În cazul în care pentru evaluarea activelor se utilizează un model, procedurile și politicile de evaluare trebuie să indice principalele caracteristici ale modelului. Înainte de a fi utilizat, modelul trebuie supus unui proces de validare efectuat de către o persoană din interior sau din exterior, care nu a fost implicată în procesul de elaborare a modelului. O persoană trebuie considerată calificată pentru a efectua un proces de validare a unui model utilizat pentru evaluarea activelor dacă aceasta posedă competența și experiența adecvate în evaluarea activelor utilizând astfel de modele; persoana respectivă poate fi un auditor.

- (78) Întrucât FIA operează într-un mediu dinamic în care strategiile de investiții se pot modifica în timp, politicile și procedurile de evaluare trebuie revizuite cel puțin anual și, în orice caz, înainte ca FIA să se angajeze într-o nouă strategie de investiții sau să introducă un nou tip de activ. Orice modificare a politicilor și procedurilor de evaluare, inclusiv a metodelor de evaluare, trebuie să urmeze un proces prestabilit.
- (79) AFIA trebuie să se asigure că activele individuale ale unui FIA au fost evaluate corect, în conformitate cu politicile și procedurile de evaluare. În cazul anumitor active, în special al instrumentelor financiare complexe și nelichide, există un risc mai ridicat de evaluare necorespunzătoare. În vederea abordării acestui tip de situație, AFIA trebuie să instituie suficiente controale pentru a asigura faptul că valoarea activelor FIA este caracterizată de un grad corespunzător de obiectivitate.
- (80) Valoarea activului net pe unitate sau pe acțiune se calculează conform legislației naționale și/sau regulilor fondului sau actelor constitutive ale fondului. Prezentul regulament se referă numai la procedura de calcul, nu și la metodologia de calcul. AFIA poate efectua el însuși calculul valorii activului net pe unitate sau pe acțiune, în cadrul funcțiilor administrative pe care le exercită pentru FIA. În mod alternativ, administrarea, inclusiv calculul valorii activului net, pot fi încredințate unei părți terțe. Partea terță care efectuează calculul valorii activului net pentru un FIA nu trebuie considerată un evaluator extern în sensul Directivei 2011/61/UE, atât timp cât nu asigură evaluări ale activelor individuale și nici ale celor pentru care este necesar un aviz subiectiv, ci doar introduce în procesul de calcul valori obținute de la AFIA, de la sursele de prețuri sau de la un evaluator extern.
- (81) Există proceduri de evaluare care pot fi efectuate zilnic, cum ar fi evaluarea instrumentelor financiare, dar există și proceduri de evaluare, de exemplu evaluarea bunurilor imobiliare, care nu pot fi efectuate cu aceeași frecvență cu care au loc emisiunile, subscripțiile, răscumpărările și anulările. Frecvența de evaluare a activelor deținute de un fond deschis trebuie să țină seama de diferențele dintre procedurile de evaluare ale tipurilor de active respective.
- (82) Cerințele și limitările stricte pe care trebuie să le respecte AFIA atunci când intenționează să delege sarcina de îndeplinire a unor funcții sunt stabilite de Directiva 2011/61/UE. AFIA poartă în orice moment întreaga responsabilitate pentru buna executare a sarcinilor delegate și pentru conformitatea acestora cu Directiva 2011/61/UE și cu măsurile sale de punere în aplicare.
- Prin urmare, AFIA trebuie să se asigure că delegatul său aplică standardele de calitate pe care le-ar aplica el însuși. De asemenea, AFIA trebuie să poată rezilia delegarea, dacă acest lucru se dovedește necesar pentru a asigura îndeplinirea funcțiilor delegate la un nivel de calitate întotdeauna ridicat; prin urmare, acordul de delegare trebuie să confere AFIA drepturi de reziliere flexibile. Limitările și cerințele referitoare la delegare trebuie să se aplice funcțiilor de administrare prevăzute în anexa I la Directiva 2011/61/UE; sarcinile auxiliare, precum funcțiile administrative sau tehnice care asistă sarcinile de administrare, cum ar fi sprijinul logistic sub formă de curățenie, catering și achiziționarea serviciilor sau a produselor de bază, nu trebuie considerate ca fiind o delegare a funcțiilor AFIA. Alte exemple de funcții tehnice sau administrative sunt achiziționarea de programe informatice standard disponibile pe piață (*off-the-shelf*) și recurgerea la furnizori de programe informatice pentru asistența operațională ad-hoc a sistemelor *off-the-shelf*, sau furnizarea de sprijin în domeniul resurselor umane, cum ar fi asigurarea angajaților temporari sau procesarea statelor de plată.
- (83) Pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a investitorilor, pe lângă creșterea eficienței în exercitarea activității AFIA, delegarea, în totalitatea sa, trebuie să se bazeze pe motive obiective. Atunci când evaluează aceste motive, autoritățile competente trebuie să ia în considerare structura delegării și impactul acesteia asupra structurii AFIA, precum și interacțiunea dintre activitățile delegate și activitățile păstrate de AFIA.
- (84) Pentru a aprecia dacă persoana care exercită efectiv activitatea delegatului are o reputație suficient de bună, trebuie să se verifice conduita sa în afaceri, precum și dacă a comis sau nu infracțiuni în domeniul activităților financiare. Atunci când se evaluează îndeplinirea cerinței privind o reputație suficient de bună, trebuie luate în considerare orice alte informații relevante referitoare la atributele personale, care pot influența negativ conduita în afaceri a persoanei respective, precum dubiile în privința onestității și a integrității sale.
- (85) Societățile de investiții autorizate în temeiul Directivei 2009/65/CE nu sunt considerate a fi întreprinderi autorizate sau înmatriculate pentru activitatea de administrare a activelor și supuse supravegherii, deoarece acestea nu sunt autorizate să se angajeze în alte activități în afara administrării portofoliului colectiv în conformitate cu directiva respectivă. În mod similar, un FIA administrat intern nu trebuie considerat a fi o astfel de întreprindere, deoarece acesta nu trebuie să se angajeze în alte activități în afara administrării sale interne.

- (86) În cazul în care delegarea vizează administrarea portofoliului sau administrarea riscurilor, care constituie activitățile principale ale AFIA și, prin urmare, au o mare relevanță pentru protecția investitorilor și pentru riscul sistemic, în plus față de respectarea condițiilor prevăzute la articolul 20 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2011/61/UE, autoritatea competentă din statul membru de origine al AFIA și autoritatea de supraveghere a întreprinderii din țara terță au obligația de a încheia o înțelegere de cooperare bazată pe un acord scris. Înțelegerea trebuie încheiată înainte ca delegarea să aibă loc. Detaliile acordului trebuie să țină seama de standardele internaționale.
- (87) Trebuie să se confere autorităților competente, prin dispoziții scrise, dreptul de a efectua inspecții la fața locului, fie solicitând autorității de supraveghere a întreprinderii din țara terță, căreia i-au fost delegate funcții, să efectueze inspecții la fața locului, fie cerând permisiunea autorității de supraveghere din țara terță să desfășoare ele însele inspecția sau să însoțească personalul autorității de supraveghere din țara terță pentru a-l asista în efectuarea inspecțiilor la fața locului.
- (88) În conformitate cu obligațiile prevăzute de Directiva 2011/61/UE, AFIA trebuie să acționeze întotdeauna în interesul FIA sau în interesul investitorilor în FIA pe care le administrează. Prin urmare, delegarea trebuie să fie admisibilă numai dacă nu împiedică AFIA să acționeze sau să administreze FIA în interesul investitorilor.
- (89) Pentru a menține un standard înalt de protecție a investitorilor, în cazul oricărei delegări trebuie luate în considerare posibilele conflicte de interese. Referințele pentru identificarea situațiilor care ar putea conduce la un conflict de interese semnificativ trebuie stabilite cu ajutorul mai multor criterii. Aceste criterii trebuie înțelese ca fiind neexhaustive și însemnând faptul că, în sensul Directivei 2011/61/UE, conflictele de interese mai puțin semnificative sunt, de asemenea, relevante. Astfel, exercitarea funcțiilor de verificare a conformității sau de audit trebuie considerată ca intrând în conflict cu sarcinile de administrare a portofoliului, în timp ce activitatea de formare a pieței (*market making*) sau de asigurare trebuie înțeleasă ca intrând în conflict cu administrarea portofoliului sau cu administrarea riscurilor. Această obligație nu aduce atingere obligației delegatului de a separa din punct de vedere funcțional și ierarhic sarcina administrării portofoliului de cea a administrării riscurilor, în conformitate cu dispozițiile articolului 15 din Directiva 2011/61/UE.
- (90) Cerințele privind delegarea sarcinii de îndeplinire a unor funcții în numele AFIA trebuie să se aplice *mutatis mutandis* în cazul în care delegatul subdelegeă oricare dintre funcțiile care i-au fost delegate și, de asemenea, în cazul oricărui nivel următor de subdelegare.
- (91) Pentru a se asigura exercitarea de către AFIA, în orice situație, a funcțiilor de administrare a investițiilor, acesta nu trebuie să-și delege funcțiile în asemenea măsură încât, în esență, să nu mai poată fi considerat administratorul FIA și să devină o entitate de tip „cutie poștală”. AFIA trebuie să păstreze, în orice moment, resurse suficiente pentru a supraveghea în mod eficient funcțiile delegate. AFIA trebuie să exercite el însuși funcțiile de administrare a investițiilor, să dispună de cunoștințele și de resursele necesare, să păstreze competența de a lua decizii care intră în responsabilitatea conducerii superioare și să îndeplinească funcțiile conducerii superioare, care pot include aplicarea politicii generale de investiții și a strategiilor de investiții.
- (92) Evaluarea unei structuri de delegare este un exercițiu complex care trebuie să se bazeze pe o serie de criterii pentru ca autoritățile competente să-și poată forma o părere. Combinația este necesară pentru a ține seama de diversitatea structurilor fondurilor și a strategiilor de investiții din Uniune. AEVMP poate elabora orientări pentru a asigura evaluarea în mod coerent a structurilor de delegare în întreaga Uniune.
- (93) Comisia va monitoriza modul de aplicare a criteriilor și impactul acestora asupra piețelor. Comisia va revizui situația după doi ani și, dacă se va dovedi necesar, va lua măsurile adecvate pentru a preciza mai detaliat condițiile în care se va aprecia că AFIA și-a delegat funcțiile în asemenea măsură încât a devenit o entitate de tip „cutie poștală” și nu mai poate fi considerat administratorul FIA.
- (94) Directiva 2011/61/UE stabilește o serie largă de cerințe privind depozitarul unui FIA, cu scopul de a asigura un nivel ridicat de protecție a investitorilor. Prin urmare, trebuie stabilite clar drepturile și obligațiile concrete ale depozitarului, ale AFIA și/sau ale FIA și ale părților terțe. Contractul scris trebuie să conțină toate detaliile necesare pentru păstrarea corespunzătoare a tuturor activelor FIA de către depozitar sau de către o parte terță căreia i-au fost delegate funcțiile de păstrare în conformitate cu Directiva 2011/61/UE, precum și pentru buna îndeplinire de către depozitar a funcțiilor sale de supraveghere și de control. Pentru a permite depozitarului să evalueze și să monitorizeze riscul de custodie, contractul trebuie să furnizeze suficiente detalii privind categoriile de active în care FIA poate investi și trebuie să acopere regiunile geografice în care FIA intenționează să investească. Contractul trebuie să conțină, de asemenea, detalii privind procedura de escaladare. Astfel, depozitarul trebuie să alerteze AFIA în legătură cu orice risc semnificativ identificat în sistemul de decontare de pe o anumită piață. Rezilierea contractului trebuie să reflecte faptul că reprezintă ultima soluție a depozitarului, în cazul în care nu este convins că activele sunt protejate în măsură suficientă. Aceasta trebuie, de asemenea, să prevină riscul moral rezultat din deciziile de investiții luate de AFIA indiferent de riscul de custodie, ca urmare a faptului că depozitarul ar fi răspunzător în majoritatea cazurilor. Pentru a menține un standard ridicat de protecție a investitorilor, dispoziția care stabilește detaliile privind monitorizarea părților terțe trebuie aplicată întregului lanț de custodie.

- (95) Un depozitar stabilit într-o țară terță trebuie să fie supus unei reglementări prudențiale publice și unei supravegheri prudențiale efectuată de o autoritate de supraveghere care are competență pentru supravegherea continuă, desfășurarea de investigații asupra întreprinderilor și impunerea de sancțiuni. În cazul în care supravegherea depozitarului implică mai multe autorități de supraveghere, una dintre acestea trebuie să acționeze ca punct de contact pentru scopurile Directivei 2011/61/UE și ale tuturor măsurilor delegate și de punere în aplicare adoptate în temeiul acesteia.
- (96) Evaluarea legislației țării terțe în conformitate cu articolul 21 alineatul (6) ultimul paragraf din Directiva 2011/61/UE trebuie efectuată de Comisia Europeană prin compararea criteriilor de autorizare și a condițiilor de exercitare permanentă a activității aplicabile depozitarului din țara terță cu cerințele corespunzătoare, aplicabile conform legislației Uniunii, instituțiilor de credit și/sau societăților de investiții în vederea accesului la activitatea de depozitar și a exercitării funcțiilor acestuia, pentru a stabili dacă criteriile locale au același efect cu cele instituite conform legislației Uniunii. Un depozitar care, în țara terță, este supus supravegherii prudențiale și deține o licență în cadrul altei categorii locale decât instituțiile de credit sau societățile de investiții poate fi evaluat de Comisia Europeană pentru a se stabili dacă dispozițiile relevante din legislația țării terțe respective au același efect cu cele prevăzute de legislația Uniunii pentru instituțiile de credit și/sau întreprinderile de investiții.
- (97) Pentru ca depozitarul să aibă în orice situație o imagine de ansamblu clară a tuturor intrărilor și ieșirilor de numerar ale FIA, AFIA trebuie să se asigure că depozitarul primește, fără întârzieri nejustificate, informații exacte privind toate fluxurile de numerar, inclusiv din partea oricărei părți terțe la care este deschis un cont de numerar al FIA.
- (98) Pentru ca fluxurile de numerar ale FIA să fie monitorizate în mod corect, obligația depozitarului constă în asigurarea instituirii și a aplicării cu eficacitate a procedurilor pentru monitorizarea corespunzătoare a fluxurilor de numerar ale FIA, precum și a revizuirii periodice a acestora. În special, depozitarul trebuie să examineze procedura de reconciliere, pentru a se convinge că aceasta este adecvată FIA și că este executată la intervale corespunzătoare, ținând seama de natura, dimensiunea și complexitatea FIA. O astfel de procedură trebuie, de exemplu, să compare unul câte unul fiecare flux de numerar care figurează în extrasele de cont bancar cu fluxurile înregistrate în conturile FIA. Dacă reconcilierile sunt efectuate zilnic, cum este cazul majorității FIA deschise, depozitarul trebuie să execute reconcilierile, la rândul său, tot zilnic. Depozitarul trebuie să monitorizeze, în special, discrepanțele evidențiate de procedurile de reconciliere și măsurile corective luate, cu scopul de a notifica fără întârzieri nejustificate AFIA în legătură cu orice anomalie neremediată și de a efectua o revizuire completă a procedurilor de reconciliere. O astfel de revizuire trebuie efectuată cel puțin o dată pe an. De asemenea, depozitarul trebuie să identifice în timp util fluxurile de numerar semnificative, în special pe cele care ar putea să nu corespundă operațiunilor FIA, precum modificări ale pozițiilor în activele FIA sau subscrierile și răscumpărările, și trebuie să primească periodic extrase de cont de numerar și să verifice dacă pozițiile în numerar care figurează în evidențele sale corespund celor înregistrate de AFIA. Depozitarul trebuie să-și actualizeze permanent evidențele în conformitate cu articolul 21 alineatul (8) litera (b) din Directiva 2011/61/UE.
- (99) Depozitarul trebuie să asigure faptul că toate plățile efectuate de către sau în numele investitorilor la subscrierea acțiunilor sau a unităților unui FIA au fost primite și înregistrate în unul sau mai multe conturi de numerar în conformitate cu Directiva 2011/61/UE. Prin urmare, AFIA trebuie să se asigure că depozitarului i se furnizează informațiile relevante de care are nevoie pentru a monitoriza în mod corect primirea plăților investitorilor. AFIA trebuie să se asigure că depozitarul obține aceste informații fără întârzieri nejustificate atunci când partea terță primește un ordin de răscumpărare sau de emitere de acțiuni sau unități ale unui FIA. Prin urmare, informațiile trebuie transmise depozitarului la închiderea zilei de lucru de către entitatea responsabilă cu subscrierea și răscumpărarea acțiunilor sau unităților unui FIA, pentru a se evita orice utilizare necuvenită a plăților investitorilor.
- (100) În funcție de tipul lor, activele care trebuie păstrate fie se țin în custodie, precum instrumentele financiare care pot fi înregistrate într-un cont de instrumente financiare sau pot fi livrate fizic depozitarului în conformitate cu Directiva 2011/61/UE, fie se supun unor verificări de proprietate și se înregistrează. Depozitarul trebuie să țină în custodie toate instrumentele financiare ale FIA sau ale AFIA care acționează în numele FIA, care pot fi înregistrate sau ținute într-un cont, în mod direct sau indirect, pe numele depozitarului sau al unei părți terțe căreia i-au fost delegate funcțiile de custodie, în special la nivelul depozitarului central de titluri. În afara acestor situații, trebuie ținute în custodie numai instrumentele financiare care sunt înregistrate direct la emitent însuși sau la agentul său, pe numele depozitarului sau al unei părți terțe căreia i-au fost delegate funcțiile de custodie. Nu trebuie ținute în custodie instrumentele financiare care, în conformitate cu legislația națională aplicabilă, sunt înregistrate la emitent sau la agentul său numai pe numele FIA, cum ar fi investițiile în societăți necotate efectuate de fondurile cu capital privat și de fondurile cu capital de risc. Toate instrumentele financiare care pot fi livrate fizic depozitarului trebuie ținute în custodie. Dacă sunt îndeplinite condițiile în care instrumentele financiare trebuie ținute în custodie, instrumentele financiare furnizate unei părți terțe drept garanții reale sau cele furnizate de către o parte terță în beneficiul FIA trebuie ținute, de asemenea, în custodie de

către depozitar însuși sau de către o parte terță căreia i-au fost delegate funcțiile de custodie, atât timp cât sunt în proprietatea FIA sau a AFIA care acționează în numele FIA. De asemenea, rămân în custodie, atât timp cât dreptul de reutilizare nu a fost exercitat, instrumentele financiare deținute de FIA, sau de AFIA în numele FIA, pentru a căror reutilizare de către depozitar FIA, sau AFIA în numele FIA, și-a dat consimțământul.

- (101) Instrumentelor financiare ținute în custodie trebuie să li se acorde în orice moment atenția și protecția cuvenite. În cadrul acordării atenției cuvenite, pentru a se asigura că riscul de custodie este corect evaluat, depozitarul trebuie, în special, să știe ce părți terțe constituie lanțul de custodie, să se asigure că, pe parcursul întregului lanț de custodie, au fost menținute obligațiile de diligență necesară și de separare, să se asigure că are un drept adecvat de acces la registrele contabile și la evidențele părților terțe cărora le-au fost delegate funcțiile de custodie, să asigure îndeplinirea acestor cerințe, să formalizeze toate aceste sarcini, să pună documentele respective la dispoziția AFIA și să raporteze AFIA.
- (102) Pentru a evita eludarea cerințelor Directivei 2011/61/UE, obligațiile de păstrare ale depozitarului trebuie să privească activele suport ale structurilor financiare și/sau juridice controlate direct sau indirect de FIA, sau de AFIA care acționează în numele FIA. Această dispoziție de transparență (*look-through provision*) nu trebuie aplicată structurilor de tip fond de fonduri sau „master-feeder”, cu condiția ca acestea să aibă un depozitar care să păstreze activele fondului în mod corespunzător.
- (103) Depozitarul trebuie să aibă, în orice moment, o imagine de ansamblu cuprinzătoare a tuturor activelor care nu sunt instrumente financiare ce trebuie ținute în custodie. Aceste active trebuie supuse obligației de verificare a proprietății și de ținere a unei evidențe în conformitate cu Directiva 2011/61/UE. Exemple de astfel de active sunt: activele fizice care nu pot fi considerate instrumente financiare în conformitate cu Directiva 2011/61/UE sau nu pot fi livrate fizic depozitarului, contractele financiare precum instrumentele financiare derivate, depozitele în numerar sau investițiile în societăți private și participațiile în societăți.
- (104) Pentru a avea un grad suficient de certitudine că FIA, sau AFIA care acționează în numele FIA, este într-adevăr proprietarul activelor, depozitarul trebuie să se asigure că primește toate informațiile pe care le consideră necesare pentru a se convinge că FIA, sau AFIA care acționează în numele FIA, deține dreptul de proprietate

asupra activului. Aceste informații pot fi o copie a unui document oficial care atestă că FIA, sau AFIA care acționează în numele FIA, este proprietarul activului sau orice dovadă oficială și credibilă pe care depozitarul o consideră adecvată. Dacă este necesar, depozitarul trebuie să solicite dovezi suplimentare din partea FIA sau a AFIA sau, după caz, de la o parte terță.

- (105) Depozitarul trebuie să țină o evidență a tuturor activelor asupra cărora s-a convins că FIA deține proprietatea. Acesta poate institui o procedură pentru a primi informații de la părțile terțe, în cadrul căreia, pentru FIA ale căror tranzacții nu sunt frecvente și/sau sunt supuse negocierilor înainte de a fi decontate, să poată fi stabilite proceduri care să asigure faptul că activele nu pot fi transferate fără ca depozitarul, sau partea terță căreia i-au fost delegate funcțiile de păstrare, să fie informat în legătură cu o astfel de tranzacție. Cerința de a avea acces la documentele justificative ale unei părți terțe aferente fiecărei tranzacții ar putea fi adecvată pentru FIA ale căror portofolii se tranzacționează mai frecvent, cum este cazul investițiilor în instrumente financiare derivate cotate.
- (106) Pentru a asigura faptul că depozitarul își poate îndeplini obligațiile, este necesar să se clarifice sarcinile prevăzute la articolul 21 alineatul (9) din Directiva 2011/61/UE și, în special, cel de-al doilea nivel de controale care trebuie efectuate de depozitar. Sarcinile respective nu trebuie să îl împiedice pe depozitar să efectueze verificări *ex ante*, atunci când consideră necesar și cu consimțământul AFIA. Pentru a se asigura că își poate îndeplini obligațiile, depozitarul trebuie să își stabilească propria procedură de escaladare, în vederea abordării situațiilor în care au fost detectate nereguli. Această procedură trebuie să asigure notificarea autorităților competente în legătură cu orice încălcări semnificative. Responsabilitățile de supraveghere exercitate de depozitar asupra părților terțe, specificate de prezentul regulament, nu aduc atingere responsabilităților care revin AFIA în temeiul Directivei 2011/61/UE.
- (107) Depozitarul trebuie să verifice dacă numărul de unități sau de acțiuni emise corespunde veniturilor din subscrieri. Mai mult, pentru a se asigura că plățile efectuate de investitori la momentul subscrierii au fost primite, depozitarul trebuie să prevadă și efectuarea unei alte reconcilierii între ordinele de subscriere și veniturile din subscrieri. Aceeași reconciliere trebuie realizată cu privire la ordinele de răscumpărare. Depozitarul trebuie să verifice, de asemenea, dacă numărul de unități sau de acțiuni din conturile FIA corespunde numărului de unități sau de acțiuni rămase, care figurează în evidențele FIA. Depozitarul trebuie să își adapteze procedurile în consecință, ținând seama de frecvența subscrierilor și a răscumpărilor.

- (108) Depozitarul trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că sunt efectiv aplicate politici și proceduri adecvate de evaluare a activelor FIA, efectuând controale pe eșantioane sau verificând dacă modificările în timp ale calculului VAN respectă o referință. Atunci când își stabilește procedurile, depozitarul trebuie să cunoască bine metodologiile de evaluare utilizate de AFIA sau de evaluatorul extern pentru evaluarea activelor FIA. Frecvența acestor verificări trebuie să corespundă frecvenței de evaluare a activelor FIA.
- (109) Conform obligației sale de supraveghere prevăzută de Directiva 2011/61/UE, depozitarul trebuie să instituie o procedură pentru a verifica *ex post* dacă FIA respectă legislația și reglementările aplicabile, precum și regulile și actele sale constitutive. Aceasta trebuie să asigure, printre altele, verificarea faptului că investițiile FIA corespund strategiilor de investiții descrise în normele și în documentele de ofertă ale FIA, precum și asigurarea faptului că FIA nu încalcă eventualele sale restricții în materie de investiții. Depozitarul trebuie să monitorizeze tranzacțiile FIA și să investigheze orice tranzacții neobișnuite. Dacă sunt încălcate limitele sau restricțiile stabilite de legislația națională sau reglementările aplicabile, ori de regulile și actele constitutive ale FIA, depozitarul trebuie, de exemplu, să obțină din partea AFIA autorizarea de a inversa, pe cheltuiala acestuia, tranzacția care a produs încălcarea. Prezentul regulament nu îl împiedică pe depozitar să adopte o abordare *ex ante*, atunci când consideră necesar și cu consimțământul AFIA.
- (110) Depozitarul trebuie să se asigure că venitul este calculat cu precizie și în conformitate cu Directiva 2011/61/UE. În acest scop, depozitarul trebuie să se asigure că distribuția veniturilor este adecvată și că, atunci când este identificată o eroare, AFIA ia măsurile de remediere corespunzătoare. După ce a asigurat acest lucru, depozitarul trebuie să verifice dacă venitul este distribuit și, în special, dacă dividendele sunt plătite integral și cu exactitate.
- (111) Atunci când sunt delegate funcții de păstrare ale altor active conform Directivei 2011/61/UE, este probabil ca delegarea să privească în majoritatea cazurilor funcții administrative. Prin urmare, atunci când delegă funcții de păstrare, depozitarul trebuie să instituie și să aplice o procedură formalizată adecvată, pentru a se asigura că delegatul respectă permanent cerințele prevăzute la articolul 21 alineatul (11) litera (d) din Directiva 2011/61/UE. Pentru a se asigura un nivel suficient de protecție a activelor, este necesar să se stabilească anumite principii care trebuie aplicate atunci când se delegă funcțiile de păstrare. În cazul delegării funcțiilor de custodie, este important să se stabilească principiile esențiale care trebuie aplicate efectiv pe tot parcursul procesului de delegare. Aceste principii nu trebuie considerate exhaustive, nici în privința stabilirii tuturor detaliilor exercitării de către depozitar a competenței, grijii și diligenței necesare, nici în privința stabilirii tuturor măsurilor legate chiar de principiile respective pe care trebuie să le ia depozitarul. Obligația de a monitoriza permanent partea terță căreia i-au fost delegate funcții de păstrare trebuie să constea în a verifica dacă aceasta îndeplinește corect toate funcțiile delegate și dacă respectă contractul de delegare. Partea terță trebuie să acționeze cu onestitate, cu bună credință, în interesul FIA și al investitorilor săi, în conformitate cu cerințele de reglementare și de supraveghere și trebuie să dovedească grija, diligența și competența care sunt așteptate în mod normal din partea unui practicant foarte prudent al acestei profesii financiare în circumstanțe comparabile. Depozitarul trebuie să reexamineze, printre altele, elementele evaluate în cursul procesului de selecție și de numire și să le încadreze în perspectivă, raportându-le la evoluția pieței. Forma de reexaminare periodică trebuie să reflecte circumstanțele, astfel încât depozitarul să fie în măsură să evalueze în mod adecvat riscurile legate de decizia de a încredința activele părții terțe. Frecvența reexaminării trebuie adaptată, astfel încât să corespundă întotdeauna condițiilor pieței și riscurilor asociate. Pentru a putea reacționa cu eficacitate în cazul unei posibile insolvențe a părții terțe, depozitarul trebuie să recurgă la planificarea pentru situații neprevăzute, care să includă elaborarea strategiilor alternative și eventuala selectare a unor furnizori alternativi, după caz. Deși pot reduce riscul de custodie cu care se confruntă un depozitar, măsurile respective nu afectează obligația de a restitui instrumentele financiare sau de a plăti o sumă corespunzătoare în cazul pierderii acestora, care depinde de îndeplinirea cerințelor prevăzute la articolul 21 alineatul (12) din Directiva 2011/61/UE.
- (112) Atunci când delegă funcții de păstrare, depozitarul trebuie să se asigure că cerințele prevăzute la articolul 21 alineatul (11) litera (d) punctul (iii) din Directiva 2011/61/UE sunt îndeplinite și că activele FIA cliente ale depozitarului sunt separate în mod adecvat. Această obligație trebuie, în special, să împiedice pierderea activelor FIA în cazul insolvenței părții terțe căreia i-au fost delegate funcțiile de păstrare. Pentru a reduce la minimum acest risc în țările în care efectele separării nu sunt recunoscute de legislația în domeniul insolvenței, depozitarul trebuie să ia măsuri suplimentare. Depozitarul poate informa în această privință FIA, sau AFIA care acționează în numele FIA, astfel încât aspectele respective ale riscului de custodie să fie luate în considerare în mod corespunzător la adoptarea deciziei de investiție, sau poate lua măsurile permise în jurisdicțiile locale pentru a proteja cât mai mult posibil activele împotriva insolvenței, în conformitate cu legislația locală. Mai mult, depozitarul poate interzice

deficitele temporare în activele clienților, poate recurge la „tampoane” sau poate institui dispoziții de interzicere a utilizării unui sold debitor al unui client pentru compensarea soldului creditor al altui client. Deși pot reduce riscul de custodie cu care se confruntă un depozitar atunci când delegă funcțiile de custodie, măsurile respective nu afectează obligația de a restitui instrumentele financiare sau de a plăti o sumă corespunzătoare în cazul pierderii acestora, care depinde de îndeplinirea cerințelor prevăzute de Directiva 2011/61/UE.

- (113) Răspunderea depozitarului în conformitate cu articolul 21 alineatul (12) al doilea paragraf din Directiva 2011/61/UE intervine în cazul pierderii unui instrument financiar ținut în custodie de către depozitar însuși sau de către o parte terță căreia i-a fost delegată custodia, cu excepția situației în care depozitarul demonstrează că pierderea este urmarea unui eveniment extern situat dincolo de controlul său rezonabil, ale cărui consecințe, în pofida tuturor eforturilor rezonabile, nu pot fi evitate. Trebuie să se facă distincție între pierderea respectivă și o pierdere din investiții suportată de investitori din cauza scăderii valorii activelor în urma unei decizii de investiție.
- (114) Pentru a fi recunoscută ca atare, este important ca pierderea să fie definitivă și să nu existe nicio perspectivă de recuperare a activului financiar. Astfel, situațiile în care un instrument financiar este numai temporar nedisponibil sau înghețat nu trebuie considerate pierderi în sensul articolului 21 alineatul (12) din Directiva 2011/61/UE. În schimb, pot fi identificate trei tipuri de situații în care pierderea trebuie considerată definitivă: atunci când instrumentul financiar nu mai există sau nu a existat niciodată; atunci când instrumentul financiar există, dar FIA a pierdut definitiv dreptul de proprietate asupra acestuia; atunci când FIA deține dreptul de proprietate, dar nu mai poate transfera titlul de proprietate sau nu mai poate crea drepturi de proprietate limitată asupra instrumentului financiar, în mod permanent.
- (115) Se consideră că un instrument financiar nu mai există atunci când, de exemplu, acesta a dispărut în urma unei erori contabile care nu poate fi corectată sau atunci când nu a existat niciodată, fiind înregistrat în proprietatea FIA pe baza unor documente falsificate. Situațiile în care pierderea instrumentelor financiare este cauzată de un comportament fraudulos trebuie considerate ca fiind pierderi.
- (116) Nu poate fi considerată pierdere situația în care instrumentul financiar a fost înlocuit cu un alt instrument financiar sau convertit într-un alt instrument financiar, de exemplu, atunci când acțiunile sunt anulate și înlocuite prin emiterea de noi acțiuni în cadrul reorganizării unei societăți. Un FIA nu trebuie considerat ca fiind permanent privat de dreptul de proprietate asupra instrumentului financiar, dacă FIA, sau AFIA care acționează în numele FIA, a transferat în mod legitim dreptul de proprietate unei părți terțe. În cazul în care

există o distincție între proprietatea juridică și proprietatea asupra beneficiilor aduse de active, definiția pierderii trebuie să se refere la pierderea dreptului de proprietate asupra beneficiilor aduse de active.

- (117) Depozitarul poate evita să răspundă în conformitate cu articolul 21 alineatul (12) din Directiva 2011/61/UE, numai în cazul unui eveniment extern situat dincolo de controlul său rezonabil, ale cărui consecințe, în pofida tuturor eforturilor rezonabile, nu pot fi evitate. Pentru a fi exonerat de răspundere, depozitarul trebuie să dovedească îndeplinirea cumulativă a acestor condiții.
- (118) În primul rând, trebuie să se stabilească dacă evenimentul care a condus la pierdere a fost extern. Răspunderea depozitarului nu trebuie să fie afectată de delegare și, prin urmare, un eveniment trebuie considerat extern dacă nu se produce în urma unui act sau a unei omisiuni efectuate de depozitar sau de partea terță căreia i-a fost delegată custodia instrumentelor financiare. Apoi trebuie să se stabilească dacă evenimentul este situat dincolo de controlul rezonabil, verificând dacă un depozitar prudent, acționând în mod rezonabil, nu ar fi putut face nimic pentru a împiedica producerea evenimentului. În cadrul acestor etape, atât evenimentele naturale, cât și celele unei autorități publice pot fi considerate evenimente externe situate dincolo de controlul rezonabil. Astfel, în contextul insolvenței unei părți terțe căreia i s-a delegat custodia, legislația țării în care instrumentele sunt ținute în custodie și care nu recunoaște efectele unei separări aplicate în mod corespunzător se consideră a fi un eveniment extern situat dincolo de controlul rezonabil. În schimb, o pierdere cauzată de neaplicarea cerințelor de separare prevăzute la articolul 21 alineatul (11) litera (d) punctul (iii) din Directiva 2011/61/UE, sau pierderea activelor rezultată din întreruperea activității părți terțe în urma insolvenței, nu poate fi considerată eveniment extern situat dincolo de controlul rezonabil.
- (119) În sfârșit, depozitarul trebuie să dovedească faptul că pierderea, în ciuda tuturor eforturilor rezonabile, nu ar fi putut fi evitată. În acest context, depozitarul trebuie să informeze AFIA și să ia măsurile adecvate în funcție de circumstanțe. De exemplu, în situația în care consideră că singura măsură adecvată este de a ceda instrumentele financiare, depozitarul trebuie să informeze în mod convenit AFIA în acest sens, care, la rândul său, trebuie să-i transmită depozitarului în scris instrucțiunea de a continua să păstreze instrumentele financiare sau de a le ceda. Orice instrucțiune transmisă depozitarului de a continua păstrarea activelor trebuie raportată investitorilor FIA fără întârzieri nejustificate. AFIA sau FIA trebuie să țină seama în mod convenit de recomandările depozitarului. În funcție de circumstanțe, dacă depozitarul își păstrează preocuparea referitoare la faptul că standardul de protecție al instrumentului financiar nu este suficient în pofida avertismentelor repetate, acesta trebuie să ia în considerare posibilitatea de a întreprinde alte acțiuni, cum ar fi rezilierea contractului, cu condiția ca FIA să dispună de o perioadă de timp pentru a găsi un alt depozitar, în conformitate cu legislația națională.

- (120) Pentru a se asigura același nivel de protecție a investitorilor, aceleași considerații trebuie să se aplice și delegatului căruia depozitarul i-a transferat prin contract răspunderea sa. Prin urmare, pentru a putea fi exonerat de răspunderea prevăzută la articolul 21 alineatul (12) din Directiva 2011/61/UE, delegatul trebuie să demonstreze că îndeplinește cumulativ aceleași condiții.
- (121) În anumite circumstanțe, un depozitar se poate autoexonera de răspundere pentru pierderea instrumentelor financiare ținute în custodie de o parte terță căreia i-a fost delegată custodia. Pentru ca o astfel de exonerare de răspundere să fie permisă, trebuie să existe un motiv obiectiv pentru contractarea sa, care să fie acceptat atât de depozitar, cât și de FIA, sau de AFIA care acționează în numele FIA. Motivul obiectiv trebuie stabilit pentru fiecare exonerare de răspundere, ținând seama de circumstanțele concrete în care a fost delegată custodia.
- (122) Atunci când se analizează un motiv obiectiv, trebuie găsit echilibrul corect pentru a asigura faptul că se poate recurge efectiv la exonerarea contractuală, dacă este necesar, și că sunt instituite suficiente măsuri de protecție pentru a evita orice utilizare abuzivă de către depozitar a exonerării contractuale de răspundere. Exonerarea contractuală de răspundere nu trebuie utilizată, în nicio împrejurare, pentru a eluda cerințele privind răspunderea depozitarului prevăzute de Directiva 2011/61/UE. Depozitarul trebuie să demonstreze că a fost forțat de circumstanțe specifice să delege custodia unei părți terțe. Contractarea unei exonerări trebuie să fie întotdeauna în interesul FIA sau al investitorilor săi, iar FIA, sau AFIA acționând în numele FIA, trebuie să precizeze în mod explicit faptul că acționează în sprijinul acestui interes. Situațiile în care se poate considera că un depozitar nu are alte opțiuni decât să delege custodia unor părți terțe trebuie indicate prin exemple de scenarii.
- (123) Este important ca autoritățile competente să obțină informații corespunzătoare și suficiente, pentru a putea supraveghea activitățile AFIA și riscurile asociate acestora în mod adecvat și consecvent. De asemenea, întrucât activitățile AFIA pot avea efecte transfrontaliere, precum și asupra piețelor financiare, autoritățile competente trebuie să monitorizeze îndeaproape AFIA și FIA, pentru a putea lua măsurile adecvate de evitare a apariției riscurilor sistemice. Creșterea transparenței și a coerenței prin intermediul dispozițiilor privind raportarea și comunicarea informațiilor relevante, prevăzute în măsurile de punere în aplicare, trebuie să permită autorităților competente să detecteze riscurile apărute pe piețele financiare și să reacționeze în consecință.
- (124) Este esențial ca investitorii să obțină informațiile minime necesare privind anumite AFIA și FIA, precum și structura acestora, pentru a putea lua deciziile corecte de investiții, adaptate nevoilor și înclinației lor către risc. Aceste informații trebuie să fie clare, fiabile, ușor de înțeles și prezentate cu claritate; atunci când informațiile despre diferite AFIA sau FIA pot fi comparate între ele, sau atunci când informațiile pot fi comparate de la o perioadă la alta, utilitatea lor crește. Înainte de comunicarea informațiilor către investitori, un AFIA nu trebuie să se angajeze în activități care pot afecta negativ înțelegerea obiectivă și utilizarea practică a acestor informații, cum ar fi cosmetizarea portofoliului (*window dressing*).
- (125) Este necesar să se stabilească un cadru care să prevadă norme minime privind cerințele de raportare anuală, incluzând elementele principale și o listă neexhaustivă de posturi. Modificările substanțiale ale informațiilor, menționate la articolul 22 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2011/61/UE trebuie indicate în raportul anual în cadrul situațiilor financiare. Pe lângă lista neexhaustivă de posturi de bază pot fi adăugate posturi, rubrici și subtotaluri suplimentare, dacă prezentarea acestor elemente este relevantă pentru înțelegerea situației financiare sau a performanței globale a unui FIA. Elementele având naturi sau funcții diferite pot fi agregate, cu condiția ca acestea să nu aibă, în mod individual, o relevanță semnificativă. Aceste elemente pot fi agregate la „altă categorie”, precum „alte active” sau „alte pasive”. Posturile care nu se aplică unui anumit FIA nu trebuie prezentate. Indiferent de standardele de contabilitate aplicate în conformitate cu Directiva 2011/61/UE, toate activele trebuie evaluate cel puțin o dată pe an. Bilanțul sau situația activelor și pasivelor prevăzute de Directiva 2011/61/UE trebuie să includă, printre altele, numerarul și echivalentele de numerar. Astfel, pentru calcularea expunerii unui FIA, echivalentele de numerar trebuie considerate ca fiind investiții cu grad ridicat de lichiditate.
- (126) În ceea ce privește conținutul și formatul raportului privind activitățile din exercițiul financiar, care trebuie să facă parte din raportul anual prevăzut de Directiva 2011/61/UE, acesta trebuie să includă o analiză corectă și echilibrată a activităților FIA, cu descrierea principalelor riscuri și investiții sau a incertitudinilor economice cu care se confruntă fondul. Această comunicare de informații nu trebuie să conducă la publicarea informațiilor confidențiale deținute de FIA, fapt care ar prejudicia fondul și investitorii săi. Prin urmare, dacă publicarea anumitor informații confidențiale ar avea un astfel de efect, acestea pot fi agregate la un nivel care să evite efectul dăunător; de exemplu, nu este nevoie să se redea performanța sau statisticile unei societăți sau ale unei investiții dintr-un portofoliu individual, care pot conduce la divulgarea informațiilor confidențiale deținute de fond. Aceste informații trebuie incluse în raportul de administrare, în măsura în care sunt de obicei prezentate împreună cu situațiile financiare.

- (127) În ceea ce privește conținutul și formatul comunicării remunerațiilor atunci când datele sunt prezentate la nivelul AFIA, trebuie furnizate informații suplimentare prin indicarea alocării sau a defalcării remunerației totale corespunzătoare FIA respectiv. În acest scop, pot fi comunicate remunerația totală a AFIA defalcată pe componente fixe și variabile, o declarație privind faptul că aceste date se referă la întregul AFIA și nu la FIA, numărul de FIA și de OPCVM administrate de AFIA și activele totale administrate ale acestor FIA și OPCVM, cu o prezentare generală a politicii de remunerare și o trimitere la sursa la care întreaga politică de remunerare a AFIA poate fi consultată, la cerere, de către investitori. Pot fi furnizate detalii suplimentare prin comunicarea remunerației totale variabile finanțate de FIA prin plata comisioanelor de performanță sau a cotelor de profit (*carried interest*), după caz. Pe lângă comunicarea remunerațiilor, poate fi oportun ca AFIA să furnizeze informații despre criteriile financiare și nefinanciare ale politicilor și practicilor de remunerare a categoriilor relevante de personal, pentru a permite investitorilor să evalueze stimulentele create.
- (128) Dacă FIA emite unități, transferul oricăror active în conturile de tip *side pocket* trebuie calculat, la data transferului, prin înmulțirea numărului de unități alocate transferului de active cu prețul pe unitate. Baza de evaluare trebuie să fie comunicată clar în toate circumstanțele și să includă data la care evaluarea a fost efectuată.
- (129) În vederea administrării lichidităților, trebuie să se permită AFIA să încheie acorduri de împrumut în numele FIA pe care le administrează. Aceste acorduri pot avea o durată scurtă sau mai îndelungată. În ultimul caz, este mai probabil ca un astfel de acord să fie un acord special în scopuri de administrare a activelor nelichide.
- (130) În conformitate cu principiul diferențierii și recunoscând diversitatea tipurilor de FIA, obligația AFIA de comunicare a informațiilor către investitori trebuie să varieze în funcție de tipul de FIA și să depindă și de alți factori, cum ar fi strategia de investiții și compoziția portofoliului.
- (131) În conformitate cu Directiva 2011/61/UE, AFIA trebuie să furnizeze cu regularitate autorității competente din statul lor membru de origine anumite informații privind fiecare FIA din UE pe care îl administrează și fiecare FIA pe care îl comercializează în Uniune. Prin urmare, este important să se indice mai amănunțit informațiile ce trebuie furnizate și frecvența de raportare, care depind de valoarea activelor administrate din portofoliile FIA administrate de un anumit AFIA. Este necesar să fie prevăzute modele de raportare proforma, care trebuie completate de AFIA pentru FIA pe care le administrează. Atunci când o entitate autorizată în calitate de AFIA comercializează FIA care sunt administrate de alți AFIA, aceasta nu acționează ca administrator al FIA respective, ci ca intermediar, la fel ca orice firmă de investiții la care se referă Directiva 2004/39/CE. Prin urmare, entitatea respectivă nu trebuie să raporteze cu privire la aceste FIA, deoarece acest lucru ar conduce la dublarea sau multiplicarea rapoartelor. Cerința respectivă de raportare trebuie să se aplice însă în cazul AFIA din țări terțe care administrează FIA comercializate în Uniune.
- (132) Pragul prevăzut de prezentul regulament activează numai cerințele de raportare stabilite de articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2011/61/UE. Nu trebuie să se considere că un FIA, care are un efect de levier calculat în conformitate cu metoda angajamentului mai mic decât triplul valorii activului său net, utilizează în mod substanțial efectul de levier. Cu toate acestea, autoritățile competente pot solicita informații suplimentare, dacă acest lucru este necesar pentru monitorizarea eficace a riscurilor sistemice. Stabilirea unui prag de raportare asigură, de asemenea, colectarea în mod uniform în întreaga Uniune a informațiilor referitoare la apariția riscurilor sistemice și oferă securitate AFIA.
- (133) Atribuțiile de supraveghere ale unei autorități competente, prevăzute la articolul 25 alineatul (3) din Directiva 2011/61/UE, sunt exercitate în contextul noului sistem de supraveghere și se încadrează în procesele de supraveghere permanentă și în evaluările permanente ale riscului sistemic la care sunt supuși AFIA de către autoritățile competente și autoritățile europene de supraveghere, în vederea asigurării stabilității și a integrității sistemului financiar. Autoritățile competente trebuie să utilizeze în mod corespunzător informațiile primite și să impună AFIA limite ale efectului de levier utilizat sau alte restricții cu privire la administrarea FIA, atunci când consideră că acest lucru este necesar pentru a asigura stabilitatea și integritatea sistemului financiar. Evaluarea riscului sistemic variază, în general, în funcție de mediul economic, în care AFIA, din perspectiva FIA pe care le administrează, are potențialul de a fi relevant din punct de vedere sistemic. Prin urmare, este esențială cerința ca autoritățile competente să obțină toate informațiile necesare pentru a evalua în mod adecvat aceste situații, în vederea evitării apariției riscului sistemic. Autoritățile competente trebuie ulterior să efectueze o evaluare aprofundată a informațiilor și să ia măsurile adecvate.

(134) Pentru a permite AFIA din UE să administreze și să comercializeze FIA din țări terțe, precum și AFIA din țări terțe să administreze și să comercializeze FIA în Uniune, Directiva 2011/61/UE solicită instituirea unor acorduri de cooperare adecvate cu autoritățile de supraveghere competente din țara terță în care este stabilit FIA din afara UE și/sau AFIA din afara UE. Astfel de acorduri de cooperare trebuie să asigure cel puțin un schimb eficient de informații care să permită autorităților competente din Uniune să își îndeplinească sarcinile în conformitate cu Directiva 2011/61/UE.

(135) Acordurile de cooperare trebuie să permită autorităților competente să își îndeplinească sarcinile de supraveghere a entităților din țări terțe și de control al respectării legislației de către acestea. Prin urmare, acordurile de cooperare trebuie să stabilească un cadru clar și concret pentru accesul la informații, efectuarea inspecțiilor la fața locului și asistența care trebuie furnizată de autoritățile țărilor terțe. Acordurile de cooperare trebuie să prevadă posibilitatea transmiterii informațiilor primite către alte autorități competente interesate, precum și către Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe și către Comitetul European pentru Risc Sistemic.

(136) Pentru a permite autorităților competente, AFIA și depozitarilor să se adapteze noilor cerințe conținute în prezentul regulament, astfel încât acestea să poată fi aplicate în mod eficient și eficace, data de la care începe să se aplice prezentul regulament trebuie să corespundă datei de transpunere a Directivei 2011/61/UE,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DEFINIȚII

Articolul 1

Definiții

Pe lângă definițiile prevăzute la articolul 2 din Directiva 2011/61/UE, în sensul prezentului regulament se aplică și următoarele definiții:

1. „angajament de capital” înseamnă angajamentul contractual al unui investitor de a furniza fondului de investiții alternative (FIA) o sumă convenită cu titlu de investiție, la cererea AFIA;

2. „persoană relevantă”, în cazul unui AFIA, înseamnă oricare dintre următoarele:

(a) un administrator, un partener sau echivalentul acestuia, sau un director al AFIA;

(b) un angajat al AFIA sau orice altă persoană fizică ale cărei servicii sunt puse la dispoziția și sub controlul AFIA și care este implicată în furnizarea de către AFIA a serviciilor de administrare a portofoliului colectiv;

(c) o persoană fizică sau juridică implicată direct în prestarea de servicii către AFIA în baza unui acord de delegare încheiat cu părți terțe în vederea furnizării de către AFIA a serviciilor de administrare a portofoliului colectiv;

3. „conducere superioară” înseamnă persoana sau persoanele care conduc efectiv activitatea unui AFIA, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2011/61/UE, și, după caz, membrul executiv sau membrii executivi ai organului de conducere;

4. „organ de conducere” înseamnă organul cu cea mai înaltă putere de decizie din cadrul unui AFIA, care îndeplinește funcțiile de supraveghere și de conducere, sau numai funcția de conducere dacă cele două funcții sunt separate;

5. „măsură specială” înseamnă o măsură care decurge direct din natura nelichidă a activelor unui FIA, afectează drepturile specifice de răscumpărare ale investitorilor într-un tip de unități sau de acțiuni ale FIA și constituie o măsură ad-hoc sau separată de drepturile generale de răscumpărare ale investitorilor.

CAPITOLUL II

DISPOZIȚII GENERALE

SECȚIUNEA 1

Calculul activelor administrate

[Articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 2

Calculul valorii totale a activelor administrate

(1) Pentru a putea beneficia de derogarea prevăzută la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2011/61/UE un AFIA trebuie:

(a) să identifice toate FIA pentru care este numit AFIA extern sau FIA pentru care este AFIA dacă forma juridică a FIA permite administrarea internă, în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2011/61/UE;

(b) să identifice portofoliul de active al fiecărui FIA administrat și să determine, în conformitate cu normele de evaluare prevăzute de legea țării în care FIA este stabilit și/sau de regulile sau actele constitutive ale FIA, valoarea corespunzătoare a activelor administrate, inclusiv a tuturor activelor dobândite prin utilizarea efectului de levier;

(c) să însumeze valorile activelor administrate determinate pentru toate FIA administrate și să compare valoarea totală a activelor administrate rezultată cu pragul relevant stabilit la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2011/61/UE.

(2) În sensul alineatului (1), organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) pentru care AFIA este societatea de administrare desemnată în conformitate cu Directiva 2009/65/CE, nu se includ în calcul.

În sensul alineatului (1), FIA administrate de AFIA, pentru care acesta a delegat funcții în conformitate cu articolul 20 din Directiva 2011/61/UE, se includ în calcul. Cu toate acestea, portofoliile FIA pe care AFIA le administrează prin delegare se exclud din calcul.

(3) Pentru calcularea valorii totale a activelor administrate, fiecare poziție pe un instrument financiar derivat, inclusiv pe un instrument financiar derivat încorporat în titluri transferabile, trebuie convertită în poziția echivalentă pe activele suport ale instrumentului financiar derivat respectiv, utilizând metodologia de conversie stabilită la articolul 10. Valoarea absolută a acestei poziții echivalente se utilizează apoi la calculul valorii totale a activelor administrate.

(4) Atunci când un FIA investește în alte FIA administrate de același AFIA extern, investiția respectivă poate fi exclusă din calculul activelor administrate de AFIA.

(5) Atunci când un compartiment al unui FIA administrat intern sau extern investește în alt compartiment al aceluiași FIA, investiția respectivă poate fi exclusă din calculul activelor administrate de AFIA.

(6) Valoarea totală a activelor administrate se calculează în conformitate cu alineatele (1)-(4) cel puțin o dată pe an, utilizând cele mai recente valori disponibile ale activelor. Cea mai recentă valoare a activelor disponibilă pentru fiecare FIA trebuie determinată în cele 12 luni care preced data de calcul al pragului în conformitate cu prima teză din prezentul alineat. AFIA trebuie să stabilească o dată de calcul al pragului și să o aplice în mod consecvent. Orice modificare ulterioară a datei alese trebuie justificată în fața autorității competente. La selectarea datei de calcul al pragului, AFIA trebuie să țină seama de datele și de frecvența de evaluare a activelor administrate.

Articolul 3

Monitorizarea permanentă a activelor administrate

AFIA stabilește, instituie și aplică proceduri de monitorizare permanentă a valorii totale a activelor administrate. Monitorizarea trebuie să furnizeze o imagine de ansamblu actualizată a activelor administrate și să includă observarea activității de

subscriere și de răscumpărare sau, dacă este cazul, a apelurilor de vârsare a capitalului, a distribuțiilor de capital și a valorii activelor în care a investit fiecare FIA.

Apropierea valorii totale a activelor administrate de pragul prevăzut la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2011/61/UE și activitatea așteptată de subscriere și de răscumpărare se iau în considerare la evaluarea necesității de a calcula mai frecvent valoarea totală a activelor administrate.

Articolul 4

Încălcarea ocazională a pragului

(1) AFIA evaluează situațiile în care valoarea totală a activelor administrate depășește pragul relevant, pentru a stabili dacă acestea au sau nu un caracter temporar.

(2) Dacă valoarea totală a activelor administrate depășește pragul relevant, iar AFIA consideră că situația nu are caracter temporar, acesta notifică fără întârziere autoritatea competentă, indicând faptul că situația nu este considerată ca având caracter temporar, și solicită acordarea autorizării în termen de 30 de zile calendaristice în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2011/61/UE.

(3) Dacă valoarea totală a activelor administrate depășește pragul relevant, iar AFIA consideră că situația are caracter temporar, acesta notifică fără întârziere autoritatea competentă, indicând faptul că situația este considerată ca având caracter temporar. Notificarea trebuie să includă informații care justifică evaluarea de către AFIA a caracterului temporar al situației, inclusiv o descriere a situației și o explicare a motivelor pentru care aceasta este considerată temporară.

(4) O situație nu poate fi considerată ca având caracter temporar dacă are probabilitatea să dureze mai mult de trei luni.

(5) La trei luni de la data la care valoarea totală a activelor administrate a depășit pragul relevant, AFIA recalculează valoarea totală a activelor administrate pentru a demonstra că aceasta se situează sub pragul relevant sau pentru a demonstra autorității competente că situația care a condus la depășirea pragului a fost soluționată și nu este nevoie de o cerere de autorizare.

Articolul 5

Informațiile care trebuie furnizate în cadrul înregistrării

(1) În cadrul obligației prevăzute la articolul 3 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2011/61/UE, AFIA comunică autorităților competente valoarea totală a activelor administrate calculată în conformitate cu procedura stabilită la articolul 2.

(2) În cadrul obligației prevăzute la articolul 3 alineatul (3) litera (c) din Directiva 2011/61/UE, AFIA furnizează pentru fiecare FIA documentul de ofertă, sau un extras relevant din documentul de ofertă, sau o descriere generală a strategiei de investiții. Extractul relevant din documentul de ofertă și descrierea strategiei de investiții trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

- (a) principalele categorii de active în care poate investi FIA;
- (b) sectoarele industriale, geografice sau alte sectoare ale pieței, sau clasele specifice de active pe care se concentrează strategia de investiții;
- (c) o descriere a politicii de împrumut sau a politicii privind efectul de levier a FIA.

(3) Informațiile care trebuie furnizate de AFIA în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2011/61/UE sunt indicate la articolul 110 alineatul (1) din prezentul regulament. Pentru comunicarea acestor informații trebuie utilizat modelul de raportare proforma prevăzut în anexa IV.

(4) Autoritățile competente din Uniune își comunică reciproc și comunică Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (AEVMP) și Comitetului European pentru Riscuri Sistemice (CERS) informațiile colectate în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2011/61/UE, atunci când acest lucru este necesar pentru îndeplinirea obligațiilor lor.

(5) Informațiile solicitate pentru înregistrare se actualizează și se furnizează anual. Din motive legate de exercitarea competențelor lor în conformitate cu articolul 46 din Directiva 2011/61/UE, autoritățile competente pot solicita unui AFIA să furnizeze cu o frecvență mai mare informațiile prevăzute la articolul 3 din Directiva 2011/61/UE.

SECȚIUNEA 2

Calculul efectului de levier

[Articolul 4 alineatul (3) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 6

Dispoziții generale privind calculul efectului de levier

(1) Efectul de levier al unui FIA se exprimă ca raport între expunerea sa și valoarea activului său net.

(2) AFIA calculează expunerea FIA administrate în conformitate cu metoda brută prevăzută la articolul 7 și cu metoda angajamentului prevăzută la articolul 8.

Având în vedere evoluțiile pieței și până la 21 iulie 2015 cel târziu, Comisia revizuieste metodele de calcul menționate la primul paragraf pentru a decide dacă acestea sunt suficiente și adecvate pentru toate tipurile de FIA sau dacă trebuie elaborată o metodă de calcul al efectului de levier suplimentară și opțională.

(3) Expunerea aferentă oricăror structuri financiare sau juridice care implică părți terțe și sunt controlate de un FIA trebuie inclusă în calculul expunerii, dacă aceste structuri sunt înființate cu scopul specific de a mări, în mod direct sau indirect, expunerea la nivelul FIA. În cazul FIA a căror politică principală de investiții constă în a dobândi controlul asupra societăților necotate sau a emitenților necotați, AFIA nu trebuie să includă în calculul efectului de levier expunerile existente la nivelul acestor societăți sau emitenți, cu condiția ca FIA, sau AFIA acționând în numele FIA, să nu fie nevoit să suporte eventuale pierderi care depășesc investițiile sale în societatea respectivă sau emitentul respectiv.

(4) AFIA exclude acordurile de împrumut încheiate, dacă acestea au caracter temporar și sunt integral acoperite de angajamentele contractuale de capital ale investitorilor în FIA.

(5) Un AFIA trebuie să dispună de proceduri formalizate în mod adecvat pentru calcularea expunerii fiecărui FIA pe care îl administrează, în conformitate cu metoda brută și cu metoda angajamentului. Calculul trebuie să fie aplicat consecvent în timp.

Articolul 7

Calcularea expunerii FIA prin metoda brută

Expunerea unui FIA calculată prin metoda brută este suma valorilor absolute ale tuturor pozițiilor evaluate în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2011/61/UE și cu toate actele delegate adoptate în temeiul acesteia.

Pentru calcularea expunerii unui FIA prin metoda brută, AFIA:

- (a) exclude valoarea numerarului și a echivalentelor de numerar, care constituie investiții foarte lichide deținute în moneda de bază a FIA, pot fi rapid convertite într-o sumă cunoscută în numerar, sunt supuse unui risc nesemnificativ de schimbare a valorii și furnizează un randament care nu depășește rata unor obligațiuni guvernamentale pe trei luni, de înaltă calitate;

- (b) convertește instrumentele financiare derivate în poziții echivalente pe activele suport ale acestora, utilizând metodologiile de conversie prevăzute la articolul 10 și metodele stabilite în anexa I punctele 4-9 și punctul 14;
- (c) exclude împrumuturile în numerar care rămân sub formă de numerar sau echivalente de numerar în sensul literei (a) și pentru care sumele datorate sunt cunoscute;
- (d) include expunerea care rezultă din reinvestirea împrumuturilor în numerar și reprezintă valoarea cea mai mare dintre valoarea de piață a investiției realizate și valoarea totală a numerarului împrumutat menționată în anexa I punctele 1 și 2;
- (e) include pozițiile deținute în acordurile repo sau reverse repo și în acordurile de dare sau luare de titluri cu împrumut sau în alte acorduri în conformitate cu anexa I punctul 3 și punctele 10-13.

Articolul 8

Calcularea expunerii FIA prin metoda angajamentului

(1) Expunerea unui FIA calculată prin metoda angajamentului este suma valorilor absolute ale tuturor pozițiilor evaluate în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2011/61/UE și cu actele delegate aferente, sub rezerva îndeplinirii criteriilor prevăzute la alineatele (2)-(9).

(2) Pentru calcularea expunerii unui FIA prin metoda angajamentului, AFIA:

- (a) convertește fiecare poziție pe un instrument financiar derivat în poziția echivalentă pe activul suport al instrumentului derivat respectiv, utilizând metodologiile de conversie prevăzute la articolul 10 și în anexa II punctele 4-9 și punctul 14;
- (b) aplică acordurile de compensare și de acoperire a riscurilor;
- (c) calculează expunerea creată prin reinvestirea împrumuturilor, dacă această reinvestire mărește expunerea FIA astfel cum se menționează în anexa I punctele 1 și 2;
- (d) include în calcul alte acorduri în conformitate cu anexa I punctul 3 și punctele 10-13;

(3) Pentru calcularea expunerii unui FIA prin metoda angajamentului:

- (a) acordurile de compensare includ combinațiile de tranzacții cu instrumente financiare derivate sau poziții în titluri care

se referă la același activ suport, indiferent – în cazul instrumentelor financiare derivate – de data scadenței, dacă tranzacțiile respective cu instrumente financiare derivate sau poziții în titluri se efectuează cu unicul scop de a elimina riscurile aferente pozițiilor asumate prin celelalte instrumente financiare derivate sau poziții în titluri;

- (b) acordurile de acoperire a riscurilor includ combinațiile de tranzacții cu instrumente financiare derivate sau poziții în titluri care nu se referă neapărat la același activ suport, dacă tranzacțiile respective cu instrumente financiare derivate sau poziții în titluri se efectuează cu unicul scop de a compensa riscurile aferente pozițiilor asumate prin celelalte instrumente financiare derivate sau poziții în titluri.

(4) Prin derogare de la alineatul (2), un instrument financiar derivat nu se convertește în poziția echivalentă pe activul suport, dacă întrunește toate caracteristicile următoare:

- (a) schimbă performanța activelor financiare din portofoliul FIA cu performanța unor active financiare de referință;

- (b) compensează total riscurile activelor din portofoliul FIA care au făcut obiectul swap-ului, astfel încât performanța FIA nu depinde de performanța acestor active;

- (c) nu include caracteristici opționale suplimentare, nici clauze privind efectul de levier și nici alte riscuri suplimentare față de deținerea directă a activelor financiare de referință.

(5) Prin derogare de la alineatul (2), la calcularea expunerii prin metoda angajamentului, un instrument financiar derivat nu se convertește în poziția echivalentă pe activul suport, dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- (a) deținerea în același timp de către FIA a unui instrument financiar derivat referitor la un activ financiar, precum și a numerarului care este investit în echivalentele de numerar definite la articolul 7 litera (a) este echivalentă cu deținerea unei poziții lungi pe activul financiar respectiv;

- (b) instrumentul financiar derivat nu generează o creștere a expunerii și a efectului de levier sau riscuri.

(6) Acordurile de acoperire a riscurilor se iau în considerare la calcularea expunerii unui FIA numai dacă îndeplinesc toate condițiile următoare:

- (a) pozițiile implicate în relația de acoperire a riscurilor nu urmăresc generarea unui randament, iar riscurile generale și specifice sunt compensate;

- (b) reducerea riscului de piață la nivelul FIA este verificabilă;
 - (c) riscurile generale și specifice aferente instrumentelor financiare derivate, dacă există, sunt compensate;
 - (d) operațiunile de acoperire a riscurilor privesc aceeași clasă de active;
 - (e) sunt eficiente în condiții de tensiune a pieței.
- (7) Sub rezerva alineatului (6), instrumentele financiare derivate utilizate pentru acoperirea riscurilor valutare și care nu generează o creștere a expunerii și a efectului de levier sau alte riscuri, nu se includ în calcul.
- (8) Un AFIA compensează pozițiile în următoarele cazuri:
- (a) între instrumente financiare derivate, cu condiția ca acestea să aibă același activ suport, chiar dacă data scadenței este diferită;
 - (b) între un instrument financiar derivat al cărui activ suport este un titlu transferabil, un instrument al pieței monetare sau unități ale unui organism de plasament colectiv, astfel cum sunt acestea menționate la punctele 1-3 din secțiunea C a anexei I la Directiva 2004/39/CE, și activul suport respectiv.
 - (9) AFIA administrând FIA care, în conformitate cu politica lor principală de investiții, investesc mai ales în instrumente financiare derivate pe rata dobânzii utilizează reguli specifice de compensare în durată pentru a ține seama de corelarea dintre segmentele de scadență de pe curba ratei dobânzii, astfel cum se prevede la articolul 11.

Articolul 9

Metode de creștere a expunerii unui FIA

La calculul expunerii, AFIA utilizează metodele prevăzute în anexa I pentru situațiile menționate în aceeași anexă.

Articolul 10

Metodologii de conversie pentru instrumentele derivate

AFIA utilizează metodologiile de conversie prevăzute în anexa II pentru instrumentele financiare derivate menționate în aceeași anexă.

Articolul 11

Reguli de compensare în durată

- (1) La calculul expunerii FIA, AFIA aplică reguli de compensare în durată în conformitate cu articolul 8 alineatul (9).
- (2) Regulile de compensare în durată nu se utilizează în cazul în care conduc la o reprezentare falsă a profilului de risc al FIA. AFIA care recurge la regulile de compensare respective nu trebuie să includă alte surse de risc, precum volatilitatea, în strategia lor

privind rata dobânzii. În consecință, în cadrul strategiilor de arbitraj pe rata dobânzii nu se aplică aceste reguli de compensare.

(3) Utilizarea acestor reguli de compensare în durată nu trebuie să conducă, prin intermediul investițiilor în poziții pe termen scurt, la un nivel nejustificat al efectului de levier. Instrumentele financiare derivate pe rata dobânzii cu durată de viață scurtă nu trebuie să fie principala sursă de randament a unui FIA cu durată medie, care utilizează reguli de compensare în durată.

(4) Instrumentele financiare derivate pe rata dobânzii se convertesc în poziția echivalentă pe activul suport și se compensează în conformitate cu anexa III.

(5) Un FIA care aplică reguli de compensare în durată poate utiliza și un cadru de acoperire a riscurilor. Regulile de compensare în durată pot fi aplicate numai instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii care nu sunt incluse în acorduri de acoperire a riscurilor.

SECȚIUNEA 3

Fondurile proprii suplimentare și asigurarea de răspundere civilă profesională

[Articolul 9 alineatul (7) și articolul 15 din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 12

Riscurile legate de răspunderea profesională

(1) Riscurile legate de răspunderea profesională care trebuie acoperite în conformitate cu articolul 9 alineatul (7) din Directiva 2011/61/UE sunt riscurile de pierdere sau daună cauzată de o persoană relevantă prin neglijență în îndeplinirea activităților, pentru care AFIA poartă responsabilitatea juridică.

(2) Riscurile legate de răspunderea profesională definite la alineatul (1) includ, fără a se limita la acestea, următoarele riscuri:

- (a) pierderea documentelor care atestă dreptul de proprietate asupra activelor FIA;
- (b) declarațiile false sau înșelătoare adresate FIA sau investitorilor săi;
- (c) acte, erori sau omisiuni care conduc la încălcarea:
 - (i) obligațiilor juridice și reglementare;
 - (ii) obligației de a acționa cu competență și grijă față de FIA și investitorii săi;
 - (iii) obligațiilor fiduciare;
 - (iv) obligațiilor de confidențialitate;

- (v) regulilor sau actelor constitutive ale FIA;
 - (vi) condițiilor de numire a AFIA de către FIA;
 - (d) neîndeplinirea obligației de a stabili, aplica și menține proceduri adecvate pentru prevenirea actelor necinstite, frauduloase sau răuvoitoare;
 - (e) evaluarea activelor sau calcularea prețurilor unităților/acțiunilor în mod necorespunzător;
 - (f) pierderi decurgând din întreruperea activității sau din disfuncționalitățile sistemului, ale procesării tranzacțiilor sau ale managementului proceselor.
- (3) Riscurile legate de răspunderea profesională trebuie să fie permanent acoperite, fie din fonduri proprii suplimentare adecvate, determinate în conformitate cu articolul 14, fie printr-un nivel adecvat de acoperire furnizat de asigurarea de răspundere civilă profesională, stabilit în conformitate cu articolul 15.

Articolul 13

Cerințe calitative privind administrarea riscurilor legate de răspunderea profesională

- (1) AFIA aplică politici și proceduri interne eficace de administrare a riscurilor operaționale pentru a identifica, măsura, administra și monitoriza în mod adecvat aceste riscuri, inclusiv riscurile legate de răspunderea profesională, la care este sau poate fi, în mod rezonabil, expus. Activitățile de administrare a riscurilor operaționale sunt desfășurate independent în cadrul politicii de administrare a riscurilor.
- (2) AFIA înființează o bază de date istorice privind pierderile, în care se înregistrează orice deficiențe operaționale, pierderi sau daune suportate. Această bază de date înregistrează, fără a se limita la acestea, toate riscurile legate de răspunderea profesională menționate la articolul 12 alineatul (2) care s-au materializat.
- (3) În cadrul administrării riscurilor, AFIA utilizează datele istorice interne privind pierderile și, dacă este cazul, date externe, analiza scenariilor și factori care reflectă mediul de afaceri și sistemele de control intern.
- (4) Expunerile la riscurile operaționale și pierderile suportate sunt monitorizate permanent și fac obiectul unor rapoarte interne regulate.
- (5) Politicile și procedurile AFIA de administrare a riscurilor operaționale trebuie să fie corect formalizate. AFIA trebuie să instituie mecanisme care să asigure respectarea politicilor sale de administrare a riscurilor operaționale, precum și măsuri eficace de tratare a cazurilor de nerespectare a acestor politici. AFIA

trebuie să instituie proceduri pentru adoptarea măsurilor corective adecvate.

(6) Politicile și procedurile de administrare a riscurilor operaționale și sistemele de măsurare sunt revizuite cu regularitate, cel puțin o dată pe an.

(7) AFIA trebuie să dispună de resurse financiare adecvate profilului de risc, astfel cum a fost acesta evaluat.

Articolul 14

Fonduri proprii suplimentare

- (1) Prezentul articol se aplică AFIA care decid să acopere riscurile legate de răspunderea profesională din fondurile proprii suplimentare.
- (2) Pentru acoperirea riscurilor legate de răspunderea profesională care decurg din neglijență profesională, AFIA trebuie să furnizeze fonduri proprii suplimentare care se ridică la cel puțin 0,01 % din valoarea portofoliilor FIA administrate.

Valoarea portofoliilor FIA administrate este suma valorilor absolute ale tuturor activelor, inclusiv ale activelor dobândite prin utilizarea efectului de levier, deținute de toate FIA administrate de AFIA, instrumentele financiare derivate fiind evaluate la valoarea lor de piață.

(3) Cerința de fonduri proprii suplimentare menționată la alineatul (2) se recalculează la sfârșitul fiecărui exercițiu financiar, iar valoarea fondurilor proprii suplimentare se ajustează în consecință.

AFIA stabilește, implementează și aplică proceduri de monitorizare permanentă a valorii portofoliilor FIA administrate, calculată în conformitate cu al doilea paragraf de la alineatul (2). Dacă, înainte de recalcularea anuală menționată la primul paragraf, valoarea portofoliilor FIA administrate crește semnificativ, AFIA recalculează fără întârzieri nejustificate cerința de fonduri proprii suplimentare și ajustează fondurile proprii suplimentare în consecință.

(4) Autoritatea competentă din statul membru de origine al AFIA poate autoriza AFIA să furnizeze fonduri proprii suplimentare inferioare valorii menționate la alineatul (2), numai dacă este convinsă – pe baza datelor istorice ale AFIA privind pierderile, înregistrate pe o perioadă de observare de cel puțin trei ani care precedă evaluarea – că AFIA furnizează fonduri proprii suplimentare suficiente pentru a acoperi în mod adecvat riscurile legate de răspunderea profesională. Valoarea inferioară a fondurilor proprii suplimentare autorizată nu trebuie să fie mai mică de 0,008 % din valoarea portofoliilor FIA administrate de AFIA.

(5) Autoritatea competentă din statul membru de origine al AFIA poate solicita AFIA să furnizeze fonduri proprii suplimentare care depășesc valoarea menționată la alineatul (2), dacă nu este convinsă că AFIA are suficiente fonduri proprii suplimentare pentru a acoperi în mod adecvat riscurile legate de răspunderea profesională. Autoritatea competentă trebuie să indice motivele pentru care consideră că fondurile proprii suplimentare ale AFIA sunt insuficiente.

Articolul 15

Asigurarea de răspundere civilă profesională

(1) Prezentul articol se aplică AFIA care decid să acopere riscurile legate de răspunderea profesională printr-o asigurare de răspundere civilă profesională.

(2) AFIA contractează și deține permanent o asigurare de răspundere civilă profesională care:

- (a) are o durată inițială de cel puțin un an;
- (b) prevede o perioadă de preaviz în vederea rezilierii de cel puțin 90 de zile;
- (c) acoperă riscurile legate de răspunderea profesională definite la articolul 12 alineatele (1) și (2);
- (d) este contractată cu o societate din UE sau din afara UE autorizată să furnizeze asigurări de răspundere civilă profesională în conformitate cu legislația Uniunii sau cu legislația națională;
- (e) este furnizată de o entitate terță.

Orice franșiză deductibilă convenită trebuie acoperită integral din fonduri proprii care completează fondurile proprii ce trebuie furnizate în conformitate cu articolul 9 alineatele (1) și (3) din Directiva 2011/61/UE.

(3) Acoperirea furnizată de asigurare pentru o creanță individuală trebuie să fie de cel puțin 0,7 % din valoarea portofoliilor FIA administrate de AFIA calculată în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) al doilea paragraf.

(4) Acoperirea furnizată de asigurare pentru creanțele agregate pe un an trebuie să fie de cel puțin 0,9 % din valoarea portofoliilor FIA administrate de AFIA calculată în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) al doilea paragraf.

(5) AFIA reexaminează polița de asigurare de răspundere civilă profesională și conformitatea acesteia cu cerințele

stabilite de prezentul articol cel puțin o dată pe an, precum și în cazul producerii oricărei modificări care afectează conformitatea poliței cu cerințele prezentului articol.

CAPITOLUL III

CONDIȚII DE OPERARE PENTRU AFIA

SECȚIUNEA 1

Principii generale

[Articolul 12 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 16

Obligațiile generale ale autorităților competente

Atunci când verifică dacă AFIA respectă articolul 12 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE, autoritățile competente utilizează cel puțin criteriile stabilite în prezenta secțiune.

Articolul 17

Obligația de a acționa în interesul FIA sau al investitorilor în FIA și al integrității pieței

(1) AFIA aplică politici și proceduri de prevenire a practicilor frauduloase, inclusiv a celor despre care se poate estima în mod rezonabil că afectează stabilitatea și integritatea pieței.

(2) AFIA se asigură că FIA administrate sau investitorilor în aceste FIA nu li se percep costuri nejustificate.

Articolul 18

Diligența necesară

(1) AFIA aplică un nivel ridicat de diligență în selectarea și monitorizarea permanentă a investițiilor.

(2) AFIA se asigură de faptul că dispune de cunoștințe adecvate și de o înțelegere adecvată a activelor în care investește FIA.

(3) AFIA stabilește, instituie și aplică politici și proceduri scrise privind diligența necesară și pune în aplicare măsuri eficiente pentru a se asigura că deciziile de investiții luate în numele FIA se execută în conformitate cu obiectivele, strategia de investiții și, dacă este cazul, limitele de risc ale FIA.

(4) Politicile și procedurile privind diligența necesară menționate la alineatul (3) se revizuiesc și se actualizează cu regularitate.

Articolul 19

Diligența necesară în cazul investițiilor în active cu lichiditate limitată

(1) Atunci când AFIA investesc în active cu lichiditate limitată și dacă o astfel de investiție este precedată de o fază de negociere, pe lângă cerințele prevăzute la articolul 18, pentru faza de negociere, aceștia:

- (a) stabilesc și actualizează periodic un plan de afaceri care corespunde duratei FIA și condițiilor pieței;
- (b) caută și selectează eventuale tranzacții coerente cu planul de afaceri menționat la litera (a);
- (c) evaluează tranzacțiile selectate luând în considerare oportunitățile, dacă există, și riscurile asociate globale, toți factorii de natură juridică, fiscală sau financiară ori de altă natură care afectează valoarea, resursele umane și materiale, precum și strategiile, inclusiv strategiile de ieșire;
- (d) îndeplinește activitățile pe care le presupune diligența necesară pentru tranzacții, înainte de a prevedea executarea acestora;
- (e) monitorizează performanța FIA din perspectiva planului de afaceri menționat la litera (a).

(2) AFIA păstrează evidențe ale activităților desfășurate în conformitate cu alineatul (1) pentru o perioadă de cel puțin cinci ani.

Articolul 20

Diligența necesară pentru selectarea și numirea contrapartidelor și a brokerilor principali

(1) Atunci când selectează și numește contrapartide și brokeri principali, înainte de a încheia un acord și permanent după încheierea acordului, AFIA trebuie să exercite competența, atenția și diligența necesare, ținând seama de întreaga gamă de servicii furnizate și de calitatea acestora.

(2) Atunci când selectează brokeri principali sau contrapartide ale sale sau ale FIA pentru o tranzacție OTC cu instrumente financiare derivate, un acord de dare cu împrumut de titluri sau un acord de răscumpărare, AFIA se asigură că brokerii principali și contrapartidele îndeplinesc toate condițiile următoare:

- (a) sunt supuși unei supravegheri continue de către o autoritate publică;

(b) sunt solizi din punct de vedere financiar;

(c) au structura organizatorică și resursele necesare pentru îndeplinirea serviciilor pe care trebuie să le furnizeze AFIA sau FIA.

(3) Atunci când evaluează soliditatea financiară menționată la alineatul (2) litera (b), AFIA trebuie să țină seama de faptul că brokerul principal sau contrapartida este sau nu supus reglementării prudențiale, inclusiv cerinței de capital suficient, și unei supravegheri eficiente.

(4) Lista cu brokerii principali selectați se aprobă de către conducerea superioară a AFIA. În cazuri excepționale, pot fi numiți brokeri principali care nu sunt incluși pe listă, cu condiția ca aceștia să îndeplinească cerințele stabilite la alineatul (2), iar conducerea superioară să aprobe numirea. AFIA trebuie să poată demonstra validitatea motivelor acestei alegeri și faptul că a exercitat diligența necesară în selectarea și monitorizarea brokerilor principali neincluși pe listă.

Articolul 21

Obligația de a acționa cu onestitate, echitate și competența necesară

Pentru a stabili dacă un AFIA își exercită activitățile cu onestitate, echitate și competența necesară, autoritățile competente trebuie să verifice cel puțin dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) organul de conducere al AFIA deține în mod colectiv cunoștințele, competențele și experiența adecvată pentru a înțelege activitățile AFIA, în special principalele riscuri asociate acestor activități, precum și activele în care investește FIA;
- (b) membrii organului de conducere dedică suficient timp pentru îndeplinirea corectă a funcțiilor lor în AFIA;
- (c) fiecare membru al organului de conducere acționează cu onestitate, integritate și independență de spirit;
- (d) AFIA dedică resurse adecvate pentru integrarea și formarea membrilor organului de conducere.

Articolul 22

Resurse

(1) AFIA trebuie să angajeze suficient personal având competențele, cunoștințele și experiența necesare pentru îndeplinirea responsabilităților care i se atribuie.

(2) În sensul alineatului (1), AFIA țin seama de natura, dimensiunea și complexitatea activităților personalului, precum și de natura și gama serviciilor și a acțiunilor întreprinse în cursul acestei activități.

Articolul 23

Tratamentul echitabil al investitorilor în FIA

(1) AFIA se asigură că procedurile sale decizionale și structura sa organizatorică, menționate la articolul 57, garantează tratamentul echitabil al investitorilor.

(2) Orice tratament preferențial acordat de AFIA unuia sau mai multor investitori nu trebuie să producă un dezavantaj general semnificativ pentru ceilalți investitori.

Articolul 24

Stimulente

(1) Nu se consideră că AFIA acționează cu onestitate, echitate și în conformitate cu interesele FIA administrate sau ale investitorilor în aceste FIA dacă, în legătură cu activitățile întreprinse în cadrul îndeplinirii funcțiilor menționate în anexa I la Directiva 2011/61/UE, aceștia plătesc sau li se plătește orice remunerare sau comision, ori furnizează sau li se furnizează orice beneficiu nemonetar, altele decât următoarele:

(a) o remunerare, un comision sau un beneficiu nemonetar plătit ori furnizat FIA sau de către FIA, ori unei persoane sau de către o persoană în numele FIA;

(b) o remunerare, un comision sau un beneficiu nemonetar plătit ori furnizat unei părți terțe sau de către o parte terță, ori unei persoane sau de către o persoană care acționează în numele unei părți terțe, atunci când AFIA poate demonstra că sunt îndeplinite următoarele condiții:

(i) existența, natura și valoarea remunerării, comisionului sau beneficiului sau, dacă valoarea nu poate fi stabilită, metoda de calcul a acestei valori sunt comunicate clar investitorilor în FIA în mod cuprinzător, exact și ușor de înțeles, înainte de furnizarea serviciului respectiv;

(ii) plata remunerării sau a comisionului ori furnizarea beneficiului nemonetar are scopul de a îmbunătăți calitatea serviciului respectiv și nu afectează respectarea obligației AFIA de a acționa în interesul FIA administrat sau al investitorilor în FIA;

(c) remunerările licite care permit sau sunt necesare pentru furnizarea serviciului respectiv, inclusiv costurile de custodie, comisioanele de decontare și de schimb, taxele reglementare sau cheltuielile de procedură, și care, prin

natura lor, nu intră în conflict cu obligația AFIA de a acționa cu onestitate, echitate și în conformitate cu interesul FIA administrat sau al investitorilor în FIA.

(2) Comunicarea sub formă de rezumat a termenilor esențiali ai dispozițiilor privind remunerările, comisioanele sau beneficiile nemonetare este considerată satisfăcătoare în sensul alineatului (1) litera (b) punctul (i), cu condiția ca AFIA să se angajeze să furnizeze detalii suplimentare la cererea investitorilor în FIA pe care îl administrează și cu condiția să îndeplinească acest angajament.

Articolul 25

Utilizarea cu eficacitate a resurselor și a procedurilor – prelucrarea ordinelor

(1) AFIA stabilește, implementează și aplică proceduri și dispoziții care permit executarea promptă, echitabilă și rapidă a ordinelor, în numele FIA.

(2) Procedurile și dispozițiile menționate la alineatul (1) trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

(a) să asigure înregistrarea și alocarea cu promptitudine și acuratețe a ordinelor executate în numele FIA;

(b) să execute cu promptitudine ordinele comparabile ale FIA în ordinea sosirii, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din cauza caracteristicilor acestor ordine ori a condițiilor de piață predominante, sau a cazului în care interesele FIA sau ale investitorilor în FIA cer alt mod de a proceda.

(3) Instrumentele financiare, sumele de bani sau alte active primite în urma decontării ordinelor executate se livrează corect și cu promptitudine FIA relevant sau se înregistrează în contul acestuia.

(4) AFIA nu trebuie să utilizeze în mod necuvenit informațiile privind ordinele în așteptare ale FIA și trebuie să ia toate măsurile rezonabile pentru a preveni utilizarea în mod necuvenit a acestor informații de către orice persoană relevantă.

Articolul 26

Obligații de raportare a executării ordinelor de subscriere și de răscumpărare

(1) Atunci când au executat un ordin de subscriere sau, dacă este cazul, de răscumpărare primit de la un investitor, AFIA furnizează cu promptitudine acestuia, pe un suport durabil, informațiile esențiale privind executarea ordinului respectiv sau acceptarea ofertei de subscriere, după caz.

(2) Alineatul (1) nu se aplică atunci când obligația de a furniza investitorului confirmarea de executare a ordinului revine unui terț și dacă această confirmare conține informațiile esențiale.

AFIA se asigură că persoana terță își respectă obligațiile.

(3) Informațiile esențiale menționate la alineatele (1) și (2) cuprind următoarele:

(a) identitatea AFIA;

(b) identitatea investitorului;

(c) data și ora primirii ordinului;

(d) data executării;

(e) identitatea FIA;

(f) valoarea brută a ordinului, inclusiv comisioanele de subscriere, sau suma netă după deducerea comisioanelor de răscumpărare.

(4) AFIA furnizează investitorului, la cerere, informații privind situația ordinului sau acceptarea ofertei de subscriere, sau ambele, după caz.

Articolul 27

Executarea deciziilor de tranzacționare în numele FIA administrate

(1) AFIA acționează în interesul FIA sau al investitorilor în FIA pe care le administrează atunci când execută deciziile de tranzacționare în numele acestor FIA în contextul administrării portofoliilor lor.

(2) Ori de câte ori cumpără sau vinde instrumente financiare sau alte active pentru care buna executare este relevantă, precum și în sensul alineatului (1), AFIA ia toate măsurile rezonabile pentru a obține cel mai bun rezultat posibil pentru FIA pe care le administrează sau pentru investitorii în aceste FIA, ținând seama de prețul, costurile, rapiditatea, probabilitatea de executare și de decontare, volumul și natura ordinului și de orice alte considerente relevante pentru executarea ordinului. Importanța relativă a acestor factori se stabilește pe baza următoarelor criterii:

(a) obiectivele, politica de investiții și riscurile specifice ale FIA, indicate în regulile, actele constitutive, prospectul sau documentele de ofertă ale FIA;

(b) caracteristicile ordinului;

(c) caracteristicile instrumentelor financiare sau ale altor active care fac obiectul acestui ordin;

(d) caracteristicile locurilor de executare către care poate fi direcționat ordinul respectiv.

(3) AFIA stabilește și aplică dispoziții eficace pentru respectarea obligațiilor menționate la alineatele (1) și (2). În special, AFIA stabilește în scris și aplică o politică de executare care permite FIA și investitorilor lor să obțină cel mai bun rezultat posibil pentru ordinele FIA, în conformitate cu alineatul (2).

(4) AFIA monitorizează cu regularitate eficacitatea dispozițiilor și a politicii lor de executare a ordinelor, pentru a identifica și, dacă este cazul, a corecta orice deficiențe.

(5) AFIA revizuiască anual politica lor de executare. Revizuirea se efectuează, de asemenea, ori de câte ori se produce o modificare semnificativă care afectează capacitatea AFIA de a obține în continuare cel mai bun rezultat posibil pentru FIA administrate.

(6) AFIA trebuie să poată demonstra că au executat ordinele în numele FIA în conformitate cu politica lor de executare.

(7) Alineatele (2)-(5) nu se aplică atunci când nu există posibilitatea de a utiliza locuri de executare diferite. AFIA trebuie însă să poată demonstra că nu pot fi utilizate locuri de executare diferite.

Articolul 28

Transmiterea către alte entități a ordinelor de tranzacționare în numele FIA pentru a fi executate

(1) Ori de câte ori cumpără sau vinde instrumente financiare sau alte active pentru care buna executare este relevantă, AFIA acționează în interesul FIA pe care le administrează sau al investitorilor în aceste FIA atunci când transmite altor entități ordinele de tranzacționare în numele FIA administrate pentru a fi executate, în contextul administrării portofoliilor acestor FIA.

(2) AFIA ia toate măsurile rezonabile pentru a obține cel mai bun rezultat posibil pentru FIA sau pentru investitorii în FIA ținând seama de prețul, costurile, rapiditatea, probabilitatea de executare și de decontare, volumul și natura ordinului sau de orice alte considerente relevante pentru executarea ordinului. Importanța relativă a acestor factori se stabilește pe baza criteriilor prevăzute la articolul 27 alineatul (2).

AFIA stabilește, implementează și aplică o politică pentru asigurarea respectării obligației menționate la primul paragraf. Politica identifică, pentru fiecare clasă de instrumente, entitățile cărora le pot fi plasate ordinele. AFIA încheie acorduri de executare numai dacă acestea sunt conforme cu obligațiile stabilite în prezentul articol. AFIA pune la dispoziția investitorilor în FIA pe care le administrează informații adecvate cu privire la politica instituită în conformitate cu prezentul alineat și la orice modificări semnificative ale acestei politici.

(3) AFIA monitorizează cu regularitate eficacitatea politicii instituite în conformitate cu alineatul (2) și, în special, calitatea executării ordinelor de către entitățile identificate în cadrul acestei politici, corectând, dacă este cazul, orice deficiențe.

În plus, AFIA revizuieste anual politica respectivă. O astfel de revizuire se efectuează, de asemenea, ori de câte ori se produce o modificare semnificativă care afectează capacitatea AFIA de a obține în continuare cel mai bun rezultat posibil pentru FIA administrate.

(4) AFIA trebuie să poată demonstra că au plasat ordinele în numele FIA în conformitate cu politica instituită în temeiul alineatului (2).

(5) Alineatele (2)-(5) nu se aplică atunci când nu există posibilitatea de a utiliza locuri de executare diferite. AFIA trebuie însă să poată demonstra că nu pot fi utilizate locuri de executare diferite.

Articolul 29

Agregarea și alocarea ordinelor de tranzacționare

(1) AFIA pot executa un ordin al unui FIA agregat cu un ordin al altui FIA, al unui OPCVM sau al unui client, sau cu un ordin plasat la investirea fondurilor proprii numai dacă:

- (a) este de așteptat, în mod rezonabil, ca agregarea ordinelor să nu aibă un efect global negativ asupra niciunui FIA, OPCVM sau client al cărui ordin urmează să fie agregat;
- (b) este stabilită și instituită o politică de alocare a ordinelor care asigură în termeni suficient de exacti alocarea corectă a ordinelor agregate, precizând inclusiv modul în care volumul și prețul ordinelor influențează alocările acestora, precum și tratarea executărilor parțiale.

(2) Atunci când agregă un ordin al unui FIA cu unul sau mai multe ordine ale altor FIA, OPCVM sau clienți, iar ordinul agregat este executat parțial, AFIA alocă tranzacțiile aferente în conformitate cu politica sa de alocare a ordinelor.

(3) Atunci când agregă tranzacțiile în nume propriu cu unul sau mai multe ordine ale FIA, OPCVM sau clienților, AFIA nu alocă tranzacțiile aferente într-un mod care prejudiciază FIA, OPCVM sau un client.

(4) Atunci când agregă un ordin al unui FIA, OPCVM sau altui client cu o tranzacție în nume propriu, iar ordinul agregat este executat parțial, AFIA alocă tranzacțiile aferente FIA, OPCVM sau clienților cu prioritate față de cele în nume propriu.

Cu toate acestea, dacă poate demonstra în mod rezonabil FIA sau celuilalt client că, fără agregare, nu ar fi fost în măsură să execute ordinul în condiții atât de avantajoase sau nu ar fi fost în măsură să îl execute deloc, AFIA poate alocă tranzacția în nume propriu în mod proporțional, în conformitate cu politica menționată la alineatul (1) litera (b).

SECȚIUNEA 2

Conflicte de interese

[Articolul 14 din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 30

Tipuri de conflicte de interese

În scopul identificării tipurilor de conflicte de interese care apar în cursul administrării unui FIA, AFIA iau în considerare, în special, dacă AFIA, o persoană relevantă sau o persoană legată direct sau indirect de AFIA printr-o relație control:

- (a) este probabil să obțină un câștig financiar sau să evite o pierdere financiară pe cheltuiala FIA sau a investitorilor acestuia;
- (b) are un interes legat de rezultatul unui serviciu sau al unei activități prestate FIA, investitorilor acestuia sau unui client ori de rezultatul unei tranzacții efectuate în numele FIA sau al unui client, care este diferit de interesul FIA în acel rezultat;

(c) este stimulată financiar sau în alt mod să favorizeze:

- interesul unui OPCVM, al unui client sau grup de clienți sau al altui FIA în detrimentul interesului FIA;
- interesul unui investitor în detrimentul interesului unui alt investitor sau grup de investitori în același FIA;

(d) desfășoară aceleași activități pentru FIA în cauză și pentru un alt FIA, un OPCVM sau un client; sau

(e) primește sau va primi din partea altei persoane decât FIA sau decât investitorii acestuia un stimulente pentru activitățile de administrare a portofoliului colectiv prestate către FIA, sub formă de bani, bunuri sau servicii altele decât comisionul sau remunerația standard pentru serviciul respectiv.

Articolul 31

Politica în domeniul conflictelor de interese

(1) AFIA stabilește, implementează și aplică o politică eficace în domeniul conflictelor de interese. Această politică este stabilită în scris și este adecvată în raport cu dimensiunea și organizarea AFIA, precum și cu natura, dimensiunea și complexitatea activității acestuia.

Atunci când AFIA face parte dintr-un grup, politica respectivă ia totodată în considerare împrejurările pe care AFIA le cunoaște sau ar trebui să le cunoască și care pot genera un conflict de interese ca rezultat al structurii și al activității comerciale desfășurate de ceilalți membri ai grupului.

(2) Politica în domeniul conflictelor de interese stabilită în conformitate cu alineatul (1) cuprinde următoarele:

- (a) în ceea ce privește activitățile desfășurate de către AFIA sau în numele acestuia, inclusiv activitățile desfășurate de către un delegat, un subdelegat, un evaluator extern sau o contrapartidă, identificarea împrejurărilor care constituie sau pot da naștere unui conflict de interese cu un risc semnificativ de prejudiciere a intereselor FIA sau ale investitorilor săi;
- (b) procedurile care trebuie urmate și măsurile care trebuie adoptate pentru a preveni, gestiona și monitoriza astfel de conflicte.

Articolul 32

Conflicte de interese referitoare la răscumpărarea investițiilor

AFIA care administrează un FIA deschis identifică, gestionează și monitorizează conflictele de interese apărute între investitorii care doresc să își răscumpere investițiile și investitorii care doresc să își mențină investițiile în FIA, precum și orice conflicte între înclinația naturală a AFIA de a investi în active nelichide și politica de răscumpărare a FIA, în conformitate cu obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE.

Articolul 33

Proceduri și măsuri de prevenire sau de gestionare a conflictelor de interese

(1) Procedurile și măsurile stabilite pentru prevenirea sau gestionarea conflictelor de interese sunt concepute astfel încât să se asigure faptul că persoanele relevante implicate în diferitele activități care presupun un risc de conflict de interese desfășoară aceste activități cu un grad de independență adecvat dimensiunii și activităților AFIA și ale grupului din care acesta face parte, precum și nivelului de materialitate al riscului de prejudiciere a intereselor FIA sau ale investitorilor săi.

(2) Atunci când este necesar și adecvat pentru ca AFIA să asigure gradul de independență necesar, procedurile care trebuie urmate și măsurile care trebuie adoptate în conformitate cu articolul 31 alineatul (2) litera (b) includ următoarele:

- (a) proceduri eficace de prevenire și control al schimbului de informații dintre persoanele relevante implicate în activități de administrare a portofoliului colectiv sau în alte activități în conformitate cu articolul 6 alineatele (2) și (4) din Directiva 2011/61/UE care presupun un risc de conflict de interese în cazul în care schimbul de informații poate prejudicia interesele unuia sau mai multor FIA sau ale investitorilor acestora;
- (b) supravegherea separată a persoanelor relevante ale căror funcții principale implică desfășurarea de activități de administrare a portofoliului colectiv în numele clienților sau al investitorilor ori prestarea de servicii către clienți sau investitori ale căror interese pot intra în conflict ori care reprezintă în alt fel interese diferite care pot intra în conflict, inclusiv cele ale AFIA;
- (c) eliminarea oricărei legături directe dintre remunerarea persoanelor relevante care desfășoară cu precădere o anumită activitate și remunerarea altor persoane relevante, sau câștigurile generate de acestea, care desfășoară cu precădere altă activitate, atunci când activitățile în cauză pot genera un conflict de interese;
- (d) măsuri pentru interzicerea sau restrângerea exercitării de către orice persoană a unei influențe inadecvate asupra modului în care o persoană relevantă desfășoară activități de administrare a portofoliului colectiv;
- (e) măsuri de prevenire sau control al implicării simultane sau consecutive a unei persoane relevante în activități diferite de administrare a portofoliului colectiv sau în alte activități în conformitate cu articolul 6 alineatele (2) și (4) din Directiva 2011/61/UE, atunci când implicarea respectivă poate prejudicia gestionarea corespunzătoare a conflictelor de interese.

În cazul în care adoptarea sau aplicarea uneia sau a mai multora dintre măsurile și procedurile menționate anterior nu asigură gradul necesar de independență, AFIA adoptă măsurile și procedurile alternative sau suplimentare care sunt necesare și adecvate în acest sens.

Articolul 34

Gestionarea conflictelor de interese

Atunci când dispozițiile administrative sau organizatorice adoptate de AFIA nu sunt suficiente pentru a asigura, cu o certitudine rezonabilă, prevenirea riscurilor de prejudiciere a intereselor FIA sau ale investitorilor FIA, conducerea superioară sau un alt organ intern competent al AFIA sunt informați prompt pentru a lua orice decizie sau măsură necesară care să asigure faptul că AFIA acționează în interesul FIA sau al investitorilor FIA.

Articolul 35

Monitorizarea conflictelor de interese

(1) AFIA ține și actualizează periodic evidența tipurilor de activități desfășurate de către AFIA sau în numele său în care a apărut sau, în cazul în care este vorba de o activitate în curs de desfășurare, poate apărea un conflict de interese cu un risc semnificativ de prejudiciere a intereselor unuia sau mai multor FIA sau ale investitorilor acestora.

(2) Conducerea superioară primește în mod frecvent, cel puțin o dată pe an, rapoarte scrise privind activitățile menționate la alineatul (1).

Articolul 36

Informațiile privind conflictele de interese

(1) Informațiile care trebuie comunicate investitorilor în conformitate cu articolul 14 alineatele (1) și (2) din Directiva 2011/61/UE sunt furnizate acestora pe un suport durabil sau prin intermediul unui site web.

(2) În cazul în care informațiile menționate la alineatul (1) sunt furnizate prin intermediul unui site web și nu se adresează personal investitorului, trebuie îndeplinite condițiile următoare:

- (a) investitorului i-a fost comunicată adresa site-ului web și locul de pe site în care se pot găsi informațiile, iar acesta și-a dat acordul pentru furnizarea informațiilor prin astfel de mijloace;
- (b) informațiile trebuie să fie la zi;
- (c) informațiile trebuie să fie accesibile permanent prin intermediul site-ului web, pe toată perioada necesară, în mod rezonabil, clientului pentru a le consulta.

Articolul 37

Strategii de exercitare a drepturilor de vot

(1) Un AFIA elaborează strategii adecvate și eficace pentru a determina momentul și modul în care trebuie exercitate drepturile de vot deținute în portofoliile FIA pe care le administrează, în beneficiul exclusiv al FIA în cauză și al investitorilor acestora.

(2) Strategiile menționate la alineatul (1) prevăd măsuri și proceduri pentru:

- (a) monitorizarea acțiunilor relevante de la nivelul societăților;
- (b) asigurarea exercitării drepturilor de vot în conformitate cu obiectivele și cu politica de investiții ale FIA în cauză;
- (c) prevenirea sau gestionarea oricăror conflicte de interese care decurg din exercitarea drepturilor de vot.

(3) O descriere succintă a strategiilor și detaliile acțiunilor întreprinse pe baza acestor strategii se pune la dispoziția investitorilor, la cererea acestora.

SECȚIUNEA 3

Administrarea riscurilor

[Articolul 15 din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 38

Sisteme de administrare a riscurilor

În sensul prezentei secțiuni, prin sisteme de administrare a riscurilor se înțeleg sistemele formate din elementele relevante ale structurii organizatorice a AFIA, cu un rol central pentru funcția permanentă de administrare a riscurilor, politicile și procedurile referitoare la administrarea riscurilor relevante pentru strategia de investiții a fiecărui FIA și măsurile, procesele și tehnicile legate de măsurarea și de administrarea riscurilor la care recurge AFIA pentru fiecare FIA pe care îl administrează.

Articolul 39

Funcția permanentă de administrare a riscurilor

(1) AFIA stabilește și menține o funcție permanentă de administrare a riscurilor care:

- (a) implementează politici și proceduri eficace de administrare a riscurilor, în vederea identificării, măsurării, administrării și monitorizării permanente a tuturor riscurilor relevante pentru strategia de investiții a fiecărui FIA și la care este sau poate fi expus fiecare FIA;
- (b) asigură faptul că profilul de risc al FIA comunicat investitorilor în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2011/61/UE respectă limitele de risc stabilite în conformitate cu articolul 44 din prezentul regulament;

- (c) monitorizează respectarea limitelor de risc stabilite în conformitate cu articolul 44 și notifică în timp util organul de conducere al AFIA și, dacă aceasta există, funcția de supraveghere a AFIA în cazul în care consideră că profilul de risc al FIA nu este conform cu aceste limite sau că există un risc semnificativ ca profilul de risc să devină neconform cu aceste limite;
- (d) comunică organului de conducere al AFIA și, dacă aceasta există, funcției de supraveghere a AFIA, cu o periodicitate corespunzătoare naturii, dimensiunii și complexității FIA sau activităților AFIA, informații la zi referitoare la următoarele aspecte:
- (i) respectarea de către profilul de risc al FIA comunicat investitorilor în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2011/61/UE a limitelor de risc stabilite în conformitate cu articolul 44 și coerența dintre aceste limite;
 - (ii) caracterul adecvat și eficacitatea procesului de administrare a riscurilor, indicând în particular dacă au fost sau vor fi luate măsuri corective adecvate în cazul unor deficiențe existente sau anticipate;
- (e) comunică periodic conducerii superioare informații la zi privind nivelul curent al riscurilor la care este expus fiecare FIA administrat, precum și orice depășiri existente sau previzibile ale limitelor de risc stabilite în conformitate cu articolul 44, pentru a se asigura că pot fi luate măsuri rapide și adecvate.
- (2) Funcția de administrare a riscurilor are autoritatea necesară și acces la toate informațiile relevante necesare pentru a îndeplini sarcinile prevăzute la alineatul (1).

Articolul 40

Politica de administrare a riscurilor

- (1) AFIA trebuie să stabilească, să implementeze și să mențină o politică de administrare a riscurilor adecvată și formalizată, care să identifice toate riscurile relevante la care sunt sau pot fi expuse FIA pe care le administrează.
- (2) Politica de administrare a riscurilor trebuie să cuprindă procedurile necesare pentru a permite AFIA să evalueze, pentru fiecare FIA pe care îl administrează, expunerea la riscul de piață, la riscul de lichiditate și la riscul de contrapartidă, precum și expunerea FIA la toate celelalte riscuri relevante care pot avea un nivel semnificativ pentru fiecare FIA administrat, inclusiv la riscurile operaționale.
- (3) AFIA includ în politica de administrare a riscurilor cel puțin următoarele elemente:
- (a) tehnicile, instrumentele și măsurile care îi permit să se conformeze articolului 45;
 - (b) tehnicile, instrumentele și măsurile care permit evaluarea și monitorizarea riscului de lichiditate al FIA în condiții normale și excepționale de lichiditate, inclusiv prin simulări de criză efectuate în mod regulat în conformitate cu articolul 48;
 - (c) repartizarea responsabilităților referitoare la administrarea riscurilor în cadrul AFIA;
 - (d) limitele stabilite în conformitate cu articolul 44 din prezentul regulament și o explicitare a modului în care acestea respectă profilul de risc al FIA comunicat investitorilor în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2011/61/UE;
 - (e) condițiile, conținutul, frecvența și destinatarii rapoartelor elaborate de funcția permanentă de administrare a riscurilor menționată la articolul 39.
- (4) Politica de administrare a riscurilor trebuie să includă o descriere a măsurilor de protecție menționate la articolul 43, în particular a următoarelor aspecte:
- (a) natura potențialelor conflicte de interese;
 - (b) măsurile corective adoptate;
 - (c) motivele pentru care aceste măsuri ar trebui să conducă, potrivit unor așteptări rezonabile, la exercitarea în condiții de independență a funcției de administrare a riscurilor;
 - (d) modul în care AFIA intenționează să se asigure că măsurile de protecție au o eficacitate constantă.
- (5) Politica de administrare a riscurilor menționată la alineatul (1) este adecvată pentru natura, dimensiunea și complexitatea activităților AFIA și ale FIA pe care le administrează.

Articolul 41

Evaluarea, monitorizarea și revizuirea sistemelor de administrare a riscurilor

- (1) AFIA evaluează, monitorizează și, cel puțin o dată pe an, reexaminează următoarele aspecte:
- (a) caracterul adecvat și eficacitatea politicii de administrare a riscurilor și a măsurilor, proceselor și tehnicilor menționate la articolul 45;
 - (b) măsura în care AFIA respectă politica de administrare a riscurilor și măsurile, procesele și tehnicile menționate la articolul 45;

(c) caracterul adecvat și eficiența măsurilor luate pentru remedierea deficiențelor apărute în derularea procesului de administrare a riscurilor;

(d) îndeplinirea funcției de administrare a riscurilor;

(e) caracterul adecvat și eficiența măsurilor menite să asigure separarea funcțională și ierarhică a funcției de administrare a riscurilor în conformitate cu articolul 42.

Frecvența reexaminării periodice prevăzute la primul paragraf este stabilită de conducerea superioară în conformitate cu principiul proporționalității, având în vedere natura, dimensiunea și complexitatea activităților AFIA și ale FIA pe care le administrează.

(2) În plus față de reexaminarea periodică menționată la alineatul (1), sistemele de administrare a riscurilor trebuie revizuite atunci când:

(a) politicile și procedurile de administrare a riscurilor și măsurile, procesele și tehnicile menționate la articolul 45 sunt supuse unor modificări semnificative;

(b) evenimente interne sau externe indică faptul că este necesară o reexaminare suplimentară;

(c) strategia de investiții și obiectivele unui FIA pe care îl administrează AFIA sunt supuse unor modificări semnificative.

(3) AFIA actualizează sistemele de administrare a riscurilor pe baza rezultatelor reexaminării menționate la alineatele (1) și (2).

(4) AFIA informează autoritatea competentă din statul membru de origine cu privire la orice modificare semnificativă a politicii de administrare a riscurilor și a măsurilor, proceselor și tehnicilor menționate la articolul 45.

Articolul 42

Separarea funcțională și ierarhică a funcției de administrare a riscurilor

(1) Funcția de administrare a riscurilor este considerată separată din punct de vedere funcțional și ierarhic de unitățile operaționale, inclusiv de funcția de administrare a portofoliului, numai dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) persoanele implicate în exercitarea funcției de administrare a riscurilor nu sunt supravegheate de către persoanele responsabile de performanța unităților operaționale, inclusiv a funcției de administrare a portofoliului, ale AFIA;

(b) persoanele implicate în exercitarea funcției de administrare a riscurilor nu sunt angajate în activități din cadrul unităților operaționale și nici din cadrul funcției de administrare a portofoliului;

(c) persoanele implicate în exercitarea funcției de administrare a riscurilor sunt remunerate conform îndeplinirii obiectivelor legate de această funcție, independent de performanța unităților operaționale, inclusiv a funcției de administrare a portofoliului;

(d) remunerația funcționarilor de rang înalt care exercită funcția de administrare a riscurilor este direct supravegheată de către comitetul de remunerare, în cazul în care un astfel de comitet a fost înființat.

(2) Separarea funcțională și ierarhică a funcției de administrare a riscurilor în conformitate cu alineatul (1) trebuie asigurată la nivelul întregii structuri ierarhice a AFIA, până la organul de conducere. Aceasta este verificată de către organul de conducere și de către funcția de supraveghere a AFIA, dacă există.

(3) Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA evaluează modul în care AFIA a aplicat dispozițiile alineatelor (1) și (2), pe baza criteriilor prevăzute la articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2011/61/UE.

Articolul 43

Măsuri de protecție împotriva conflictelor de interese

(1) Măsurile de protecție împotriva conflictelor de interese menționate la articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE asigură, cel puțin, faptul că:

(a) deciziile luate de funcția de administrare a riscurilor se bazează pe date fiabile, care sunt supuse unui grad adecvat de control din partea funcției de administrare a riscurilor;

(b) remunerația persoanelor implicate în exercitarea funcției de administrare a riscurilor reflectă realizarea obiectivelor legate de această funcție, independent de performanțele obținute de sectoarele în care sunt active aceste persoane;

(c) funcția de administrare a riscurilor este supusă unei examinări independente adecvate, pentru a se asigura faptul că deciziile sunt rezultatul unui proces independent;

(d) funcția de administrare a riscurilor este reprezentată în organul de conducere sau la nivelul funcției de supraveghere, dacă aceasta a fost înființată, cel puțin cu aceeași autoritate ca funcția de administrare a portofoliului;

(e) orice sarcini care intră în conflict sunt separate în mod corespunzător.

(2) În limitele proporționalității și ținând seama de natura, dimensiunea și complexitatea AFIA, prin măsurile de protecție menționate la alineatul (1) se asigură, de asemenea, că:

(a) îndeplinirea funcției de administrare a riscurilor este examinată periodic de către funcția de audit intern sau, dacă aceasta nu a fost înființată, de către o parte externă numită de organul de conducere;

(b) în cazul în care a fost înființat un comitet pentru riscuri, acesta deține resurse adecvate, iar membrii care nu sunt independenți nu au o influență nejustificată asupra îndeplinirii funcției de administrare a riscurilor.

(3) Organul de conducere al AFIA și, dacă este cazul, funcția de supraveghere stabilesc măsurile de protecție împotriva conflictelor de interese prevăzute la alineatele (1) și (2), examinează în mod periodic eficacitatea acestora și iau la timp măsuri corective pentru remedierea eventualelor deficiențe.

Articolul 44

Limite de risc

(1) AFIA stabilește și aplică limite de risc cantitative, calitative sau de ambele tipuri pentru fiecare FIA pe care îl administrează, ținând seama de toate riscurile relevante. În cazul în care se stabilesc numai limite calitative, AFIA trebuie să fie în măsură să justifice această abordare în fața autorității competente.

(2) Limitele de risc calitative și cantitative pentru fiecare FIA acoperă cel puțin următoarele riscuri:

- (a) riscurile de piață;
- (b) riscurile de credit;
- (c) riscurile de lichiditate;
- (d) riscurile de contrapartidă;
- (e) riscurile operaționale.

(3) La stabilirea limitelor de risc, AFIA ține seama de strategii și de activele utilizate pentru fiecare FIA pe care îl administrează, precum și de normele naționale care se aplică fiecăruia dintre aceste FIA. Aceste limite de risc trebuie să corespundă profilului de risc al FIA comunicat investitorilor în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2011/61/UE și să fie aprobate de organul de conducere.

Articolul 45

Măsurarea și administrarea riscurilor

(1) AFIA adoptă măsuri, procese și tehnici adecvate și eficiente pentru:

- (a) identificarea, măsurarea, administrarea și monitorizarea în orice moment a riscurilor la care sunt sau ar putea fi expuse FIA administrate de AFIA în cauză;
- (b) asigurarea respectării limitelor stabilite în conformitate cu articolul 44.

(2) Măsurile, procesele și tehnicile menționate la alineatul (1) trebuie să fie proporționale cu natura, dimensiunea și complexitatea activității AFIA și ale fiecărui FIA pe care îl administrează și trebuie să corespundă profilului de risc al FIA comunicat investitorilor, în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2011/61/UE.

(3) În scopurile prevăzute la alineatul (1), AFIA ia următoarele măsuri pentru fiecare FIA pe care îl gestionează:

- (a) instituie măsurile, procesele și tehnicile de administrare a riscurilor necesare pentru a se asigura că riscurile aferente pozițiilor deținute și contribuția lor la profilul de risc global sunt corect măsurate pe baza unor date solide și fiabile, precum și că măsurile, procesele și tehnicile de măsurare a riscului sunt formalizate corespunzător;
- (b) efectuează, atunci când este cazul, teste *ex post* periodice pentru a examina valabilitatea metodelor de măsurare a riscului care includ prognoze și estimări bazate pe modele;
- (c) efectuează simulări de criză și analize periodice adecvate ale scenariilor pentru a răspunde riscurilor provenind din modificările potențiale ale condițiilor de piață care pot avea un efect negativ asupra FIA;
- (d) se asigură că nivelul actual de risc respectă limitele de risc stabilite în conformitate cu articolul 44;
- (e) instituie, aplică și menține proceduri adecvate care, în eventualitatea unor încălcări efective sau anticipate ale limitelor de risc ale FIA, să permită luarea unor măsuri corective rapide în interesul investitorilor;
- (f) se asigură că există sisteme și proceduri adecvate de administrare a lichidităților pentru fiecare FIA, în conformitate cu cerințele stabilite la articolul 46.

SECȚIUNEA 4

Administrarea lichidităților

[Articolul 16 din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 46

Sistemul și procedurile de administrare a lichidităților

AFIA este în măsură să demonstreze autorităților competente din statul său membru de origine că au fost instituite un cadru adecvat de administrare a lichidităților și procedurile eficiente menționate la articolul 16 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE, luând în considerare strategia de investiții, profilul de lichiditate și politica de răscumpărare ale fiecărui FIA.

Articolul 47

Monitorizarea și administrarea riscului de lichiditate

(1) Sistemul de administrare a lichidităților și procedurile menționate la articolul 46 asigură, cel puțin, că:

- (a) AFIA menține un nivel de lichiditate al FIA adecvat obligațiilor sale suport, pe baza unei evaluări a lichidității relative a activelor FIA pe piață, ținând seama de perioada necesară pentru lichidare și de prețul sau de valoarea la care pot fi lichidate activele respective, precum și de sensibilitatea lor la riscurile de piață sau la alți factori de piață;

(b) AFIA monitorizează profilul de lichiditate al portofoliului de active al FIA, având în vedere contribuția marginală a fiecărui activ care poate avea un impact semnificativ asupra lichidității, precum și pasivele și angajamentele semnificative, contingente sau de altă natură, pe care FIA le poate avea în raport cu obligațiile sale suport. În acest scop, AFIA trebuie să ia în considerare profilul bazei de investitori a FIA, inclusiv tipul de investitori, dimensiunea relativă a investițiilor și condițiile de răscumpărare aferente acestor investiții;

(c) în cazul în care FIA investește în alte organisme de plasament colectiv, AFIA monitorizează modul în care abordează administrarea acestor organisme de plasament colectiv administrarea lichidităților, inclusiv prin efectuarea de evaluări periodice pentru a monitoriza modificările condițiilor de răscumpărare ale organismelor de plasament colectiv în care investește FIA. Sub rezerva respectării dispozițiilor articolului 16 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE, această obligație nu se aplică în cazul în care celelalte organisme de plasament colectiv în care investește FIA sunt tranzacționate în mod activ pe o piață reglementată în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE sau pe o piață echivalentă dintr-o țară terță;

(d) AFIA instituie și menține măsuri și proceduri adecvate de măsurare a lichidității în vederea evaluării riscurilor cantitative și calitative ale pozițiilor și ale investițiilor preconizate care au un impact semnificativ asupra profilului de lichiditate al portofoliului de active al FIA, pentru a permite măsurarea în mod corespunzător a efectelor acestora asupra profilului global de lichiditate. Procedurile utilizate asigură faptul că AFIA dispune de înțelegerea și cunoștințele corespunzătoare privind lichiditatea activelor în care FIA a investit sau intenționează să investească, incluzând, după caz, volumul tranzacțiilor și sensibilitatea prețurilor și/sau spreadurile fiecărui activ în condiții normale și excepționale de lichiditate;

(e) AFIA examinează și aplică instrumentele și măsurile, inclusiv măsurile speciale, necesare pentru a administra riscul de lichiditate al fiecărui FIA aflat în administrarea sa. AFIA identifică tipul de circumstanțe în care pot fi utilizate aceste instrumente și măsuri, atât în situații normale, cât și în situații excepționale, ținând seama de tratamentul echitabil al tuturor investitorilor în cazul fiecărui FIA administrat. AFIA poate folosi astfel de instrumente și măsuri numai în aceste circumstanțe și cu condiția ca informațiile adecvate să fi fost comunicate în conformitate cu articolul 108.

(2) AFIA formalizează politicile și procedurile sale de administrare a lichidității menționate la alineatul (1), le revizuiască cel puțin o dată pe an și le actualizează în cazul apariției unor modificări sau a unor măsuri noi.

(3) AFIA prevăd în sistemul și procedurile lor de administrare a lichidităților menționate la alineatul (1) măsuri adecvate de escaladare pentru a face față deficitelor de lichiditate anticipate sau existente sau altor situații critice ale FIA.

(4) Alineatul (1) litera (e) nu se aplică în cazul în care AFIA administrează un FIA de tip închis care utilizează efectul de levier.

Articolul 48

Limite de lichiditate și simulări de criză

(1) După caz, ținând seama de natura, dimensiunea și complexitatea activităților fiecărui FIA pe care îl administrează, AFIA stabilesc și mențin limite adecvate privind lichiditatea sau lipsa de lichiditate a FIA, care să fie conforme cu obligațiile lor suport și cu politica de răscumpărare, precum și cu cerințele stabilite în articolul 44 privind limitele de risc cantitative și calitative.

AFIA monitorizează respectarea acestor limite și, dacă limitele sunt depășite sau este probabil să fie depășite, determină măsurile care se impun (sau care sunt necesare). Pentru a determina măsurile adecvate, AFIA examinează caracterul adecvat al politicilor și al procedurilor de administrare a lichidităților, adecvarea profilului de lichiditate al activelor FIA și efectul unor niveluri atipice de solicitări de răscumpărare.

(2) AFIA realizează în mod regulat simulări de criză, în condiții normale și excepționale de lichiditate, care să le permită să evalueze riscul de lichiditate al fiecărui FIA pe care îl administrează. Simulările de criză:

(a) sunt realizate pe baza unor informații fiabile și actualizate de natură cantitativă sau, dacă acest lucru nu este posibil, de natură calitativă;

(b) după caz, simulează un deficit de lichiditate al activelor FIA și solicitări de răscumpărare atipice;

(c) acoperă riscurile de piață și orice consecință a acestora, inclusiv asupra apelurilor în marjă, a cerințelor în materie de garanții reale sau a liniilor de credit;

(d) țin seama de sensibilitatea evaluărilor în situații de criză;

(e) se efectuează cu o frecvență de cel puțin o dată pe an, adaptată la natura FIA, luând în considerare strategia de investiții, profilul de lichiditate, tipul de investitori și politica de răscumpărare ale FIA.

(3) AFIA acționează în interesul investitorilor în ceea ce privește rezultatul oricărei simulări de criză.

Articolul 49

Coerența dintre strategia de investiții, profilul de lichiditate și politica de răscumpărare

(1) În sensul articolului 16 alineatul (2) din Directiva 2011/61/UE, strategia de investiții, profilul de lichiditate și politica de răscumpărare ale fiecărui FIA administrat de un AFIA sunt considerate coerente dacă investitorii au capacitatea de a-și răscumpăra investițiile în conformitate cu principiul tratamentului echitabil al tuturor investitorilor FIA și cu politica de răscumpărare și obligațiile FIA.

(2) În procesul de evaluare a coerenței dintre strategia de investiții, profilul de lichiditate și politica de răscumpărare, AFIA ține seama, de asemenea, de impactul pe care îl pot avea răscumpărările asupra prețurilor sau a spreadurilor suport ale fiecărui activ al FIA.

SECȚIUNEA 5

Investiții în poziții din securitizare

[Articolul 17 din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 50

Definiții

În sensul prezentei secțiuni:

- (a) „securitizare” înseamnă o titlurizare în sensul articolului 4 punctul 36 din Directiva 2006/48/CE;
- (b) „poziție din securitizare” înseamnă o poziție de titlurizare în sensul articolului 4 punctul 40 din Directiva 2006/48/CE;
- (c) „sponsor” înseamnă un sponsor în sensul articolului 4 punctul 42 din Directiva 2006/48/CE;
- (d) „tranză” înseamnă o tranză în sensul articolului 4 punctul 39 din Directiva 2006/48/CE;

Articolul 51

Cerințe privind interesul păstrat

(1) AFIA își asumă expunerea la riscul de credit al unei securitizări în numele unuia sau al mai multor FIA pe care le administrează numai dacă inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial a comunicat în mod explicit AFIA că își păstrează în permanență un interes economic net semnificativ, care nu poate fi în niciun caz mai mic de 5 %.

Se consideră că a fost păstrat un interes economic net semnificativ de cel puțin 5 % numai în următoarele cazuri:

- (a) păstrarea a cel puțin 5 % din valoarea nominală a fiecăreia dintre tranșele vândute sau transferate investitorilor;
- (b) în cazul securitizărilor expunerilor reînnoibile, păstrarea unui interes al inițiatorului de cel puțin 5 % din valoarea nominală a expunerilor securitizate;
- (c) păstrarea unor expuneri selectate aleatoriu, echivalente cu cel puțin 5 % din valoarea nominală a expunerilor securitizate, dacă aceste expuneri ar fi fost, altfel, securitizate în securitizare, cu condiția ca numărul expunerilor potențial securitizate să fie de cel puțin 100 la inițierea tranzacției de securitizare;
- (d) păstrarea tranșei care suportă prima pierdere și, dacă este necesar, a altor tranșe cu un profil de risc similar sau mai sever decât cele transferate sau vândute investitorilor și care nu sunt scadente mai devreme decât cele transferate sau vândute investitorilor, astfel încât păstrarea să reprezinte în total cel puțin 5 % din valoarea nominală a expunerilor securitizate.
- (e) păstrarea unei expuneri care suportă prima pierdere de cel puțin 5 % din fiecare expunere securitizată în securitizare.

Interesul economic net este cuantificat la inițierea tranzacției de securitizare și trebuie păstrat în permanență. Interesul economic net, care include pozițiile, dobânzile sau expunerile păstrate, nu face obiectul diminuării riscului de credit, al pozițiilor scurte sau al altei acoperiri și nu este vândut. Interesul economic net este determinat de valoarea noțională a elementelor din afara bilanțului.

Nu pot exista, pentru nicio securitizare dată, aplicări multiple ale cerințelor privind păstrarea.

(2) Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care expunerile securitizate sunt creanțe sau creanțe condiționale deținute față de instituțiile enumerate la articolul 122a alineatul (3) primul paragraf din Directiva 2006/48/CE sau garantate integral, necondiționat și irevocabil de către astfel de instituții și nu se aplică la tranzacțiile menționate la articolul 122a alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2006/48/CE.

Articolul 52

Cerințe calitative referitoare la sponsori și inițiatori

Înainte ca AFIA să își asume expunerea la riscul de credit al unei securitizări în numele unuia sau mai multor FIA, acesta se asigură că sponsorul și inițiatorul:

- (a) acordă credite pe baza unor criterii solide și bine definite și stabilesc în mod clar procesul de aprobare, modificare, reînnoire și refinanțare a creditelor pentru expunerile care urmează să fie securitizate, în mod similar cu cele care se aplică expunerilor pe care le dețin;

- (b) au implementat și utilizează sisteme eficace pentru a gestiona administrarea și monitorizarea permanente ale portofoliilor și expunerilor lor care implică un risc de credit, inclusiv pentru identificarea și gestionarea creditelor problematice, pentru efectuarea unor ajustări adecvate ale valorilor și pentru constituirea unor provizioane adecvate;
 - (c) diversifică la un nivel adecvat fiecare portofoliu de credit pe baza pieței țintă și a strategiei globale de creditare;
 - (d) dispun de o politică scrisă privind riscul de credit care include limitele de toleranță la risc și politica privind provizioanele și descrie modul în care este măsurat, monitorizat și controlat acest risc;
 - (e) permit accesul rapid la toate datele relevante privind calitatea creditelor și performanța fiecărei expuneri suport, fluxurile de numerar și garanțiile reale aferente unei expuneri din securitizare și informațiile necesare pentru efectuarea unor simulări de criză cuprinzătoare și bine informate asupra fluxurilor de numerar și asupra valorilor garanțiilor expunerilor suport. În acest scop, datele relevante se stabilesc la data operațiunii de securitizare și, dacă este cazul ca urmare a naturii operațiunii de securitizare, ulterior.
 - (f) acordă acces rapid la toate celelalte date relevante necesare pentru ca AFIA să se conformeze cerințelor prevăzute la articolul 53;
 - (g) comunică nivelul interesului lor economic net păstrat menționat la articolul 51, precum și orice elemente care ar putea afecta menținerea interesului economic net minim obligatoriu prevăzut la articolul respectiv.
 - (e) declarațiile și comunicările făcute de inițiatori, sponsori sau agenții ori consilierii acestora în legătură cu obligația de diligență necesară privind expunerile securitizate și, după caz, calitatea garanțiilor reale aferente expunerilor securitizate;
 - (f) dacă este cazul, metodologiile și conceptele pe care se bazează evaluarea garanțiilor reale aferente expunerilor securitizate, precum și politicile adoptate de inițiator sau de sponsor pentru a asigura independența evaluatorului;
 - (g) toate caracteristicile structurale ale securitizării care pot avea un impact semnificativ asupra performanței poziției din securitizare a instituției, precum ordinea distribuirii fluxurilor de numerar către investitori stabilită prin contract (*contractual waterfall*) și factorii de declanșare aferenți, îmbunătățirea calității creditului, creșterea lichidității, factorii de declanșare legați de valoarea de piață și definițiile stării de nerambursare specifice tranzacției.
- (2) În cazul în care un AFIA și-a asumat o expunere la o valoare semnificativă a riscului de credit al unei securitizări în numele unuia sau mai multor FIA, acesta efectuează periodic simulări de criză adecvate acestor poziții din securitizare, în conformitate cu articolul 15 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2011/61/UE. Simularea de criză trebuie să fie proporțională cu natura, dimensiunea și complexitatea riscurilor inerente pozițiilor de securitizare.

AFIA stabilesc proceduri oficiale de monitorizare în conformitate cu principiile prevăzute la articolul 15 din Directiva 2011/61/UE, care să fie proporționale cu profilul de risc al FIA relevant cu privire la riscul de credit al unei poziții din securitizare, pentru monitorizarea permanentă și la timp a informațiilor privind expunerile suport ale acestor poziții din securitizare. Aceste informații includ (în cazul în care prezintă importanță pentru tipul respectiv de securitizare și fără a se limita la acele tipuri de informații descrise în prezentul document) tipul de expunere, procentul de împrumuturi a căror rambursare este restantă cu mai mult de 30, 60 și 90 de zile, ratele de nerambursare, ratele de rambursare anticipată, împrumuturile cu garanția aflată în executare, tipul garanției reale și rata de ocupare a acesteia, distribuția frecvenței scorurilor de credit sau a altor cuantificări a bonității debitorilor la nivelul expunerilor suport, gradul de diversificare la nivel de sector și de arie geografică, distribuția frecvenței raportului dintre împrumut și valoarea garanției reale (*loan to value*), cu intervale ale căror mărimi să permită efectuarea cu ușurință a unei analize de sensibilitate adecvate. În cazul în care expunerile suport reprezintă la rândul lor poziții din securitizare, AFIA trebuie să dispună de informațiile menționate în prezentul paragraf nu numai în ceea ce privește tranșele suport din securitizare, cum ar fi numele și calitatea creditului emitentului, ci și în ceea ce privește caracteristicile și performanța portofoliilor suport aferente acestor tranșe din securitizare.

AFIA aplică aceleași standarde de analiză participațiilor sau subscrierilor de titluri provenind din operațiuni de securitizare, achiziționate de la părți terțe.

Articolul 53

Cerințe calitative referitoare la AFIA expuși la securitizări

- (1) Înainte de a deveni expus la riscul de credit al unei securitizări în numele unuia sau al mai multor FIA și, dacă este cazul, ulterior, un AFIA trebuie să fie în măsură să demonstreze autorităților competente, pentru fiecare poziție din securitizare individuală deținută, că înțelege în detaliu și în profunzime pozițiile respective și că a instituit politici și proceduri formale adecvate la profilul de risc al investițiilor FIA respective în poziții securitizate, pentru a analiza și înregistra următoarele elemente:
- (a) informațiile comunicate conform articolului 51 de către inițiatori sau sponsori pentru a preciza interesul economic net pe care îl păstrează în permanență în securitizare;
 - (b) caracteristicile de risc ale fiecărei poziții din securitizare;
 - (c) caracteristicile de risc ale expunerilor suport aferente poziției din securitizare;
 - (d) reputația și istoricul pierderilor suferite în securitizări anterioare de inițiatori sau sponsori în clasele relevante de expuneri suport aferente poziției din securitizare;

(3) În scopul unei administrări adecvate a riscurilor și a lichidităților, AFIA care își asumă expuneri la riscul de credit al unei securitizări în numele unui sau mai multor FIA identifică, măsoară, monitorizează, administrează, controlează și raportează în mod corespunzător riscurile care apar din cauza neconcordanțelor dintre activele și pasivele FIA relevante, riscul de concentrare sau riscul de investiție care decurg din aceste instrumente. AFIA se asigură că profilul de risc al acestor poziții din securitizare corespunde dimensiunii, structurii globale a portofoliului, strategiilor și obiectivelor de investiții ale FIA relevante, așa cum sunt acestea definite în regulile sau actele constitutive, în prospectul de emisiune și în documentele de ofertă ale acestora.

(4) AFIA se asigură, în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 18 din Directiva 2011/61/UE, că există un grad adecvat de raportare internă către conducerea superioară astfel încât aceasta să fie pe deplin conștientă de orice asumare a unei expuneri semnificative la securitizări, iar riscurile care decurg din expunerile respective să fie administrate în mod adecvat.

(5) AFIA includ în rapoartele și în comunicările care trebuie transmise în conformitate cu articolele 22, 23 și 24 din Directiva 2011/61/UE informații corespunzătoare privind expunerea lor la riscul de credit al securitizării și procedurile lor de administrare a riscurilor în acest domeniu.

Articolul 54

Măsuri corective

(1) AFIA iau măsurile corective care sunt în interesul investitorilor FIA, în cazul în care descoperă, după asumarea unei expuneri la o securitizare, că determinarea și publicarea interesului păstrat nu îndeplinesc cerințele stabilite în prezentul regulament.

(2) AFIA iau măsurile corective care sunt în interesul investitorilor FIA, în cazul în care interesul păstrat scade sub valoarea de 5 % la un moment dat după asumarea expunerii fără ca acest lucru să se datoreze mecanismului de plată natural al tranzacției.

Articolul 55

Clauza de anterioritate

Articolele 51-54 se aplică securitizărilor noi emise începând cu 1 ianuarie 2011. După 31 decembrie 2014, articolele 51-54 se aplică securitizărilor existente atunci când se adaugă sau se substituie noi expuneri suport după această dată.

Articolul 56

Interpretare

În absența unei interpretări specifice formulate de AEVMP sau de Comitetul comun al Autorităților europene de supraveghere, dispozițiile prezentei secțiuni se interpretează în sensul coerenței

cu dispozițiile corespunzătoare din Directiva 2006/48/CE și cu orientările din 31 decembrie 2010 ⁽¹⁾ referitoare la articolul 122a din Directiva privind cerințele de capital, emise de Comitetul european al inspectorilor bancari, cu modificările ulterioare.

SECȚIUNEA 6

Cerințe organizatorice – Principii generale

[Articolele 12 și 18 din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 57

Cerințe generale

- (1) AFIA:
 - (a) stabilesc, aplică și mențin proceduri decizionale și o structură organizatorică care să specifice structurile ierarhice și să repartizeze funcțiile și responsabilitățile în mod clar și formalizat;
 - (b) asigură faptul că persoanele relevante cunosc procedurile care trebuie urmate pentru îndeplinirea adecvată a responsabilităților ce le revin;
 - (c) stabilesc, aplică și mențin mecanisme adecvate de control intern concepute pentru a asigura respectarea deciziilor și a procedurilor existente la toate nivelurile AFIA;
 - (d) stabilesc, aplică și mențin un sistem eficace de raportare internă și de comunicare a informațiilor la toate nivelurile relevante ale AFIA și schimburi eficace de informații cu toate părțile terțe implicate;
 - (e) păstrează o evidență adecvată și ordonată a operațiunilor efectuate și a organizării interne.

AFIA țin seama de natura, dimensiunea și complexitatea activităților pe care le desfășoară, precum și de natura și gama serviciilor și a acțiunilor întreprinse în cadrul acestor activități.

(2) AFIA stabilesc, aplică și mențin sisteme și proceduri adecvate pentru garantarea securității, a integrității și a confidențialității informațiilor, ținând seama de natura informațiilor în cauză.

⁽¹⁾ Comitetul european al inspectorilor bancari, Orientări referitoare la articolul 122a din Directiva privind cerințele de capital din 31 decembrie 2010, <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Standards%20and%20Guidelines/2010/Application%20of%20Art.%20122a%20of%20the%20CRD/Guidelines.pdf>

(3) AFIA stabilesc, aplică și mențin o politică adecvată de continuitate a activității comerciale pentru a asigura, în eventualele întreruperi sistemelor și a procedurilor lor, conservarea datelor și a funcțiilor fundamentale, precum și continuarea serviciilor și a activităților sau, atunci când acest lucru nu este posibil, recuperarea în timp util a datelor și a funcțiilor respective și reluarea în timp util a serviciilor și a activităților.

(4) AFIA stabilesc, aplică și mențin politici și proceduri contabile și norme de evaluare care să le permită, la solicitarea autorității competente, să prezinte în timp util acesteia rapoarte financiare care reflectă o imagine fidelă și corectă a poziției lor financiare și care respectă toate standardele și normele contabile aplicabile.

(5) AFIA aplică politici și proceduri adecvate pentru a asigura comunicarea către investitori a politicilor de răscumpărare ale FIA cu un nivel de detaliere suficient, înainte ca aceștia să investească în FIA, precum și în cazul apariției unor modificări importante.

(6) AFIA efectuează monitorizarea și evaluarea periodică a caracterului adecvat și a eficacității sistemelor și mecanismelor lor de control intern, precum și a măsurilor adoptate în conformitate cu alineatele (1)-(5), și iau măsurile adecvate pentru remedierea eventualelor deficiențe.

Articolul 58

Procesarea electronică a datelor

(1) AFIA iau măsurile adecvate și suficiente pentru a dispune de sisteme electronice adecvate care să permită înregistrarea corespunzătoare și la timp a fiecărei tranzacții sau a fiecărui ordin de subscriere din portofoliu sau, după caz, a fiecărui ordin de răscumpărare.

(2) AFIA asigură un nivel ridicat de securitate în timpul procesării electronice a datelor, precum și integritatea și confidențialitatea informațiilor înregistrate, după caz.

Articolul 59

Proceduri contabile

(1) AFIA utilizează politici și proceduri contabile conform celor menționate la articolul 57 alineatul (4), astfel încât să se asigure protecția investitorilor. Evidența contabilă trebuie ținută astfel încât toate elementele de activ și de pasiv ale FIA să poată fi direct identificate în orice moment. Dacă un FIA are mai multe compartimente de investiții, evidența trebuie ținută separat pentru fiecare compartiment.

(2) AFIA stabilesc, aplică și mențin politici și proceduri contabile și de evaluare prin care să se asigure că valoarea activului net al fiecărui FIA este corect calculată pe baza normelor și a standardelor contabile aplicabile.

Articolul 60

Controlul efectuat de organul de conducere, de conducerea superioară și de funcția de supraveghere

(1) La alocarea internă a funcțiilor, AFIA se asigură că organul de conducere, conducerea superioară și, dacă este cazul, funcția de supraveghere sunt responsabile pentru respectarea de către AFIA a obligațiilor care îi revin în temeiul Directivei 2011/61/UE.

(2) Un AFIA se asigură că următoarele atribuții revin conducerii superioare:

(a) este responsabilă de aplicarea politicii generale de investiții pentru fiecare FIA administrat, așa cum este aceasta definită în regulile fondului, în actele constitutive, în prospectul de emisiune sau în documentele de ofertă, după caz;

(b) supervizează aprobarea strategiilor de investiții pentru fiecare FIA pe care îl administrează;

(c) este responsabilă de asigurarea faptului că sunt stabilite și aplicate politici și proceduri de evaluare, în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2011/61/UE;

(d) este responsabilă de asigurarea faptului că AFIA are o funcție permanentă și eficace de verificare a conformității, chiar dacă această funcție este îndeplinită de o parte terță;

(e) se asigură și verifică periodic că politica generală de investiții, strategiile de investiții și limitele de risc ale fiecărui FIA administrat sunt aplicate și respectate în mod corespunzător și eficient, chiar dacă funcția de administrare a riscurilor este îndeplinită de părți terțe;

(f) aprobă și examinează periodic caracterul adecvat al procedurilor interne de adoptare a deciziilor de investiții pentru fiecare FIA administrat, pentru a se asigura că aceste decizii sunt conforme cu strategiile de investiții aprobate;

(g) aprobă și examinează periodic politica de administrare a riscurilor și măsurile, procesele și tehnicile de aplicare a acesteia, inclusiv sistemul de limite de risc pentru fiecare FIA pe care îl administrează;

(h) este responsabil de stabilirea și aplicarea unei politici de remunerare conformă cu dispozițiile din anexa II la Directiva 2011/61/UE.

(3) AFIA se asigură totodată că următoarele atribuții revin conducerii superioare și, dacă este cazul, organului de conducere sau funcției de supraveghere:

(a) evaluează și examinează periodic eficacitatea politicilor, a măsurilor și a procedurilor instituite pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Directiva 2011/61/CE;

(b) iau măsuri adecvate pentru remedierea eventualelor deficiențe.

(4) AFIA se asigură că în mod frecvent, cel puțin o dată pe an, conducerea superioară primește rapoarte scrise referitoare la conformitate, auditul intern și administrarea riscurilor, care precizează în special dacă au fost adoptate măsuri adecvate pentru remedierea eventualelor deficiențe.

(5) AFIA se asigură că periodic conducerea superioară primește rapoarte asupra implementării strategiilor de investiții și a procedurilor interne pentru luarea deciziilor de investiții menționate la alineatul (2) literele (b)-(e).

(6) AFIA se asigură că organul de conducere sau funcția de supraveghere, dacă există, primește în mod periodic rapoarte scrise cu privire la aspectele menționate la alineatul (4).

Articolul 61

Funcția permanentă de verificare a conformității

(1) AFIA stabilesc, aplică și mențin politici și proceduri corespunzătoare menite să detecteze orice risc de încălcare de către AFIA a obligațiilor care le revin în temeiul Directivei 2011/61/UE, precum și riscurile conexe, și adoptă măsuri și proceduri adecvate pentru a reduce riscurile respective și pentru a permite autorităților competente să își exercite efectiv competențele care decurg din directiva menționată.

AFIA țin seama de natura, dimensiunea și complexitatea activităților pe care le desfășoară, precum și de natura și gama serviciilor și a acțiunilor întreprinse în cadrul acestor activități.

(2) AFIA instituie și menține o funcție permanentă și eficace de verificare a conformității care este independentă și are următoarele responsabilități:

(a) să monitorizeze și să evalueze periodic caracterul adecvat și eficacitatea măsurilor, a politicilor și a procedurilor stabilite în conformitate cu alineatul (1), precum și a acțiunilor întreprinse pentru remedierea deficiențelor în materie de respectare de către AFIA a obligațiilor care îi revin;

(b) consilierea persoanelor relevante responsabile pentru prestarea de servicii și desfășurarea de activități, precum și

asistarea acestora pentru respectarea de către AFIA a obligațiilor care îi revin în temeiul Directivei 2011/61/UE.

(3) Pentru a permite funcției de verificare a conformității menționate la alineatul (2) să își îndeplinească responsabilitățile în mod corespunzător și independent, AFIA se asigură că:

(a) funcția de verificare a conformității dispune de autoritatea, resursele și competența necesare și are acces la toate informațiile relevante;

(b) este numit un ofițer de conformitate responsabil cu funcția de verificare a conformității, care are sarcina de a întocmi cu regularitate, cel puțin o dată pe an, rapoarte către conducerea superioară asupra chestiunilor legate de conformitate, în care să se precizeze în special dacă au fost întreprinse măsuri adecvate de remediere a eventualelor deficiențe;

(c) persoanele care exercită funcția de verificare a conformității nu sunt implicate în prestarea serviciilor sau în efectuarea activităților pe care le monitorizează;

(d) obiectivitatea responsabilului cu funcția de verificare a conformității și a altor persoane care exercită funcția de conformitate nu este afectată și nu este probabil să fie afectată de metoda de stabilire a remunerației acestor persoane.

Cu toate acestea, AFIA nu sunt obligați să se conformeze cerințelor de la litera (c) sau (d) din primul paragraf dacă pot demonstra că, având în vedere natura, dimensiunea și complexitatea activităților, precum și natura și gama serviciilor pe care le prestează și ale activităților pe care le desfășoară, cerințele respective nu sunt proporționale, iar funcția de verificare a conformității continuă să fie eficace.

Articolul 62

Funcția permanentă de audit intern

(1) După caz și în funcție de natura, dimensiunea și complexitatea activităților pe care le desfășoară, inclusiv natura și gama activităților de administrare a portofoliului colectiv întreprinse în cadrul activităților respective, AFIA instituie și mențin o funcție de audit intern, care este separată și independentă de alte funcții și activități ale AFIA.

(2) Funcția de audit intern menționată la alineatul (1):

(a) stabilește, implementează și menține un plan de audit pentru examinarea și evaluarea caracterului adecvat și a eficienței sistemelor, a mecanismelor de control intern și a procedurilor AFIA;

- (b) emite recomandări pe baza rezultatelor activității efectuate în conformitate cu litera (a);
- (c) verifică conformitatea cu recomandările menționate la litera (b);
- (d) raportează aspectele ținând de auditul intern.

Articolul 63

Tranzacții personale

(1) Pentru orice persoană implicată în activități care pot genera un conflict de interese, sau care are acces la informații confidențiale în sensul articolului 1 alineatul (1) din Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) ⁽¹⁾ sau la alte informații confidențiale referitoare la un FIA sau la tranzacțiile cu un FIA sau pentru acesta, AFIA stabilește, implementează și menține măsuri adecvate prin care aceste persoane relevante să fie împiedicate să întreprindă următoarele acțiuni:

- (a) efectuarea unei tranzacții personale cu instrumente financiare sau cu alte active, care îndeplinește unul dintre următoarele criterii:

- (i) intră sub incidența articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2003/6/CE;

- (ii) implică folosirea abuzivă sau divulgarea improprie a unor informații confidențiale;

- (iii) intră în conflict sau ar putea să intre în conflict cu o obligație care îi revine AFIA în temeiul Directivei 2011/61/UE;

- (b) consilierea sau incitarea, în afara cadrului normal al sarcinilor de serviciu sau al contractului său de servicii, a oricărei alte persoane să efectueze o tranzacție personală care este menționată la litera (a) punctele (i) și (ii) sau care ar reprezenta în alt mod o utilizare abuzivă a informațiilor privind ordinele în curs de executare;

- (c) divulgarea, în afara cadrului normal al sarcinilor de serviciu sau al contractului său de servicii și fără a aduce atingere articolului 3 litera (a) din Directiva 2003/6/CE, a oricărei informații sau opinii unei alte persoane, atunci când persoana relevantă cunoaște sau ar trebui, în mod rezonabil, să cunoască faptul că, în urma divulgării, cealaltă persoană va acționa sau ar fi probabil să acționeze într-unul dintre următoarele moduri:

- (i) efectuarea unei tranzacții personale cu instrumente financiare sau alte active care este menționată la litera (a) punctele (i) și (ii) sau care ar reprezenta în alt mod o utilizare abuzivă a informațiilor privind ordinele în curs de executare;

- (ii) consilierea sau incitarea unei alte persoane să efectueze o astfel de tranzacție personală.

- (2) Măsurile menționate la alineatul (1) trebuie, în mod concret, să fie concepute astfel încât să asigure că:

- (a) orice persoană relevantă cunoaște restricțiile privind tranzacțiile personale menționate la alineatul (1), precum și măsurile adoptate de AFIA în ceea ce privește tranzacțiile personale și divulgarea informațiilor în conformitate cu alineatul (1);

- (b) AFIA este informat cu promptitudine cu privire la orice tranzacție personală efectuată de o persoană relevantă menționată la alineatul (1), fie prin notificarea tranzacției respective, fie prin alte proceduri care îi permit să identifice tranzacțiile respective;

- (c) se ține evidența tranzacțiilor personale notificate AFIA sau depistate de acesta, care trebuie să includă orice autorizație sau interdicție privind tranzacția în cauză.

În sensul literei (b) de la primul paragraf, atunci când anumite activități ale AFIA sunt desfășurate de părți terțe, AFIA trebuie să se asigure că entitatea care desfășoară activitatea ține o evidență a tranzacțiilor personale încheiate de orice persoană relevantă care intră sub incidența alineatului (1) și furnizează aceste informații cu promptitudine, la cererea AFIA.

- (3) Alineatele (1) și (2) nu se aplică:

- (a) tranzacțiilor personale efectuate în cadrul unui serviciu de administrare discreționară a portofoliului în care nu există comunicare prealabilă privind tranzacția între administratorul de portofoliu și persoana relevantă sau o altă persoană în contul căreia se efectuează tranzacția;

- (b) tranzacțiilor personale cu OPCVM sau FIA care fac obiectul unei supravegheri în conformitate cu legislația unui stat membru care impune un nivel echivalent de repartizare a riscurilor pentru activele lor, atunci când persoana relevantă și orice altă persoană în contul căreia se efectuează tranzacțiile nu sunt implicate în administrarea organismului respectiv.

- (4) În sensul alineatului (1), sunt considerate tranzacții personale și tranzacțiile cu un instrument financiar sau cu alt activ efectuate în numele sau în contul:

- (a) unei persoane relevante;

- (b) oricărei persoane cu care o persoană relevantă are o relație de rudenie sau legături strânse;

- (c) unei persoane a cărei legătură cu persoana relevantă este de așa natură încât persoana relevantă are un interes semnificativ, direct sau indirect, în rezultatul tranzacției, altul decât o remunerație sau un comision perceput pentru efectuarea tranzacției.

⁽¹⁾ JO L 96, 12.4.2003, p. 16.

Articolul 64

Înregistrarea tranzacțiilor din portofoliu

(1) AFIA efectuează fără întârziere pentru fiecare tranzacție de portofoliu legată de un FIA pe care îl administrează o înregistrare cu informații suficiente pentru a permite reconstituirea detaliilor ordinului și ale tranzacției executate sau ale acordului.

(2) În ceea ce privește tranzacțiile de portofoliu dintr-un loc de executare, înregistrarea menționată la alineatul (1) include următoarele informații:

- (a) numele sau denumirea FIA și a persoanei care acționează în contul FIA;
 - (b) activul;
 - (c) dacă este cazul, cantitatea;
 - (d) tipul ordinului sau al tranzacției;
 - (e) prețul;
 - (f) în cazul ordinelor, data și ora exactă a transmiterii ordinului și numele sau altă desemnare a persoanei căreia i-a fost transmis ordinul, iar în cazul tranzacțiilor, data și ora exactă a deciziei de tranzacționare și a executării tranzacției;
 - (g) dacă este cazul, numele persoanei care transmite ordinul sau care execută tranzacția;
 - (h) dacă este cazul, motivele revocării unui ordin;
 - (i) pentru tranzacțiile executate, contrapartida și identificarea locului executării.
- (3) În ceea ce privește tranzacțiile de portofoliu efectuate de FIA în afara unui loc de executare, înregistrarea menționată la alineatul (1) include următoarele informații:

- (a) numele sau altă desemnare a FIA;
 - (b) documentația juridică și de altă natură care stă la baza tranzacțiilor de portofoliu, în special acordul așa cum a fost executat;
 - (c) prețul.
- (4) În sensul alineatelor (2) și (3), un loc de executare include un internalizator sistematic, menționat la articolul 4 alineatul (1) punctul 7 din Directiva 2004/39/CE, o piață reglementată, menționată la articolul 4 alineatul (1) punctul 14 din directiva menționată, un sistem multilateral de tranzacționare, menționat la articolul 4 alineatul (1) punctul 15 din directiva menționată, un formator de piață, menționat la articolul 4 alineatul (1) punctul 8 din directiva menționată, un alt furnizor de lichiditate sau o entitate care îndeplinește într-o țară terță o funcție similară funcțiilor îndeplinite de oricare din categoriile menționate anterior.

Articolul 65

Înregistrarea ordinelor de subscriere și de răscumpărare

(1) AFIA iau toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că ordinele de subscriere primite din partea FIA și, după caz, ordinele de răscumpărare sunt înregistrate după primire, fără întârzieri nejustificate.

(2) Aceste înregistrări trebuie să includă informații cu privire la:

- (a) FIA în cauză;
- (b) persoana care dă sau transmite ordinul;
- (c) persoana care primește ordinul;
- (d) data și ora ordinului;
- (e) condițiile și mijloacele de plată;
- (f) tipul ordinului;
- (g) data executării ordinului;
- (h) numărul de unități sau de acțiuni sau sumele echivalente subscrise sau răscumpărate;
- (i) subscrierea sau, după caz, prețul de răscumpărare pentru fiecare unitate sau acțiune sau, după caz, valoarea capitalului angajat și plătit;
- (j) valoarea totală subscrisă sau răscumpărată a unităților sau a acțiunilor;
- (k) valoarea brută a ordinului, inclusiv comisioanele de subscriere, sau valoarea netă după deducerea comisioanelor de răscumpărare.

Informațiile de la literele (i), (j) și (k) sunt înregistrate de îndată ce sunt disponibile.

Articolul 66

Cerințe referitoare la ținerea evidențelor

(1) AFIA se asigură că toate înregistrările obligatorii prevăzute la articolele 64 și 65 sunt păstrate pentru un termen de cel puțin cinci ani.

Cu toate acestea, autoritățile competente pot cere AFIA să se asigure că o parte dintre aceste înregistrări sau toate aceste înregistrări se păstrează pentru o perioadă mai lungă, ținând seama de natura activului sau a tranzacției de portofoliu în cauză, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a permite autorităților respective să își exercite funcțiile de supraveghere în temeiul Directivei 2011/61/UE.

(2) După expirarea autorizației unui AFIA, registrele sunt păstrate cel puțin pentru perioada rămasă din termenul de cinci ani menționat la alineatul (1). Autoritățile competente pot impune păstrarea pentru o perioadă mai lungă.

În cazul în care AFIA își transferă responsabilitățile legate de FIA altui AFIA, acesta se asigură că înregistrările menționate la alineatul (1) sunt accesibile aceluia AFIA.

(3) Înregistrările se păstrează pe un suport care permite stocarea informațiilor într-un mod accesibil autorităților competente pentru consultări ulterioare, precum și într-o formă și într-o manieră prin care să se asigure că:

- (a) autoritățile competente pot accesa rapid informațiile și pot reconstitui fiecare etapă esențială a procesării fiecărei tranzacții de portofoliu;
- (b) pot fi stabilite cu ușurință corecturile sau alte modificări, precum și conținutul înregistrărilor înainte de efectuarea corecturilor și a modificărilor respective;
- (c) nu este posibilă nicio altă manipulare sau modificare.

SECȚIUNEA 7

Evaluare

[Articolul 19 din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 67

Politicile și procedurile de evaluare a activelor FIA

(1) AFIA stabilesc, mențin, aplică și revizuiesc, pentru fiecare FIA pe care îl administrează, proceduri și politici scrise care să asigure un proces de evaluare temeinic, transparent, cuprinzător și formalizat cuprinzător. Politica și procedurile de evaluare trebuie să acopere toate aspectele semnificative ale procesului de evaluare și ale procedurilor și controalelor de evaluare referitoare la FIA în cauză.

Fără a aduce atingere cerințelor din legislația națională și regulilor și actelor constitutive ale FIA, AFIA se asigură că în cazul FIA pe care le administrează se aplică metodologiile de evaluare echitabile, adecvate și transparente. Politicile de evaluare identifică, iar procedurile implementează metodologiile de evaluare utilizate pentru fiecare tip de activ în care pot investi FIA în conformitate cu legislația națională aplicabilă, cu regulile și cu actele constitutive ale FIA. AFIA nu investește pentru prima dată într-un anumit tip de activ dacă pentru tipul respectiv de activ nu s-au identificat metodologia sau metodologiile de evaluare adecvate.

Politicile și procedurile care stabilesc metodologiile de evaluare includ date, modele și criterii de selecție a surselor de date privind prețurile și piața. Acestea trebuie să prevadă că prețurile se obțin din surse independente în toate cazurile în care acest lucru este posibil și oportun. Procesul de selecție a unei anumite metodologii include o evaluare a metodelor relevante disponibile, ținând seama de sensibilitatea acestora la schimbări ale variabilelor și de modul în care diversele strategii determină valoarea relativă a activelor din portofoliu.

(2) Politicile de evaluare stabilesc obligațiile, rolurile și responsabilitățile tuturor părților implicate în procesul de evaluare, inclusiv a conducerii superioare a AFIA. Procedurile reflectă structura organizatorică prevăzută în politicile de evaluare.

Evaluarea politicilor și a procedurilor cuprinde cel puțin următoarele elemente:

- (a) competența și independența personalului care efectuează efectiv evaluarea activelor;
- (b) strategiile specifice de investiții ale FIA și activele în care ar putea investi FIA;
- (c) modalitățile de control al alegerii datelor, a surselor și a metodologiilor utilizate pentru evaluare;
- (d) canalele de escaladare pentru soluționarea diferențelor în materie de valoare a activelor;
- (e) evaluarea oricăror ajustări referitoare la dimensiunea și lichiditatea pozițiilor sau la schimbări ale condițiilor de piață, după caz;
- (f) momentul oportun pentru închiderea registrelor contabile pentru realizarea evaluării;
- (g) frecvența adecvată de evaluare a activelor.

(3) În cazul în care este numit un evaluator extern, politicile și procedurile de evaluare stabilesc o procedură pentru schimbul de informații dintre AFIA și evaluatorul extern, pentru a se asigura că sunt transmise toate informațiile necesare pentru îndeplinirea misiunii de evaluare.

Evaluarea politicilor și a procedurilor trebuie să garanteze că AFIA examinează inițial și periodic, ca măsură de diligență necesară, părțile terțe care sunt numite să efectueze servicii de evaluare.

(4) În cazul în care evaluarea este efectuată de AFIA, politicile trebuie să includă o descriere a garanțiilor pentru desfășurarea în condiții de independență funcțională a sarcinilor de evaluare, în conformitate cu articolul 19 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2011/61/UE. Astfel de garanții includ măsuri care să prevină sau să limiteze exercitarea de către orice persoană a unei influențe inadecvate asupra modului în care o altă persoană desfășoară activități de evaluare.

Articolul 68

Utilizarea modelelor pentru evaluarea activelor

(1) Dacă un model este utilizat pentru evaluarea activelor unui FIA, evaluarea politicilor și a procedurilor conține o explicație și o justificare ale modelului și ale principalelor sale caracteristici. Trebuie să fie formalizate corespunzător motivul alegerii modelului, datele suport, ipotezele utilizate în cadrul modelului și rațiunea utilizării acestora, precum și limitările evaluării pe bază de model.

(2) Politicile și procedurile de evaluare asigură faptul că, înainte de a fi utilizat, un model este validat de o persoană cu suficiente cunoștințe de specialitate, care nu a fost implicată în procesul de elaborare a respectivului model. Procesul de validare trebuie să fie formalizat corespunzător.

(3) Modelul este supus aprobării prealabile de către conducerea superioară a AFIA. Atunci când modelul este utilizat de un AFIA în cazul căruia funcția de evaluare este internă, aprobarea de către conducerea superioară nu aduce atingere dreptului autorității competente de a solicita, în temeiul articolului 19 alineatul (9) din Directiva 2011/61/UE, ca modelul să fie verificat de un evaluator sau de un expert extern.

Articolul 69

Aplicarea coerentă a politicilor și a procedurilor de evaluare

(1) AFIA se asigură că politicile și procedurile de evaluare, precum și metodele de evaluare alese sunt aplicate în mod coerent.

(2) Politicile și procedurile de evaluare, precum și metodele alese sunt aplicate în cazul tuturor activelor unui FIA, ținând seama de strategia de investiții, de tipul de activ și, dacă este cazul, de existența unor evaluatori externi diferiți.

(3) În cazul în care nu este necesară o actualizare, politicile și procedurile sunt aplicate în mod coerent în timp, iar sursele și regulile de evaluare rămân consecvente în timp.

(4) Procedurile de evaluare și metodele de evaluare alese sunt aplicate în mod consecvent tuturor FIA administrate de un AFIA, ținând cont de strategiile de investiții și de tipurile de active deținute de FIA și, dacă este cazul, de existența unor evaluatori externi diferiți.

Articolul 70

Revizuirea periodică a politicilor și a procedurilor de evaluare

(1) Politicile de evaluare prevăd o revizuire periodică a politicilor și a procedurilor, inclusiv a metodologiilor de evaluare.

Revizuirea se efectuează cel puțin o dată pe an și înainte ca FIA să se angajeze într-o nouă strategie de investiții sau în investirea într-un nou tip de activ care nu face obiectul politicii de evaluare actuale.

(2) Politicile și procedurile de evaluare precizează modul în care poate fi efectuată o modificare a politicii de evaluare, inclusiv a metodologiei, și în ce situații ar fi oportun acest lucru. Se transmit recomandări de modificare a politicilor și a procedurilor către conducerea superioară, care examinează și aprobă orice modificare.

(3) Funcția de administrare a riscurilor menționată la articolul 38 revizuieste și, dacă este necesar, oferă asistență adecvată privind politicile și procedurile adoptate pentru evaluarea activelor.

Articolul 71

Revizuirea valorii fiecărui activ

(1) AFIA se asigură că toate activele deținute de FIA sunt evaluate corect și adecvat. AFIA formalizează, pentru fiecare tip de activ, modul, adecvarea și corectitudinea valorilor individuale. AFIA trebuie să poată demonstra în orice moment că portofoliile FIA pe care le administrează sunt corect evaluate.

(2) Politicile și procedurile de evaluare trebuie să stabilească un proces de revizuire a valorii fiecărui activ, dacă există un risc semnificativ de evaluare necorespunzătoare, ca de exemplu în următoarele cazuri:

(a) evaluarea se bazează pe prețurile provenite de la o singură contrapartidă sau de la un singur broker;

(b) evaluarea se bazează pe cotații bursiere nelichide;

(c) evaluarea este influențată de părți care au legături cu AFIA;

(d) evaluarea este influențată de alte entități care pot avea un interes financiar în performanța FIA;

(e) evaluarea se bazează pe prețuri furnizate de contrapartida care este inițiatorul instrumentului, în special dacă inițiatorul finanțează și poziția FIA pe instrumentul respectiv;

(f) evaluarea este influențată de una sau mai multe persoane din AFIA.

(3) Politicile și procedurile de evaluare descriu procesul de revizuire, care cuprinde verificări și controale suficiente și adecvate privind caracterul rezonabil al fiecărei valori. Caracterul rezonabil este evaluat în funcție de existența unui grad adecvat de obiectivitate. Astfel de verificări și controale trebuie să includă cel puțin:

- (a) verificarea valorilor printr-o comparație între prețurile provenite de la contrapartide și între nivelurile prețurilor în timp;
- (b) validarea valorilor prin compararea prețurilor realizate cu valorile contabile recente;
- (c) examinarea reputației, a coerenței și a calității sursei de evaluare;
- (d) o comparație cu valori generate de o parte terță;
- (e) o examinare și o formalizare a derogărilor;
- (f) evidențierea și cercetarea diferențelor care par neobișnuite sau care variază în funcție de nivelul de referință stabilit pentru tipul de activ în cauză;
- (g) identificarea prețurilor caduce și a parametrilor implicați;
- (h) o comparație cu prețurile oricăror active conexe sau cu acoperirile acestora;
- (i) o analiză a datelor de intrare utilizate pentru formarea prețurilor pe baza unui model, în special a celor la care prețul obținut prin model prezintă o sensibilitate semnificativă.

(4) Politicile și procedurile de evaluare includ măsuri adecvate de escaladare pentru remedierea diferențelor sau a altor probleme apărute la evaluarea activelor.

Articolul 72

Calcularea valorii activului net pe unitate sau pe acțiune

- (1) AFIA se asigură că pentru fiecare FIA pe care îl administrează, valoarea activului net pe unitate sau pe acțiune este calculată cu ocazia fiecărei subscrierii, răscumpărării sau anulării de unități sau de acțiuni și, în orice caz, cel puțin o dată pe an.
- (2) AFIA se asigură că procedurile și metodologia de calcul al valorii activului net pe unitate sau pe acțiune sunt formalizate integral. Procedurile și metodologiile de calcul și aplicarea acestora fac obiectul unei verificări periodice de către AFIA, iar documentația este modificată în consecință.
- (3) AFIA se asigură că există proceduri corective în cazul calculării greșite a valorii activului net.
- (4) AFIA se asigură că numărul de unități sau de acțiuni emise face obiectul unor verificări periodice, cu o frecvență cel puțin egală cu frecvența de calculare a prețului unității sau al acțiunii.

Articolul 73

Garanții profesionale

- (1) Evaluatorii externi furnizează, la cerere, garanții profesionale care să demonstreze capacitatea acestora de a-și îndeplini funcția de evaluare. Experții externi furnizează garanții profesionale în formă scrisă.
- (2) Garanțiile profesionale trebuie să conțină dovezi ale calificării și capacității evaluatorului extern de a efectua evaluarea într-o manieră corespunzătoare și independentă, incluzând cel puțin următoarele elemente:
 - (a) personal și resurse tehnice suficiente;
 - (b) proceduri adecvate care să asigure o evaluare adecvată și independentă;
 - (c) cunoștințe și o înțelegere adecvată a strategiei de investiții a FIA și a activelor pe care evaluatorul extern este desemnat să le evalueze;
 - (d) o reputație suficient de bună și o experiență suficientă în materie de evaluare.

(3) În cazul în care evaluatorul extern este supus obligației de înregistrare profesională la autoritatea competentă sau la altă entitate a statului în care acesta își are sediul, garanțiile profesionale trebuie să conțină denumirea acestei autorități sau entități și datele de contact relevante. Garanția profesională indică clar dispozițiile juridice sau de reglementare sau normele de conduită profesională pe care trebuie să le respecte evaluatorul extern.

Articolul 74

Frecvența evaluării activelor deținute de FIA deschise

- (1) Evaluarea instrumentelor financiare deținute de FIA deschise are loc de fiecare dată când valoarea activului net pe unitate sau pe acțiune este calculată în conformitate cu articolul 72 alineatul (1).
- (2) Evaluarea altor active deținute de FIA deschise are loc cel puțin o dată pe an și de fiecare dată când există dovezi că ultima valoare determinată nu mai este exactă sau adecvată.

SECȚIUNEA 8

Delegarea funcțiilor AFIA

[Articolul 20 alineatele (1), (2), (4) și (5) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 75

Principii generale

La delegarea sarcinii de a efectua una sau mai multe funcții în numele lor, AFIA respectă, în special, următoarele principii generale:

- (a) structura delegării nu permite sustragerea AFIA de la responsabilitățile care îi revin;
- (b) obligațiile AFIA față de FIA și investitorii săi nu sunt modificate în urma delegării;
- (c) nu sunt afectate condițiile pe care trebuie să le respecte AFIA pentru a putea fi autorizat și pentru a desfășura activități în conformitate cu Directiva 2011/61/UE;
- (d) delegarea se realizează sub forma unui acord scris încheiat între AFIA și delegat;
- (e) AFIA se asigură că delegatul îndeplinește funcțiile delegate cu eficacitate și în conformitate cu legislația aplicabilă și cu cerințele de reglementare și trebuie să stabilească metode și proceduri pentru examinarea în permanență a serviciilor furnizate de către delegat. AFIA trebuie să ia măsurile corespunzătoare dacă delegatul pare să nu își poată exercita funcțiile cu eficacitate și în conformitate cu legislația și cu cerințele de reglementare aplicabile;
- (f) AFIA supraveghează cu eficacitate funcțiile delegate și administrează riscurile aferente delegării. În acest scop, AFIA trebuie să dispună în orice moment de cunoștințele și de resursele necesare pentru supravegherea funcțiilor delegate. AFIA înscrie în acordul de delegare dreptul său la informare, inspecție, acces la spații și la date, precum și dreptul de a da instrucțiuni delegatului și de a-l monitoriza. AFIA se asigură, de asemenea, că delegatul efectuează o supraveghere corespunzătoare a exercitării funcțiilor delegate și administrează în mod adecvat riscurile asociate cu delegarea;
- (g) AFIA se asigură că se mențin continuitatea și calitatea funcțiilor delegate sau a sarcinilor delegate de exercitare a anumitor funcții și în caz de încetare a delegării, fie prin transferul funcțiilor delegate sau a sarcinii delegate de exercitare a unor funcții unei părți terțe, fie prin exercitarea acestor funcții de către AFIA în cauză;
- (h) drepturile și obligațiile respective ale AFIA și ale delegatului sunt atribuite și definite cu claritate în cadrul acordului. În special, AFIA se asigură prin acord de drepturile sale de instruire și de reziliere, drepturile la informare și dreptul de a inspecta și a avea acces la registrele contabile și la sediul delegatului. Acordul garantează că subdelegarea poate avea loc numai cu consimțământul AFIA;
- (i) în cazul în care delegarea se referă la administrarea portofoliului, aceasta este conformă cu politica de investiții a FIA. Delegatul este instruit de AFIA în privința modului de aplicare a politicii de investiții, iar AFIA monitorizează în permanență respectarea de către delegat a acesteia;
- (j) AFIA se asigură că delegatul îi comunică orice evoluție care poate avea un impact semnificativ asupra capacității sale de a exercita funcțiile delegate cu eficacitate și în conformitate cu legislația și cu cerințele de reglementare aplicabile;
- (k) AFIA se asigură că delegatul protejează toate informațiile confidențiale referitoare la AFIA, la FIA la care se referă delegarea și la investitorii respectivului FIA;
- (l) AFIA se asigură că delegatul stabilește, implementează și menține un plan de urgență privind recuperarea datelor în caz de dezastru și testarea periodică a sistemelor de realizare a copiilor de rezervă (*back-up*), luând în considerare tipurile de funcții delegate.

Articolul 76

Motive obiective pentru delegare

- (1) AFIA furnizează autorităților competente o descriere detaliată, explicații și dovezi privind motivele obiective pentru delegare. Atunci când se verifică dacă întreaga structură de delegare se bazează pe motive obiective în sensul articolului 20 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE, se țin seama de următoarele criterii:
- (a) optimizarea funcțiilor și a proceselor comerciale;
- (b) realizarea de economii;
- (c) competența delegatului în materie de administrare, de piețe specifice sau de investiții;
- (d) accesul delegatului la capacități de tranzacționare mondiale.
- (2) La cererea autorităților competente, AFIA furnizează explicații suplimentare și prezintă documente care să probeze că întreaga structură de delegare se bazează pe motive obiective.

Articolul 77

Caracteristicile delegatului

- (1) Un delegat dispune de resurse suficiente și angajează suficient personal care să dețină aptitudinile, cunoștințele și competențele necesare pentru îndeplinirea în mod corespunzător a sarcinilor delegate acestuia și dispune de o structură organizatorică adecvată pentru îndeplinirea sarcinilor delegate.

(2) Persoanele care conduc în mod efectiv activitățile delegate de AFIA au suficientă experiență, cunoștințe teoretice și experiență practică adecvate în funcțiile relevante. Formarea lor profesională și natura funcțiilor exercitate anterior trebuie să fie adecvate pentru desfășurarea activității.

(3) Se consideră că persoanele care desfășoară efectiv activitatea delegatului nu au o bună reputație în cazul în care în trecutul acestora există elemente relevante atât pentru evaluarea bunei reputații, cât și pentru buna îndeplinire a sarcinilor delegate sau dacă există alte informații relevante care le afectează buna reputație. Astfel de elemente negative includ, printre altele, infracțiuni, proceduri judiciare sau sancțiuni administrative relevante pentru îndeplinirea sarcinilor delegate. Se acordă o atenție specială oricărei infracțiuni legate de activități financiare, inclusiv, printre altele, nerespectării obligațiilor referitoare la prevenirea spălării banilor, lipsei de onestitate, fraudei sau infracțiunii financiare, falimentului sau insolvenței. Printre informațiile relevante se numără și informațiile care indică lipsa de credibilitate sau de onestitate a persoanei.

Atunci când delegatul este supus reglementării în ceea ce privește serviciile sale profesionale în cadrul Uniunii, condițiile menționate la primul paragraf se consideră îndeplinite dacă autoritatea de supraveghere a examinat criteriul „bună reputație” în cadrul procedurii de autorizare, cu condiția să nu existe dovezi în sens contrar.

Articolul 78

Delegarea administrării portofoliului sau a administrării riscurilor

(1) Prezentul articol se aplică în cazul delegării administrării portofoliului sau a administrării riscurilor.

(2) Următoarele entități sunt considerate autorizate sau înregistrate în scopul administrării de active și supuse supravegherii în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2011/61/UE:

- (a) societățile de administrare autorizate în conformitate cu Directiva 2009/65/CE;
- (b) firmele de investiții autorizate în conformitate cu Directiva 2004/39/CE pentru administrarea portofoliului;
- (c) instituțiile de credit autorizate în conformitate cu Directiva 2006/48/CE care au autorizația de a presta servicii de administrare a portofoliului în temeiul Directivei 2004/39/CE;
- (d) AFIA externi autorizați în conformitate cu Directiva 2011/61/UE;
- (e) entitățile din țări terțe autorizate sau înregistrate în scopul administrării de active și supravegheate în mod eficient de o autoritate competentă din țările respective.

(3) În cazul în care delegarea este acordată unei întreprinderi dintr-o țară terță, trebuie îndeplinite următoarele condiții în

conformitate cu articolul 20 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2011/61/UE:

- (a) există un acord scris între autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA și autoritățile de supraveghere a întreprinderii a căreia îi este acordată delegarea;
- (b) în ceea ce privește întreprinderea a căreia i se acordă delegarea, acordul menționat la litera (a) permite autorităților competente:
 - (i) să obțină, la cerere, informațiile relevante necesare pentru a-și îndeplini sarcinile de supraveghere, astfel cum prevede Directiva 2011/61/UE;
 - (ii) să obțină acces la documentele păstrate în țara terță care sunt relevante pentru a-și îndeplini sarcinile de supraveghere;
 - (iii) să efectueze inspecții la fața locului la sediul întreprinderii a căreia i-au fost delegate funcțiile. Procedurile practice de inspecție la fața locului trebuie să fie detaliate în acordul scris;
 - (iv) să primească cât mai curând posibil informații din partea autorității de supraveghere din țara terță în scopul investigării potențialelor încălcări ale cerințelor Directivei 2011/61/UE și ale măsurilor de punere în aplicare a acesteia;
 - (v) să coopereze în materie de asigurare a respectării legislației, în conformitate cu legislația națională și internațională care se aplică autorității de control din țara terță și autorităților competente din UE în cazurile de încălcare a cerințelor Directivei 2011/61/UE și ale măsurilor sale de punere în aplicare, precum și ale legislației naționale aplicabile.

Articolul 79

Supraveghere eficace

Se consideră că o delegare împiedică supravegherea eficace a AFIA în cazul în care:

- (a) AFIA, auditorii acestuia și autoritățile competente nu au acces efectiv la datele privind funcțiile delegate și la sediul comercial al delegatului sau autoritățile competente nu au posibilitatea de a-și exercita drepturile de acces menționate;
- (b) delegatul nu cooperează cu autoritățile competente ale AFIA în privința funcțiilor delegate;
- (c) AFIA nu pune la dispoziția autorităților competente, la cerere, toate informațiile necesare pentru a permite acestora să verifice conformitatea îndeplinirii funcțiilor delegate cu cerințele Directivei 2011/61/UE și ale măsurilor sale de punere în aplicare.

Articolul 80

Conflicte de interese

(1) În conformitate cu articolul 20 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2011/61/UE, criteriile pentru a verifica dacă o delegare intră în conflict cu interesele AFIA sau ale investitorilor în FIA trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

- (a) dacă AFIA și delegatul sunt membri ai aceluiași grup sau au alte relații contractuale, măsura în care delegatul controlează AFIA sau are capacitatea de a influența acțiunile acestuia;
- (b) dacă delegatul și un investitor în FIA relevant sunt membri ai aceluiași grup sau au alte relații contractuale, măsura în care acest investitor controlează delegatul sau are capacitatea de a influența acțiunile acestuia;
- (c) probabilitatea ca delegatul să obțină un câștig financiar sau să evite o pierdere financiară pe cheltuiala FIA sau a investitorilor în FIA;
- (d) probabilitatea ca delegatul să aibă un interes legat de rezultatul unui serviciu sau al unei activități prestate în beneficiul AFIA sau al FIA;
- (e) probabilitatea ca delegatul să beneficieze de stimulente financiare sau de altă natură pentru a favoriza interesul altui client în detrimentul intereselor FIA sau ale investitorilor în FIA;
- (f) probabilitatea ca delegatul să primească sau să urmeze să primească din partea unei alte persoane decât AFIA un stimulent pentru serviciile de administrare a portofoliului colectiv prestate în beneficiul AFIA și al FIA pe care acesta le administrează, sub formă de bani, bunuri sau servicii, pe lângă comisionul sau remunerarea standard pentru serviciul respectiv.

(2) Se poate considera că funcția de administrare a portofoliului sau de administrare a riscurilor este separată funcțional și ierarhic de alte sarcini cu care ar putea intra în conflict numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) persoanele implicate în sarcini de administrare a portofoliului nu sunt implicate și în îndeplinirea unor sarcini potențial incompatibile, cum ar fi sarcinile de control;
- (b) persoanele implicate în sarcini de administrare a riscurilor nu sunt implicate și în îndeplinirea unor sarcini potențial incompatibile, cum ar fi sarcinile operaționale;
- (c) persoanele implicate în funcții de administrare a riscurilor nu sunt supravegheate de persoanele responsabile de îndeplinirea sarcinilor operaționale;

(d) separarea este asigurată în întreaga structură ierarhică a delegatului, până la nivelul organului său de conducere, iar respectarea acesteia este examinată de organul de conducere și, dacă este cazul, de funcția de supraveghere a delegatului.

(3) Se consideră că potențialele conflicte de interese au fost depistate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor FIA numai dacă:

- (a) AFIA se asigură că delegatul ia toate măsurile necesare pentru a depista, gestiona și monitoriza posibilele conflicte de interese care pot apărea între delegat și AFIA, FIA sau investitorii FIA. AFIA se asigură că delegatul dispune de proceduri care corespund celor prevăzute la articolele 31-34.
- (b) AFIA se asigură că delegatul îi comunică potențialele conflicte de interese, precum și procedurile și măsurile care urmează să fie adoptate de acesta pentru a gestiona astfel de conflicte de interese. AFIA comunică aceste elemente FIA și investitorilor FIA, în conformitate cu articolul 36.

Articolul 81

Acordul pentru subdelegare și notificarea acesteia

(1) O subdelegare intră în vigoare atunci când AFIA își exprimă acordul în scris.

Un acord general dat în prealabil de către AFIA nu este considerat acord în sensul articolului 20 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2011/61/UE.

(2) În conformitate cu articolul 20 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2011/61/UE, notificarea trebuie să conțină detalii privind delegatul, denumirea autorității competente pe lângă care este autorizat sau înregistrat subdelegatul, funcțiile delegate, FIA la care se referă subdelegarea, un exemplar al acordului scris al AFIA și data prevăzută pentru intrarea în vigoare a subdelegării.

Articolul 82

Entitățile de tip „cutie poștală” și AFIA în cazul cărora nu se mai consideră că administrează un FIA

(1) Un AFIA este considerat o entitate de tip „cutie poștală” și nu mai este considerat administratorul FIA cel puțin în următoarele situații:

- (a) AFIA nu mai deține competențele și resursele necesare pentru supravegherea sarcinilor delegate și administrarea riscurilor aferente delegării;

(b) AFIA nu mai are competența de a lua decizii în domeniile-cheie care țin de responsabilitatea conducerii superioare sau nu mai are competența de a exercita funcții superioare de conducere, în special în ceea ce privește implementarea politicii generale de investiții și a strategiilor de investiții;

(c) AFIA își pierde drepturile contractuale de a ancheta, a inspecta, a avea acces sau a da instrucțiuni delegaților săi sau exercitarea acestor drepturi devine imposibilă în practică;

(d) AFIA delegă îndeplinirea funcțiilor de administrare a investițiilor în așa fel încât funcțiile delegate depășesc cu o marjă considerabilă funcțiile de administrare a investițiilor îndeplinite de AFIA. La evaluarea amplitudinii delegărilor, autoritățile competente evaluează întreaga structură de delegare, ținând seama nu numai de activele administrate prin delegare, ci și de următoarele criterii calitative:

(i) tipurile de active în care a investit FIA, sau AFIA acționând în numele FIA, și importanța activelor administrate prin delegare pentru profilul de risc și de randament al FIA;

(ii) importanța activelor administrate prin delegare pentru realizarea obiectivelor de investiții ale FIA;

(iii) repartizarea geografică și sectorială a investițiilor FIA;

(iv) profilul de risc al FIA;

(v) tipul de strategii de investiții pe care se bazează FIA sau AFIA care acționează în numele FIA;

(vi) tipurile de sarcini delegate în raport cu cele păstrate; precum și

(vii) configurarea delegaților și a subdelegaților, sfera geografică de activitate și structura corporativă a acestora, inclusiv felul delegării, respectiv dacă delegarea este sau nu conferită unei entități care aparține aceleiași corporații ca și AFIA.

(2) Comisia va monitoriza, în lumina evoluțiilor pieței, aplicarea prezentului articol. Comisia va revizui situația după doi ani și va lua, dacă este necesar, măsurile adecvate pentru a preciza mai detaliat condițiile în care se va aprecia că AFIA și-a delegat funcțiile în asemenea măsură încât a devenit o entitate de tip „cutie poștală” și nu mai poate fi considerat administratorul FIA.

(3) AEVMP poate elabora orientări pentru a asigura o evaluare coerentă a structurilor de delegare în întreaga Uniune.

CAPITOLUL IV

DEPOZITARUL

SECȚIUNEA 1

Detaliile contractului scris

[Articolul 21 alineatul (2) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 83

Detalii privind contractul

(1) Între depozitar, pe de o parte, și AFIA și/sau FIA, pe de altă parte, se încheie un contract prin care este numit depozitarul, în conformitate cu articolul 21 alineatul (2) din Directiva 2011/61/UE. Contractul include cel puțin următoarele elemente:

(a) o descriere a serviciilor care urmează să fie prestate de către depozitar și a procedurilor care urmează să fie adoptate pentru fiecare tip de activ în care FIA poate investi și care este apoi încredințat depozitarului;

(b) o descriere a modului în care trebuie să fie îndeplinită funcția de păstrare și de supraveghere, în funcție de tipurile de active și regiunile geografice în care FIA intenționează să investească. În ceea ce privește sarcinile de custodie, această descriere include liste de țări și procedurile de adăugare și/sau de retragere a unor țări din lista respectivă. Aceste elemente trebuie să fie conforme cu informațiile referitoare la activele în care FIA poate investi, incluse în regulile, actele constitutive și în documentele de ofertă ale FIA;

(c) o declarație care să ateste că răspunderea depozitarului nu este afectată de delegarea funcțiilor sale de custodie, cu excepția cazului în care acesta este exonerat de răspundere în conformitate cu articolul 21 alineatele (13) și (14) din Directiva 2011/61/UE;

(d) perioada de valabilitate și condițiile pentru modificarea și rezilierea contractului, inclusiv situațiile care ar putea conduce la rezilierea contractului și detaliile privind procedura de reziliere și, dacă este cazul, procedurile prin care depozitarul trebuie să transmită toate informațiile relevante entității care îi succede;

(e) obligațiile de confidențialitate care se aplică părților în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative aplicabile. Aceste obligații trebuie să nu diminueze capacitatea autorităților competente de a avea acces la documentele și informațiile pertinente;

(f) mijloacele și procedurile prin care depozitarul transmite AFIA sau FIA toate informațiile relevante de care acesta are nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile, inclusiv pentru a exercita orice drepturi aferente activelor, precum și pentru a dispune în timp util de o imagine exactă a conturilor FIA;

- (g) mijloacele și procedurile prin care AFIA sau FIA transmite toate informațiile relevante sau asigură depozitarului acces la toate informațiile de care acesta are nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile, inclusiv procedurile prin care se asigură că depozitarul va primi informații de la alte părți numite de FIA sau de AFIA;
- (h) informații care să indice dacă depozitarul sau o parte terță căreia îi sunt delegate funcțiile de păstrare în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE poate reutiliza activele care i-au fost încredințate și, dacă este cazul, condițiile în care poate avea loc această reutilizare;
- (i) procedurile care trebuie urmate atunci când se are în vedere o modificare a regulilor, a actelor constitutive sau a documentelor de ofertă ale FIA, cu detalizarea situațiilor în care depozitarul trebuie să fie informat sau în care este necesar acordul său înainte de efectuarea modificării;
- (j) întregul schimb necesar de informații dintre FIA, AFIA, o parte terță care acționează în numele FIA sau al AFIA, pe de o parte, și depozitarul, pe de altă parte, referitor la vânzarea, subscrierea, răscumpărarea directă, emiterea, anularea și răscumpărarea prin intermediul unei piețe reglementate de acțiuni sau unități ale FIA;
- (k) întregul schimb necesar de informații dintre FIA, AFIA, o parte terță care acționează în numele FIA sau al AFIA, pe de o parte, și depozitarul, pe de altă parte, cu privire la îndeplinirea de către depozitar a funcției de supraveghere și control;
- (l) atunci când părțile la contract intenționează să desemneze o parte terță pentru a îndeplini o parte a sarcinilor care îi revin fiecăreia dintre ele, angajamentul de a furniza în mod regulat detalii privind orice parte terță numită și, la cerere, informații privind criteriile utilizate pentru selectarea părții terțe și măsurile preconizate pentru monitorizarea activității desfășurate de partea terță selectată;
- (m) informații privind sarcinile și responsabilitățile părților la contract în ceea ce privește obligațiile legate de prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului;
- (n) informații privind toate conturile de numerar deschise în numele FIA, sau al AFIA acționând în numele FIA, precum și procedurile prin care se asigură faptul că depozitarul va fi informat în cazul în care este deschis un cont nou în numele FIA sau al AFIA acționând în numele FIA;
- (o) detalii privind procedurile de escaladare utilizate de depozitar, inclusiv identitatea persoanelor din cadrul FIA și/sau al AFIA care trebuie contactate de către acesta atunci când lansează o astfel de procedură;
- (p) angajamentul depozitarului de a informa AFIA dacă acesta constată că separarea activelor nu este, sau nu mai este, suficientă pentru a asigura protecția împotriva insolvenței unei părți terțe căreia îi sunt delegate funcții de păstrare în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE într-o anumită jurisdicție;
- (q) procedurile care asigură faptul că depozitarul, în vederea îndeplinirii sarcinilor sale, are capacitatea de a se informa în privința activității AFIA și/sau a FIA și de a evalua calitatea informațiilor transmise, inclusiv prin accesul la registrele contabile ale FIA și/sau ale AFIA sau prin vizite la fața locului;
- (r) procedurile care asigură faptul că AFIA și/sau FIA pot examina performanțele depozitarului în ceea ce privește respectarea obligațiilor contractuale ale acestuia.
- (2) Detaliile mijloacelor și ale procedurilor prevăzute la literele (a)-(r) sunt descrise în contractul de numire a depozitarului sau în orice modificare ulterioară a acestuia.
- (3) Contractul de numire a depozitarului sau modificările ulterioare ale acestuia la care se face referire la alineatul (2) sunt redată în scris.
- (4) Părțile pot conveni să transmită pe cale electronică toate sau o parte din informațiile pe care și le comunică, cu condiția să asigure înregistrarea adecvată a acestor informații.
- (5) Cu excepția cazului în care legislația națională prevede altfel, nu trebuie să existe obligația de a încheia un acord scris specific pentru fiecare FIA; este posibil ca AFIA și depozitarul să încheie un acord-cadru în care să fie indicate FIA administrate de AFIA respectiv și care fac obiectul acordului.
- (6) Trebuie indicată legislația națională aplicabilă contractului de numire a depozitarului, precum și orice acord ulterior.

SECȚIUNEA 2

Criterii generale de evaluare a reglementării și a supravegherii prudențiale care se aplică depozitarilor din țări terțe

[Articolul 21 alineatul (6) litera (b) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 84

Criteriile de evaluare a reglementării și a supravegherii prudențiale care se aplică unui depozitar dintr-o țară terță

În sensul articolului 21 alineatul (6) litera (b) din Directiva 2011/61/UE, eficacitatea reglementării și a supravegherii prudențiale care se aplică unui depozitar stabilit într-o țară terță, măsura în care acestea au aceleași efecte ca cele prevăzute de dreptul Uniunii și aplicarea efectivă a acestora sunt evaluate în funcție de următoarele criterii:

- (a) depozitarul este supus autorizării și supravegherii continue de către o autoritate publică competentă care dispune de resurse adecvate pentru îndeplinirea sarcinilor sale;
- (b) legislația țării terțe stabilește criterii pentru autorizarea ca depozitar care să aibă același efect ca și cele stabilite pentru accesul la activitatea instituțiilor de credit sau a firmelor de investiții din cadrul Uniunii;
- (c) cerințele de capital impuse depozitarului în țara terță au același efect ca și cele în vigoare în UE, în funcție de natura entității din cadrul Uniunii cu care este asimilat depozitarul – instituție de credit sau firmă de investiții;
- (d) condițiile de operare care se aplică unui depozitar în țara terță au același efect ca și cele prevăzute pentru instituțiile de credit sau pentru firmele de investiții din Uniune, în funcție de natura depozitarului;
- (e) cerințele privind exercitarea sarcinilor specifice de depozitar al unui FIA prevăzute în legislația țării terțe au același efect ca și cele prevăzute la articolul 21 alineatele (7)-(15) din Directiva 2011/61/UE, în măsurile sale de punere în aplicare și în legislația națională relevantă;
- (f) legislația țării terțe prevede aplicarea unor măsuri de asigurare a respectării legii care au un efect de descurajare suficient de mare în cazul încălcării de către depozitar a cerințelor și a condițiilor prevăzute la literele (a)-(e).

SECȚIUNEA 3

Funcțiile depozitarului, diligența necesară și obligația de separare

[Articolul 21 alineatele (7)-(9) și alineatul (11) litera (c) și litera (d) punctul (iii) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 85

Monitorizarea numerarului – cerințe generale

- (1) În cazul în care un cont de numerar este menținut sau deschis la o entitate menționată la articolul 21 alineatul (7) din

Directiva 2011/61/UE în numele FIA, în numele AFIA acționând în numele FIA sau în numele depozitarului acționând în numele FIA, AFIA se asigură că se furnizează depozitarului, la începerea îndeplinirii sarcinilor sale și ulterior în permanență, toate informațiile utile de care acesta are nevoie pentru a se conforma obligațiilor care îi revin.

- (2) Pentru a avea acces la toate informațiile privind conturile de numerar ale FIA și pentru a avea o imagine clară a tuturor fluxurilor de numerar ale FIA, depozitarului trebuie să i se comunice cel puțin următoarele elemente:

- (a) în momentul desemnării sale, informații privind toate conturile de numerar deschise în numele FIA sau în numele AFIA acționând în numele FIA;
- (b) deschiderea oricărui cont de numerar nou de către FIA sau de către AFIA acționând în numele FIA;
- (c) toate informațiile referitoare la conturile de numerar deschise la o entitate terță; aceste informații trebuie comunicate direct de entitățile terțe în cauză.

Articolul 86

Monitorizarea fluxurilor de numerar ale FIA

Depozitarul asigură monitorizarea corectă și eficace a fluxurilor de numerar ale FIA, în special cel puțin prin acțiunile următoare:

- (a) se asigură că tot numerarul FIA se contabilizează în conturi deschise la entitățile menționate la articolul 18 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Directiva 2006/73/CE pe piețele relevante pe care conturile de numerar sunt obligatorii pentru operațiunile FIA și care fac obiectul unei reglementări și unei supravegheri prudențiale care are același efect ca legislația Uniunii, este aplicată cu eficacitate și este în acord cu principiile stabilite la articolul 16 din Directiva 2006/73/CE;
- (b) instituie proceduri eficace și adecvate pentru reconcilierea tuturor mișcărilor de numerar și pentru efectuarea acestor reconcilieri zilnic sau, în cazul mișcărilor de numerar cu frecvență redusă, atunci când au loc astfel de mișcări de numerar;
- (c) instituie proceduri corespunzătoare pentru a identifica, la încheierea zilei de lucru, fluxurile de numerar semnificative și în special pe cele care ar putea prezenta inconsecvențe cu activitățile FIA;
- (d) revizuieste periodic adecvarea acestor proceduri, inclusiv printr-o revizuire completă a procesului de reconciliere, cel puțin o dată pe an, și se asigură de includerea în procesul de reconciliere a conturilor de numerar deschise în numele FIA, în numele AFIA acționând în numele FIA sau în numele depozitarului acționând în numele FIA;

- (e) monitorizează în permanență rezultatele reconcilierilor și ale acțiunilor întreprinse ca urmare a oricăror neconcordanțe depistate în cadrul procedurilor de reconciliere și informează AFIA dacă o neregulă nu a fost rectificată fără întârzieri nejustificate și, totodată, autoritățile competente dacă situația nu poate fi clarificată și/sau corectată;
- (f) controlează corespondența dintre propriile înregistrări referitoare la pozițiile de numerar și cele ale AFIA. AFIA se asigură că toate instrucțiunile și informațiile referitoare la un cont de numerar deschis la o parte terță sunt transmise depozitarului, astfel încât acesta să poată efectua propriile proceduri de reconciliere.

Articolul 87

Sarcini referitoare la subscrieri

AFIA se asigură că se furnizează depozitarului informații cu privire la plățile efectuate de către investitori sau în numele acestora la subscrierea de acțiuni sau de unități ale unui FIA la încheierea fiecărei zile de lucru, în cazul în care FIA, AFIA sau o parte care acționează în numele acestora, cum ar fi un agent de transfer, primește astfel de plăți sau un ordin din partea investitorului. AFIA se asigură că depozitarul primește orice alte informații relevante de care are nevoie pentru a se asigura că plățile sunt apoi înregistrate în conturile de numerar deschise în numele FIA, în numele AFIA acționând în numele FIA sau în numele depozitarului în conformitate cu dispozițiile articolului 21 alineatul (7) din Directiva 2011/61/UE.

Articolul 88

Instrumente financiare care trebuie ținute în custodie

- (1) Instrumentele financiare care aparțin FIA, sau AFIA acționând în numele FIA, și care nu pot fi livrate depozitarului în formă fizică trebuie incluse în domeniul de aplicare al obligațiilor de custodie ale depozitarului, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
- (a) acestea sunt titluri transferabile, inclusiv titluri transferabile care încorporează instrumente financiare derivate, astfel cum sunt menționate la articolul 51 alineatul (3) ultimul paragraf din Directiva 2009/65/CE și la articolul 10 din Directiva 2007/16/CE a Comisiei ⁽¹⁾, instrumente ale pieței monetare sau unități ale organismelor de plasament colectiv;
- (b) acestea pot fi înregistrate sau ținute direct sau indirect într-un cont în numele depozitarului.
- (2) Instrumentele financiare care, în conformitate cu legislația națională aplicabilă, sunt numai înregistrate direct în numele FIA la emitent sau la agentul acestuia, cum ar fi un registrar sau un agent de transfer, nu trebuie ținute în custodie.

⁽¹⁾ JO L 79, 20.3.2007, p. 11.

- (3) Instrumentele financiare care aparțin FIA, sau AFIA acționând în numele FIA, și care pot fi livrate depozitarului în formă fizică trebuie incluse întotdeauna în domeniul de aplicare al funcțiilor de custodie ale depozitarului.

Articolul 89

Sarcini de păstrare referitoare la activele ținute în custodie

- (1) Pentru a se conforma obligațiilor prevăzute la articolul 21 alineatul (8) litera (a) din Directiva 2011/61/UE în ceea ce privește instrumentele financiare care trebuie ținute în custodie, un depozitar trebuie să se asigure, cel puțin, că:
- (a) instrumentele financiare sunt înregistrate în mod corespunzător, în conformitate cu articolul 21 alineatul (8) litera (a) punctul (ii) din Directiva 2011/61/UE;
- (b) înregistrările și conturile separate sunt păstrate astfel încât să se asigure acuratețea acestora și, în special, corespondența cu instrumentele financiare și numerarul păstrate pentru FIA;
- (c) se efectuează periodic reconcilieri între conturile interne ale depozitarului și cele ale oricărei părți terțe căreia îi sunt delegate funcții de custodie în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE;
- (d) se acordă grija cuvenită instrumentelor financiare ținute în custodie pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a investitorilor;
- (e) sunt evaluate și monitorizate toate riscurile de custodie relevante din întregul lanț de custodie, iar AFIA este informat cu privire la orice riscuri semnificative identificate;
- (f) se adoptă dispoziții organizatorice adecvate pentru minimizarea riscului de pierdere sau de diminuare a valorii instrumentelor financiare sau a drepturilor aferente respectivelor instrumente financiare ca urmare a fraudei, a administrării necorespunzătoare, a înregistrării inadecvate sau a neglijenței;
- (g) este verificat dreptul de proprietate al FIA sau al AFIA acționând în numele FIA asupra activelor.
- (2) În cazul în care un depozitar și-a delegat funcțiile de custodie unei părți terțe, în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE, acesta rămâne în continuare supus cerințelor prevăzute la alineatul (1) literele (b)-(e) din prezentul articol. Depozitarul se asigură, de asemenea, că partea terță respectă cerințele de la alineatul (1) literele (b)-(g) din prezentul articol și obligațiile de separare prevăzute la articolul 99.

(3) Sarcinile de păstrare ale unui depozitar menționate la alineatele (1) și (2) se aplică, din motive de transparență, activelor suport deținute de structurile financiare și/sau juridice controlate direct sau indirect de FIA sau de AFIA acționând în numele FIA.

Cerința menționată la primul paragraf nu se aplică structurilor de tip fond de fonduri sau de tip „master-feeder”, în cazul în care fondurile suport au un depozitar care le ține activele în custodie.

Articolul 90

Sarcini de păstrare în ceea ce privește verificarea dreptului de proprietate și ținerea evidenței

(1) AFIA furnizează depozitarului, la începerea îndeplinirii sarcinilor sale și ulterior în permanență, toate informațiile relevante de care are nevoie acesta pentru a respecta obligațiile care îi revin în conformitate cu articolul 21 alineatul (8) litera (b) din Directiva 2011/61/UE și se asigură că depozitarul primește toate informațiile relevante de la părțile terțe.

(2) Pentru a se conforma obligațiilor menționate la articolul 21 alineatul (8) litera (b) din Directiva 2011/61/UE, un depozitar trebuie să îndeplinească cel puțin condițiile următoare:

(a) să aibă acces fără întârzieri nejustificate la toate informațiile relevante de care are nevoie pentru îndeplinirea sarcinilor de verificare a drepturilor de proprietate și de ținere a evidenței, inclusiv la informațiile relevante care trebuie furnizate depozitarului de către părți terțe;

(b) să dispună de informații suficiente și fiabile pentru a se convinge că FIA, sau AFIA acționând în numele FIA, deține dreptul de proprietate asupra activelor;

(c) să înscrie într-un registru activele asupra cărora este convins că FIA, sau AFIA acționând în numele FIA, deține dreptul de proprietate. Pentru a se conforma acestei obligații, depozitarul:

(i) înscrie în registru, pe numele FIA, activele, inclusiv valorile noționale ale acestora, asupra cărora este convins că FIA, sau AFIA acționând în numele FIA, deține dreptul de proprietate;

(ii) este în măsură să prezinte în orice moment un inventar cuprinzător și actualizat al activelor FIA, care să cuprindă și valorile noționale ale acestora.

În scopul alineatului (2) litera (c) punctul (ii), depozitarul se asigură că există proceduri pentru ca activele înregistrate să nu poată fi alocate, transferate, schimbate sau livrate fără ca el însuși, sau delegatul său, să fie informat cu privire la astfel de tranzacții și că părțile terțe relevante îi acordă acces, fără

întârzieri nejustificate, la documentele justificative privind fiecare tranzacție și fiecare poziție. AFIA se asigură că părțile terțe furnizează depozitarului, fără întârzieri nejustificate, certificate sau alte documente justificative ori de câte ori are loc o vânzare sau o achiziționare de active sau o acțiune a unei întreprinderi care are ca rezultat emiterea de instrumente financiare și cel puțin o dată pe an.

(3) În orice caz, un depozitar se asigură că AFIA adoptă și aplică proceduri corespunzătoare pentru a verifica dacă activele achiziționate de FIA administrate sunt corect înregistrate în numele FIA, sau în numele AFIA acționând în numele FIA, și pentru a verifica coerența dintre pozițiile din evidențele AFIA și activele asupra cărora depozitarul este convins că FIA, sau AFIA acționând în numele FIA, deține dreptul de proprietate. AFIA se asigură că toate instrucțiunile și informațiile relevante referitoare la activele FIA sunt transmise depozitarului, astfel încât acesta să își poată efectua propria procedură de verificare sau de reconciliere.

(4) Depozitarul stabilește și pune în aplicare o procedură de escaladare pentru situațiile în care este detectată o anomalie, care să includă informarea AFIA și a autorităților competente în cazul în care situația nu poate fi clarificată și/sau remediată.

(5) Sarcinile de păstrare ale unui depozitar menționate la alineatele (1)-(4) se aplică, din motive de transparență, activelor suport deținute de structurile financiare și/sau juridice instituite de FIA, sau de AFIA acționând în numele FIA, cu scopul de a investi în active suport și care sunt controlate direct sau indirect de FIA sau de AFIA acționând în numele FIA.

Cerința menționată la primul paragraf nu se aplică structurilor de tip fond de fonduri sau de tip „master-feeder”, în cazul în care fondurile suport au un depozitar care îndeplinește funcția de verificare a drepturilor de proprietate și pe cea de ținere a evidenței pentru activele lor.

Articolul 91

Obligațiile de raportare ale brokerilor principali

(1) În cazul în care a fost numit un broker principal, AFIA se asigură că de la data numirii este în vigoare un contract în temeiul căruia brokerul principal are în special obligația de a pune la dispoziția depozitarului o declarație pe un suport durabil care să conțină următoarele informații:

(a) valorile elementelor enumerate la alineatul (3) la încheierea fiecărei zi de lucru;

(b) orice alte date necesare pentru a se asigura faptul că depozitarul FIA are informații actualizate și exacte privind valoarea activelor a căror păstrare a fost delegată în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE.

(2) Declarația menționată la alineatul (1) este pusă la dispoziția depozitarului FIA până cel târziu la încheierea zilei de lucru care urmează după ziua la care aceasta se referă.

(3) Elementele menționate la alineatul (1) litera (a) includ:

(a) valoarea totală a activelor deținute de brokerul principal pentru FIA, în cazul în care funcțiile de păstrare sunt delegate în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE, valoarea fiecăruia dintre următoarele elemente:

(i) împrumuturile în numerar acordate FIA și dobânzile acumulate;

(ii) titlurile care trebuie relivate de FIA în temeiul pozițiilor scurte deschise asumate în numele său;

(iii) sumele de decontare curente care trebuie plătite de FIA în temeiul oricăror contracte futures;

(iv) încasările în numerar provenite din vânzări în lipsă deținute de brokerul principal aferente pozițiilor scurte asumate în numele FIA;

(v) marjele în numerar deținute de brokerul principal aferente contractelor futures deschise încheiate în numele FIA. Această obligație este cumulativă cu obligațiile prevăzute la articolele 87 și 88.

(vi) expunerile cu exigibilitate imediată ajustate la valoarea de piață ale oricărei tranzacții OTC efectuată în numele FIA;

(vii) totalul obligațiilor garantate ale FIA față de brokerul principal; și

(viii) toate celelalte active care au legătură cu FIA;

(b) valoarea altor active menționate la articolul 21 alineatul (8) litera (b) din Directiva 2011/61/UE deținute în garanție de brokerul principal pentru tranzacții garantate încheiate în cadrul unui contract de brokeraj principal;

(c) valoarea activelor asupra cărora brokerul principal și-a exercitat un drept de utilizare a activelor FIA;

(d) o listă cu toate instituțiile la care brokerul principal deține sau poate deține numerar al FIA într-un cont deschis în numele FIA, sau în numele AFIA acționând în numele FIA, în conformitate cu articolul 21 alineatul (7) din Directiva 2011/61/UE.

Articolul 92

Sarcini de supraveghere – cerințe generale

(1) La momentul numirii sale, depozitarul evaluează riscurile legate de natura, dimensiunea și complexitatea strategiei FIA și organizării AFIA, în vederea elaborării unor proceduri de supraveghere adecvate FIA și activelor în care investește acesta, care sunt ulterior implementate și aplicate. Aceste proceduri se actualizează periodic.

(2) În îndeplinirea sarcinilor sale de supraveghere prevăzute la articolul 21 alineatul (9) din Directiva 2011/61/UE, depozitarul efectuează controale și verificări *ex post* ale proceselor și procedurilor care țin de responsabilitatea AFIA, a FIA sau a unei părți terțe numite. Depozitarul se asigură în toate situațiile că există o procedură adecvată de reconciliere și de verificare, care este implementată și aplicată și face obiectul unor revizuii frecvente. AFIA se asigură că toate instrucțiunile referitoare la activele și operațiunile FIA sunt transmise depozitarului, astfel încât acesta să își poată efectua propria procedură de verificare sau de reconciliere.

(3) Depozitarul stabilește o procedură de escaladare clară și cuprinzătoare pentru tratarea cazurilor în care depistează potențiale nereguli în cursul exercitării sarcinilor sale de supraveghere, ale cărei detalii sunt puse la dispoziția autorităților competente ale AFIA, la cererea acestora.

(4) AFIA furnizează depozitarului, la începerea îndeplinirii sarcinilor sale și ulterior în permanență, toate informațiile relevante de care acesta are nevoie pentru a respecta obligațiile care îi revin în conformitate cu articolul 21 alineatul (9) din Directiva 2011/61/UE, inclusiv informațiile care trebuie furnizate depozitarului de către părți terțe. AFIA se asigură, în special, că depozitarul poate avea acces la registrele contabile și poate efectua vizite la fața locului la sediul AFIA și la sediul oricărui prestator de servicii numit de FIA sau de AFIA, cum ar fi administratorii sau evaluatorii externi, și/sau poate revizui rapoartele și declarațiile privind certificările externe recunoscute întocmite de auditori independenți sau de alți experți, pentru a se asigura că procedurile în vigoare sunt adecvate și pertinente.

Articolul 93

Sarcini referitoare la subscrieri și răscumpărări

Pentru a se conforma dispozițiilor articolului 21 alineatul (9) litera (a) din Directiva 2011/61/UE, depozitarul îndeplinește următoarele cerințe:

1. se asigură că FIA, AFIA sau entitatea numită a stabilit, implementează și aplică o procedură adecvată și consecventă pentru:

(i) reconcilierea ordinelor de subscriere cu încasările provenite din subscrieri și a numărului de unități sau de acțiuni emise cu încasările provenite din subscrieri primite de FIA;

(ii) reconcilierea ordinelor de răscumpărare cu răscumpărările plătite și a numărului de unități sau de acțiuni anulate cu răscumpărările plătite de FIA;

(iii) verificarea cu regularitate a caracterului adecvat al procedurii de reconciliere.

În sensul punctelor (i), (ii) și (iii), depozitarul trebuie, în special, să verifice în mod regulat concordanța dintre numărul total de unități sau de acțiuni ale FIA din conturile FIA și numărul total de acțiuni sau de unități în circulație care apar în registrul FIA;

2. se asigură și verifică cu regularitate că procedurile privind vânzarea, emisiunea, reînchiziționarea, răscumpărarea și anularea de acțiuni sau de unități ale FIA respectă legislația națională în vigoare și regulile sau actele constitutive ale FIA și verifică dacă aceste proceduri sunt aplicate efectiv;

3. frecvența verificărilor efectuate de depozitar trebuie să corespundă frecvenței subscrierilor și răscumpărărilor.

Articolul 94

Sarcini referitoare la evaluarea acțiunilor sau a unităților

(1) În vederea respectării dispozițiilor articolului 21 alineatul (9) litera (b) din Directiva 2011/61/UE, depozitarul:

(a) verifică în permanență dacă s-au stabilit și s-au aplicat proceduri adecvate și consecvente pentru evaluarea activelor FIA în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2011/61/UE și cu măsurile de punere în aplicare a acesteia, precum și cu regulile și actele constitutive ale FIA; și

(b) se asigură că politicile și procedurile de evaluare sunt aplicate efectiv și revizuite în mod periodic.

(2) Procedurile depozitarului trebuie aplicate cu o frecvență care corespunde frecvenței prevăzute pentru politica de evaluare a FIA, definită la articolul 19 din Directiva 2011/61/UE și în măsurile de punere în aplicare a acesteia.

(3) În cazul în care depozitarul consideră că valoarea acțiunilor sau a unităților FIA nu a fost calculată în conformitate cu legislația aplicabilă, cu regulile FIA sau cu articolul 19 din Directiva 2011/61/UE, acesta informează AFIA și/sau FIA și se asigură că se iau măsuri corective în timp util în interesul investitorilor FIA.

(4) În cazul în care a fost numit un evaluator extern, depozitarul verifică dacă numirea evaluatorului extern a fost efectuată în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2011/61/UE și cu măsurile de punere în aplicare a acesteia.

Articolul 95

Sarcini referitoare la executarea instrucțiunilor AFIA

În vederea respectării dispozițiilor articolului 21 alineatul (9) litera (c) din Directiva 2011/61/UE, depozitarul efectuează cel puțin acțiunile următoare:

(a) stabilește și aplică proceduri adecvate pentru a verifica dacă FIA și AFIA respectă legislația și reglementările aplicabile, precum și regulile și actele constitutive ale FIA. În special, depozitarul monitorizează respectarea de către FIA a restricțiilor privind investițiile și a limitelor efectului de levier stabilite în documentele de ofertă ale FIA. Aceste proceduri sunt proporționale cu natura, dimensiunea și complexitatea FIA;

(b) stabilește și aplică o procedură de escaladare pentru tratarea cazurilor în care FIA încalcă una dintre restricțiile sau limitele menționate la litera (a).

Articolul 96

Sarcini referitoare la decontarea la timp a tranzacțiilor

(1) În vederea conformării la dispozițiile articolului 21 alineatul (9) litera (d) din Directiva 2011/61/UE, depozitarul stabilește o procedură pentru a detecta orice situație în cazul în care o contraprestație aferentă operațiunilor care implică activele FIA, sau ale AFIA acționând în numele FIA, nu este remisă FIA în termenele uzuale, informează AFIA și, în cazul în care situația nu a fost remediată, solicită restituirea instrumentelor financiare de către contrapartidă, dacă este posibil.

(2) În cazul în care tranzacțiile nu au loc pe o piață reglementată, termenele uzuale trebuie să fie evaluate cu privire la condițiile tranzacțiilor (contracte cu instrumente financiare derivate OTC sau investiții în active imobile sau în societăți necotate).

Articolul 97

Sarcini referitoare la distribuția veniturilor FIA

(1) În vederea respectării dispozițiilor de la articolul 21 alineatul (9) litera (e) din Directiva 2011/61/UE, depozitarul:

(a) se asigură că procedura de calcul a venitului net după declararea de către AFIA este aplicată în conformitate cu regulile și actele constitutive ale FIA și cu legislația națională în vigoare;

(b) se asigură că sunt luate măsurile corespunzătoare în cazul în care auditorii FIA au exprimat rezerve în privința situațiilor financiare anuale. FIA sau AFIA acționând în numele FIA furnizează depozitarului toate informațiile cu privire la rezervele referitoare la situațiile financiare care au fost exprimate; precum și

(c) verifică exhaustivitatea și acuratețea plăților de dividende, după declararea acestora de către AFIA, și, dacă este cazul, de cote de profit.

(2) În cazul în care un depozitar consideră că procedura de calculare a veniturilor nu a fost aplicată în conformitate cu legislația aplicabilă sau cu regulile sau actele constitutive ale FIA, acesta informează AFIA și/sau FIA și se asigură că au fost luate în timp util măsuri de remediere în interesul investitorilor FIA.

Articolul 98

Diligența necesară

(1) Pentru a-și îndeplini obligațiile prevăzute la articolul 21 alineatul (11) litera (c) din Directiva 2011/61/UE, depozitarul instituie și aplică o procedură de diligență necesară formalizată în mod adecvat pentru selectarea și monitorizarea continuă a delegatului. Această procedură este reexaminată periodic, cel puțin o dată pe an, și pusă la dispoziția autorităților competente, la cererea acestora.

(2) La selectarea și numirea unei părți terțe căreia îi sunt delegate funcțiile de păstrare în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE, depozitarul procedează cu toată competența, grija și diligența care se impun pentru a se asigura că încredințarea instrumentelor financiare acestei părți terțe comportă un nivel de protecție corespunzător. Depozitarul întreprinde cel puțin următoarele acțiuni:

(a) evaluează cadrul juridic și de reglementare, inclusiv riscul de țară, riscul de custodie și caracterul executoriu al contractelor părții terțe. În particular, această evaluare permite depozitarului să determine implicațiile potențiale ale insolvenței părții terțe pentru activele și drepturile FIA. În cazul în care un depozitar constată că separarea activelor nu este suficientă pentru a asigura protecția împotriva insolvenței din cauza dreptului țării în care este situată partea terță, acesta trebuie să informeze de îndată AFIA;

(b) evaluează dacă practicile, procedurile și controalele interne ale părții terțe sunt adecvate pentru a se asigura că instrumentele financiare ale FIA sau ale AFIA acționând în numele FIA fac obiectul unui nivel ridicat de grijă și protecție;

(c) evaluează dacă puterea financiară și reputația părții terțe corespund sarcinilor delegate. Această evaluare se bazează pe informațiile furnizate de partea terță potențială, precum și pe alte date și informații, în cazul în care sunt disponibile;

(d) se asigură că partea terță dispune de capacitățile operaționale și tehnologice necesare pentru a efectua sarcinile de custodie delegate cu un grad satisfăcător de protecție și securitate.

(3) Depozitarul procedează cu toată competența, grija și diligența necesare la reexaminarea periodică și la monitorizarea

continuă, pentru a se asigura că partea terță continuă să îndeplinească criteriile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol și condițiile stabilite la articolul 21 alineatul (11) litera (d) din Directiva 2011/61/UE. În acest sens, depozitarul întreprinde cel puțin următoarele acțiuni:

(a) monitorizează performanța părții terțe și respectarea de către aceasta a standardelor depozitarului;

(b) se asigură că partea terță respectă standarde înalte de grijă, prudență și diligență în îndeplinirea sarcinilor sale de custodie și în special că aceasta separă efectiv instrumentele financiare, în conformitate cu cerințele prevăzute de articolul 99;

(c) analizează riscurile aferente deciziei de a încredința activele părții terțe și notifică fără întârzieri nejustificate FIA sau AFIA în privința oricărei modificări a acestor riscuri. Această evaluare se bazează pe informații furnizate de partea terță și pe alte date și informații, în cazul în care sunt disponibile. Atunci când piețele trec prin perioade de turbulență sau în cazul în care a fost identificat un risc, frecvența și domeniul de aplicare ale analizei se majorează. În cazul în care un depozitar constată că separarea activelor nu mai este suficientă pentru a asigura protecția împotriva insolvenței din cauza dreptului țării în care este situată partea terță, acesta trebuie să informeze de îndată AFIA.

(4) În cazul în care partea terță delegă altei entități funcțiile care i-au fost delegate, condițiile și criteriile prevăzute la alineatele (1), (2) și (3) se aplică mutatis mutandis.

(5) Depozitarul monitorizează respectarea articolului 21 alineatul (4) din Directiva 2011/61/UE.

(6) Depozitarul elaborează planuri de urgență pentru fiecare piață pe care acesta numește o parte terță în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE pentru îndeplinirea unor sarcini de păstrare. Un astfel de plan de urgență trebuie să includă identificarea unui furnizor alternativ, dacă există.

(7) Depozitarul ia măsuri, inclusiv rezilierea contractului, care sunt în interesul FIA și al investitorilor acestuia atunci când delegatul nu mai respectă cerințele.

Articolul 99

Obligația de separare

(1) În cazul în care funcții de păstrare au fost delegate integral sau parțial unei părți terțe, depozitarul trebuie să se asigure că partea terță căreia îi sunt delegate funcțiile de păstrare în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE acționează în conformitate cu obligația de separare prevăzută la articolul 21 alineatul (11) litera (d) punctul (iii) din Directiva 2011/61/UE, verificând dacă partea terță:

(a) păstrează înregistrările și evidențele contabile necesare care să îi permită, în orice moment și fără întârziere, să facă distincția între activele clienților depozitarului care sunt FIA și activele proprii ale părții terțe, activele celorlalți clienți ai acesteia, activele păstrate de depozitar în cont propriu și activele păstrate pentru clienții depozitarului care nu sunt FIA;

(b) păstrează înregistrările și evidența contabilă astfel încât să asigure acuratețea și, în special, concordanța acestora cu activele păstrate pentru clienții depozitarului;

(c) efectuează periodic reconcilieri între evidențele contabile și conturile sale interne, pe de o parte, și cele ale părții terțe căreia i-au fost delegate funcțiile de păstrare în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) paragraful al treilea din Directiva 2011/61/UE, pe de altă parte;

(d) introduce dispoziții organizatorice adecvate pentru minimizarea riscului de pierdere sau diminuare a valorii instrumentelor financiare sau a drepturilor aferente respectivelor instrumente financiare ca urmare a utilizării abuzive a instrumentelor financiare, a fraudei, a administrării necorespunzătoare, a evidenței inadecvate sau a neglijenței;

(e) în cazul în care partea terță este una dintre entitățile menționate la articolul 18 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Directiva 2006/73/CE care face obiectul unei reglementări prudențiale și al unei supravegheri efective care are același efect ca și dreptul Uniunii și este aplicată efectiv, depozitarul ia măsurile necesare pentru a se asigura că numerarul FIA este păstrat în unul sau în mai multe conturi, în conformitate cu articolul 21 alineatul (7) din Directiva 2011/61/UE.

(2) În cazul în care un depozitar și-a delegat funcțiile de custodie unei părți terțe în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE, monitorizarea respectării de către partea terță a obligațiilor de separare garantează că instrumentele financiare aparținând clienților săi sunt protejate de orice insolvență a părții terțe în cauză. În cazul în care, în conformitate cu legislația aplicabilă, în special cu legislația referitoare la proprietate sau insolvență, cerințele prevăzute la alineatul (1) nu sunt suficiente pentru a atinge acest obiectiv, depozitarul evaluează ce măsuri suplimentare trebuie luate pentru a reduce la minimum riscul apariției pierderilor și pentru a menține un nivel de protecție corespunzător.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică *mutatis mutandis* în cazul în care o parte terță căreia îi sunt delegate funcții de păstrare în conformitate cu articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE a decis să delege toate sau o parte din funcțiile de păstrare unei alte părți terțe în conformitate cu paragraful al treilea de la articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE.

SECȚIUNEA 4

Pierderea instrumentelor financiare, exonerarea de răspundere și motive obiective

[Articolul 21 alineatele (12) și (13) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 100

Pierderea unui instrument financiar ținut în custodie

(1) Se consideră că s-a produs pierderea unui instrument financiar ținut în custodie în sensul articolului 21 alineatul (12) din Directiva 2011/61/UE în cazul în care este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții în ceea ce privește un instrument financiar ținut în custodie de depozitar sau de o parte terță căreia i-a fost delegată custodia unor instrumente financiare ținute în custodie:

(a) se demonstrează că un drept de proprietate declarat de FIA nu este valabil fie pentru că a încetat să existe, fie pentru că nu a existat niciodată;

(b) FIA a fost privat definitiv de dreptul său de proprietate asupra instrumentului financiar;

(c) FIA este definitiv incapabil să dispună direct sau indirect de instrumentul financiar.

(2) Constatarea de către AFIA a pierderii unui instrument financiar are loc printr-un proces formalizat, la care autoritățile competente au acces cu ușurință. Odată constatată o pierdere, aceasta se notifică imediat investitorilor pe un suport durabil.

(3) Un instrument financiar ținut în custodie nu este considerat pierdut în sensul articolului 21 alineatul (12) din Directiva 2011/61/UE dacă un FIA este privat definitiv de dreptul de proprietate asupra unui anumit instrument, dar acest instrument este înlocuit cu sau este transformat în alt instrument financiar sau alte instrumente financiare.

(4) În cazul insolvenței părții terțe căreia i-a fost delegată custodia instrumentului financiar ținut în custodie, pierderea instrumentului financiar ținut în custodie este constatată de AFIA de îndată ce există certitudinea îndeplinirii uneia dintre condițiile enumerate la alineatul (1).

Certitudinea referitoare la îndeplinirea uneia dintre condițiile prevăzute la alineatul (1) există cel târziu la sfârșitul procedurii de insolvență. AFIA și depozitarul monitorizează îndeaproape procedura de insolvență pentru a determina dacă toate sau o parte dintre instrumentele financiare încredințate părții terțe căreia i-a fost delegată custodia instrumentelor financiare au fost efectiv pierdute.

(5) Pierderea unui instrument financiar ținut în custodie se constată indiferent dacă condițiile enumerate la alineatul (1) sunt rezultatul unor fraude, al neglijenței sau al altor comportamente intenționate sau neintenționate.

Articolul 101

Exonerarea de răspundere în temeiul articolului 21 alineatul (12) din Directiva 2011/61/UE

(1) Răspunderea unui depozitar în temeiul articolului 21 alineatul (12) al doilea paragraf din Directiva 2011/61/UE nu este antrenată dacă depozitarul poate dovedi că sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

- (a) evenimentul care a condus la pierdere nu este rezultatul unei acțiuni sau al unei omisiuni a depozitarului sau a unei părți terțe căreia i-a fost delegată custodia instrumentelor financiare ținute în custodie în conformitate cu articolul 21 alineatul (8) litera (a) din Directiva 2011/61/UE;
- (b) depozitarul nu ar fi putut, în mod rezonabil, să împiedice producerea evenimentului care a condus la pierdere, în pofida adoptării tuturor măsurilor de precauție care revin unui depozitar diligent, astfel cum se reflectă acestea în practicile uzuale din sectorul de profil;
- (c) depozitarul nu ar fi putut evita pierderea în pofida unor eforturi de diligență necesară riguroase și cuprinzătoare.

Această condiție poate fi considerată îndeplinită atunci când depozitarul s-a asigurat că depozitarul și a treia parte căreia i-a fost delegată custodia instrumentelor financiare ținute în custodie în conformitate cu articolul 21 alineatul (8) litera (a) din Directiva 2011/61/UE au întreprins toate acțiunile următoare:

- (i) stabilirea, implementarea, aplicarea și menținerea unor structuri și a unor proceduri și asigurarea unor cunoștințe de specialitate adecvate și proporționale cu natura și complexitatea activelor FIA, pentru a depista în timp util și a monitoriza în permanență evenimentele externe care pot conduce la pierderea unui instrument financiar ținut în custodie;
- (ii) evaluarea permanentă a măsurii în care oricare dintre evenimentele depistate în temeiul primului punct prezintă un risc semnificativ de pierdere a unui instrument financiar ținut în custodie;
- (iii) informarea AFIA în privința riscurilor semnificative și luarea măsurilor necesare, după caz, pentru a preveni sau pentru a atenua pierderea instrumentelor financiare ținute în custodie, în cazul în care au fost depistate evenimente externe reale sau potențiale susceptibile de a prezenta un risc semnificativ de pierdere a unui instrument financiar ținut în custodie.

(2) Cerințele prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) pot fi considerate îndeplinite în următoarele situații:

- (a) fenomene naturale aflate în afara controlului sau a influenței omului;
- (b) adoptarea unui act cu putere de lege, a unui decret, a unei reglementări, a unei decizii sau a unui ordin de către orice guvern sau organism guvernamental, inclusiv instanțe judecătorești, care afectează instrumentele financiare ținute în custodie;

(c) războaie, revolte sau alte tulburări majore.

(3) Cerințele prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) nu se consideră îndeplinite în cazuri cum ar fi erorile de contabilitate, defecțiunile de funcționare, fraudă, neaplicarea cerințelor de separare la nivelul depozitarului sau al unei părți terțe căreia i-a fost delegată custodia instrumentele financiare ținute în custodie în conformitate cu articolul 21 alineatul (8) litera (a) din Directiva 2011/61/UE.

(4) Prezentul articol se aplică *mutatis mutandis* în cazul în care depozitarul și-a transferat răspunderea în conformitate cu articolul 21 alineatele (13) și (14) din Directiva 2011/61/UE.

Articolul 102

Motive obiective pentru contractarea de către depozitar a unei exonerări de răspundere

(1) Motivele obiective pentru contractarea unei exonerări de răspundere în conformitate cu articolul 21 alineatul (13) din Directiva 2011/61/UE sunt:

- (a) limitate la circumstanțele precise și concrete care caracterizează o anumită activitate;
- (b) conforme cu politicile și deciziile depozitarului.

(2) Motivele obiective sunt stabilite de fiecare dată când depozitarul intenționează să contracteze o exonerare de răspundere.

(3) Se consideră că depozitarul are motive obiective pentru contractarea unei descărcări de răspundere în conformitate cu articolul 21 alineatul (13) din Directiva 2011/61/UE atunci când acesta poate demonstra că nu a avut altă opțiune decât delegarea sarcinilor sale de custodie unei părți terțe. Acest lucru este valabil în special în cazul în care:

- (a) legislația unei țări terțe prevede obligația ca anumite instrumente financiare să fie ținute în custodie de o entitate locală și există entități locale care îndeplinesc criteriile pentru delegare stabilite la articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE; sau
- (b) AFIA insistă să își păstreze o investiție într-o anumită jurisdicție în pofida avertismentelor transmise de către depozitar referitoare la riscul ridicat al acestei decizii.

CAPITOLUL V

CERINȚE DE TRANSPARENTĂ, EFECTUL DE LEVIER, NORME REFERITOARE LA ȚĂRILE TERȚE ȘI SCHIMBUL DE INFORMAȚII PRIVIND CONSECINȚELE POTENȚIALE ALE ACTIVITĂȚII AFIA

SECȚIUNEA 1

Raportul anual, comunicarea de informații către investitori și raportarea către autoritățile competente

[Articolul 22 alineatul (2) literele (a)-(e), articolul 23 alineatul (4) și articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 103

Principii generale pentru raportul anual

Toate informațiile furnizate în raportul anual, inclusiv informațiile prevăzute în prezenta secțiune, trebuie prezentate într-un mod care să le asigure gradul relevant de materialitate, credibilitatea, comparabilitatea și claritatea. Raportul anual conține informațiile de care au nevoie investitorii în ceea ce privește anumite structuri ale FIA.

Articolul 104

Conținutul și formatul bilanțului sau ale situației activelor și pasivelor și ale contului de venituri și cheltuieli

(1) Bilanțul sau situația activelor și pasivelor trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente și posturi în conformitate cu articolul 22 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2011/61/UE:

(a) „active”, reprezentând resurse controlate de FIA ca urmare a unor evenimente trecute și de la care FIA se așteaptă să derive beneficii economice viitoare. Activele se clasifică în următoarele posturi:

(i) „investiții”, inclusiv, dar fără a se limita la titluri de creanță și de capital, bunuri imobile și proprietăți și instrumente financiare derivate;

(ii) „numerar și echivalent de numerar”, inclusiv, dar fără a se limita la casă, depozite la vedere și investiții lichide pe termen scurt eligibile;

(iii) „creanțe”, inclusiv, dar fără a se limita la creanțele aferente dividendelor și dobânzilor, investițiile vândute, sumele datorate de brokeri și „cheltuieli în avans”, inclusiv, dar fără a se limita la sume plătite în avans aferente cheltuielilor FIA;

(b) „pasive”, reprezentând obligațiile actuale ale FIA rezultate din evenimente anterioare, a căror decontare se așteaptă să determine pentru FIA o ieșire de resurse care încorporează beneficii economice. Pasivele se clasifică în următoarele posturi:

(i) „datorii”, inclusiv, dar fără a se limita la sumele de plată aferente achiziționării de investiții sau răscumpărării de unități sau acțiuni în FIA, sumele datorate brokerilor și „cheltuieli înregistrate în avans”, inclusiv, dar fără a se limita la datorii aferente comisioanelor de administrare, comisioanelor de consiliere, comisioanelor de performanță, dobânzilor și altor cheltuieli angajate în cursul operațiunilor FIA;

(ii) „împrumuturi”, inclusiv, dar fără a se limita la sumele de plată la bănci și alte contrapartide;

(iii) „alte datorii”, inclusiv, dar fără a se limita la sumele datorate contrapartidelor pentru garanții la returnarea titlurilor împrumutate, venituri înregistrate în avans, dividende și distribuiri de plată;

(c) „active nete”, reprezentând interesul rezidual în activele FIA după deducerea tuturor pasivelor sale.

(2) Contul de venit și cheltuieli cuprinde cel puțin următoarele elemente și posturi:

(a) „venituri”, care reprezintă orice majorări ale beneficiilor economice intervenite în cursul perioadei contabile sub forma intrărilor de active, a măririi valorii activelor sau a diminuării pasivelor care au drept rezultat creșteri ale activelor nete, altele decât cele legate de contribuții din partea investitorilor. Veniturile se clasifică în următoarele posturi:

(i) „venituri din investiții”, care pot fi împărțite în continuare după cum urmează:

— „venituri din dividende”, referitoare la dividendele pe investiții de capital la care are dreptul FIA;

— „venituri din dobânzi”, referitoare la dobânda titlurilor de creanțe sau a numerarului la care are dreptul FIA;

— „venituri din chirii”, referitoare la veniturile din chirii provenite din investițiile în proprietăți la care are dreptul FIA;

(ii) „profit realizat din investiții”, care reprezintă profitul realizat din cesionarea investițiilor;

(iii) „profit nerealizat din investiții”, care reprezintă profitul realizat din reevaluarea investițiilor; precum și

(iv) „alte venituri”, inclusiv, dar fără a se limita la veniturile provenite din titluri împrumutate și din surse diverse;

(b) „cheltuieli”, reprezentând reduceri ale beneficiilor economice în cursul perioadei contabile, sub forma ieșirilor de active, a scăderii valorii activelor sau a contractării de datorii care conduc la scăderea valorii activelor nete, altele decât cele aferente distribuiri către investitori. Cheltuielile se clasifică în următoarele posturi:

— „comisioanele de administrare sau de consiliere în investiții”, reprezentând comisioanele contractuale datorate consultantului sau AFIA;

— „alte cheltuieli”, inclusiv, dar fără a se limita la comisioane de administrare, onorarii profesionale, comisioane de custodie și dobânzi. Elementele individuale, dacă sunt semnificative prin natura lor, ar trebui să fie comunicate separat;

— „pierdere realizată din investiții”, care reprezintă pierderea realizată din cesionarea investițiilor;

— „pierdere nerealizată din investiții”, care reprezintă pierderea realizată din reevaluarea investițiilor;

(c) „venituri sau cheltuieli nete”, reprezentând excedentul de venituri în raport cu cheltuielile sau de cheltuieli în raport cu veniturile, după caz.

(3) Structura, nomenclatura și terminologia elementelor-rând trebuie să se conformeze standardelor de contabilitate aplicabile sau regulilor adoptate de către FIA și trebuie să respecte legislația în vigoare în locul în care este stabilit FIA. Aceste posturi pot fi modificate sau extinse pentru a se asigura respectarea dispozițiilor de mai sus.

(4) Vor fi prezentate posturi, rubrici și subtotaluri suplimentare atunci când o astfel de prezentare este relevantă pentru înțelegerea poziției financiare a unui FIA din bilanț sau din situația activelor și pasivelor sau a performanțelor financiare ale unui FIA din conținutul și formatul contului de venituri și cheltuieli. În cazul în care acest lucru este relevant, în notele la situațiile financiare sunt prezentate informații suplimentare. Scopul notelor este să furnizeze descrieri sau defalcări ale elementelor prezentate în situațiile primare și informații privind elementele care nu îndeplinesc condițiile pentru a fi recunoscute în aceste situații.

(5) Fiecare clasă semnificativă de elemente similare este prezentată separat. Elementele individuale trebuie comunicate, în măsura în care sunt semnificative. Nivelul de semnificație este evaluat în conformitate cu cerințele cadrului contabil adoptat.

(6) Prezentarea și clasificarea elementelor din bilanț sau din situația activelor și pasivelor sunt menținute de la o perioadă contabilă de raportare la următoarea, cu excepția cazului în care este evident că o altă prezentare sau o altă clasificare ar fi mai potrivită, de exemplu atunci când o schimbare a strategiei de investiții conduce la modificarea tiparelor de tranzacționare sau

din cauză că un standard de contabilitate impune o modificare a prezentării.

(7) Cu privire la conținutul și formatul contului de venituri și cheltuieli prezentat în anexa IV, toate elementele de venituri și cheltuieli sunt recunoscute într-o perioadă dată în contul de venit și cheltuieli, cu excepția cazului în care un standard de contabilitate adoptat de FIA conține dispoziții diferite.

Articolul 105

Raportul privind activitățile din exercițiul financiar

(1) Raportul privind activitățile din exercițiul financiar include cel puțin:

(a) o imagine de ansamblu a activităților de investiții din cursul anului sau al perioadei în cauză, precum și o imagine de ansamblu a portofoliului FIA de la sfârșitul anului sau al perioadei;

(b) o imagine de ansamblu a performanțelor FIA la nivelul anului sau al perioadei în cauză;

(c) modificările semnificative, astfel cum sunt definite mai jos în informațiile enumerate la articolul 23 din Directiva 2011/61/UE, care nu sunt deja incluse în situațiile financiare.

(2) Raportul include o analiză echitabilă și echilibrată a activităților și a performanțelor FIA, care conține, de asemenea, o descriere a principalelor riscuri și incertitudini economice sau investiționale cu care s-ar putea confrunta FIA.

(3) În măsura în care este necesar pentru înțelegerea activităților de investiții sau a performanțelor FIA, analiza include indicatori-cheie financiari și nefinanciari relevanți pentru FIA respectiv. Informațiile furnizate în raport sunt conforme cu normele naționale din locul unde este stabilit FIA.

(4) Informațiile din raportul privind activitățile din exercițiul financiar fac parte din raportul consiliului de administrație sau al administratorilor de investiții, în măsura în care acesta este, de obicei, prezentat împreună cu situațiile financiare ale FIA.

Articolul 106

Modificări semnificative

(1) Orice modificări ale informațiilor sunt considerate semnificative în sensul articolului 22 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2011/61/UE dacă există o probabilitate semnificativă ca un investitor rațional care ia cunoștință de astfel de informații să își reconsidere investiția în FIA, inclusiv pentru că astfel de informații ar putea afecta capacitatea unui investitor de a-și exercita drepturile în legătură cu investițiile sale sau ar aduce atingere în alt mod intereselor unuia sau ale mai multor investitori în FIA.

(2) Pentru a se conforma dispozițiilor de la articolul 22 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2011/61/UE, AFIA evaluează modificările informațiilor la care se face referire la articolul 23 din Directiva 2011/61/UE pe parcursul exercițiului financiar în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol.

(3) Informațiile sunt prezentate în conformitate cu cerințele din standardele contabile și din normele contabile adoptate de către FIA, împreună cu o descriere a oricărui impact potențial sau anticipat asupra FIA și/sau asupra investitorilor în FIA. Se efectuează comunicări suplimentare atunci când conformitatea cu exigențele specifice din standardele contabile și din normele contabile pot fi insuficiente pentru a permite investitorilor să înțeleagă impactul modificărilor.

(4) În cazul în care informațiile care trebuie comunicate în conformitate cu alineatul (1) nu fac obiectul standardelor de contabilitate aplicabile unui FIA sau normelor sale contabile, o descriere a modificării semnificative este prezentată împreună cu orice impact potențial sau anticipat asupra FIA și/sau asupra investitorilor în FIA.

Articolul 107

Comunicarea remunerațiilor

(1) La transmiterea informațiilor prevăzute la articolul 22 alineatul (2) litera (e) din Directiva 2011/61/UE, trebuie precizat dacă remunerația totală se referă sau nu la oricare dintre următoarele:

- (a) remunerația totală a întregului personal al AFIA, cu indicarea numărului de beneficiari;
- (b) remunerația totală a personalului AFIA implicat complet sau parțial în activitățile FIA, cu indicarea numărului de beneficiari;
- (c) proporția dintre remunerația totală a personalului AFIA care poate fi atribuită FIA, cu indicarea numărului de beneficiari.

(2) După caz, remunerația totală pentru exercițiul financiar menționează, de asemenea, comisionul de performanță plătit de FIA.

(3) În cazul în care informațiile sunt comunicate la nivelul AFIA, se prezintă o alocare sau o defalcare pentru fiecare FIA, în măsura în care aceste informații există sau sunt disponibile cu ușurință. Această comunicare include o descriere a modului în care s-a realizat alocarea sau defalcarea.

(4) AFIA furnizează informații generale referitoare la criteriile financiare și nefinanciare ale politicilor și ale practicilor de remunerare pentru categoriile relevante de personal, pentru a permite investitorilor să evalueze stimulentele create. În conformitate cu principiile prevăzute în anexa II din Directiva

2011/61/UE, AFIA comunică cel puțin informațiile necesare pentru a asigura înțelegerea profilului de risc al FIA și măsurile pe care le adoptă pentru a evita sau a gestiona conflictele de interese.

Articolul 108

Comunicările periodice către investitori

(1) Informațiile menționate la articolul 23 alineatul (4) din Directiva 2011/61/UE sunt prezentate într-o manieră clară și ușor de înțeles.

(2) La comunicarea procentajului din activele FIA care face obiectul unor măsuri speciale derivând din natura nelichidă a acestora în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2011/61/UE, AFIA:

- (a) oferă o imagine de ansamblu asupra oricăror măsuri speciale în vigoare, incluzând informația dacă acestea se referă la conturi de tip *side pocket*, limite de răscumpărare sau alte măsuri similare, metodologia de evaluare aplicată activelor care fac obiectul acestor măsuri și modul în care se aplică în cazul acestor active comisioanele de administrare și de performanță;
- (b) comunică aceste informații ca parte a raportărilor periodice ale FIA către investitori, în conformitate cu regulile sau cu actele constitutive ale FIA, sau în același timp cu punerea la dispoziție a prospectului și a documentelor de ofertă și cel puțin în același timp cu punerea la dispoziție sau publicarea raportului anual, în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE.

Procentajul din activele FIA care face obiectul unor măsuri speciale, astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (5), se calculează ca valoare netă a activelor supuse unui regim special împărțită la valoarea activului net al FIA în cauză.

(3) Pentru orice noi măsuri de administrare a lichidității FIA în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2011/61/UE, AFIA:

- (a) pentru fiecare FIA pe care îl administrează care nu este un FIA de tip închis care nu utilizează efectul de levier, comunică investitorilor ori de câte ori face modificări ale sistemelor și ale procedurilor de administrare a lichidităților menționate la articolul 16 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE care sunt semnificative în conformitate cu articolul 106 alineatul (1);
- (b) anunță imediat investitorii dacă activează limitări ale răscumpărărilor, conturi de tip *side pocket* sau măsuri speciale similare sau dacă decid să suspende răscumpărările;

(c) oferă o imagine de ansamblu asupra modificărilor aduse măsurilor privind lichiditatea, indiferent dacă acestea reprezintă sau nu măsuri speciale. Dacă este cazul, sunt incluse condițiile în care este permisă răscumpărarea și circumstanțele care determină când se aplică libertatea de decizie a conducerii. De asemenea, se includ orice restricții ale dreptului de vot sau de alt tip aplicabile, durata blocării răscumpărărilor sau orice prevederi referitoare la prioritate sau la aplicarea unei metode prorata în ceea ce privește limitarea sau suspendarea răscumpărărilor.

(4) Comunicarea profilului de risc al FIA în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2011/61/UE indică:

(a) măsurile de evaluare a sensibilității portofoliului FIA la riscurile cele mai relevante la care este sau poate fi expus FIA;

(b) dacă limitele de risc stabilite de AFIA au fost sau este posibil să fie depășite, precum și, în cazul în care aceste limite de risc au fost depășite, o descriere a circumstanțelor și a măsurilor corective luate.

Aceste informații sunt comunicate ca parte a raportărilor periodice ale FIA către investitori, în conformitate cu regulile sau actele constitutive ale acestuia, sau în același timp cu punerea la dispoziție a prospectului și a documentelor de ofertă și cel puțin în același timp cu punerea la dispoziție sau publicarea raportului anual, în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE.

(5) Sistemele de administrare a riscurilor utilizate de AFIA în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2011/61/UE indică principalele caracteristici ale sistemelor de administrare a riscurilor utilizate de AFIA pentru administrarea riscurilor la care este sau poate fi expus fiecare FIA. În cazul unei modificări, comunicarea include informații referitoare la modificare și la impactul preconizat al acesteia asupra FIA și a investitorilor săi.

Informațiile sunt comunicate ca parte a raportărilor periodice ale FIA către investitori, în conformitate cu regulile sau actele constitutive ale FIA, sau în același timp cu punerea la dispoziție sau publicarea prospectului și a documentelor de ofertă și cel puțin în același timp cu punerea la dispoziție sau publicarea raportului anual, în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE.

Articolul 109

Comunicările regulate către investitori

(1) Informațiile menționate la articolul 23 alineatul (5) din Directiva 2011/61/UE sunt prezentate într-o manieră clară și ușor de înțeles.

(2) Informațiile privind modificările nivelului maxim al efectului de levier, calculat în conformitate cu metoda brută și cu metoda angajamentului și orice drept de reutilizare a garanțiilor reale sau a oricăror garanții în cadrul acordurilor privind utilizarea efectului de levier sunt furnizate fără întârzieri nejustificate și includ:

(a) nivelul maxim al efectului de levier original și revizuit, calculate în conformitate cu articolele 7 și 8, prin care efectul de levier se calculează ca expunere relevantă împărțită la valoarea activului net al FIA;

(b) natura drepturilor acordate pentru reutilizarea garanțiilor reale;

(c) natura garanțiilor acordate; și

(d) detalii privind modificările referitoare la prestatorii de servicii care se referă la unul dintre elementele de mai sus.

(3) Informații privind valoarea totală a efectului de levier, calculată în conformitate cu metoda brută și cu metoda angajamentului utilizate de FIA sunt comunicate ca parte a raportării periodice a FIA către investitori, în conformitate cu regulile sau cu actele constitutive ale acestuia, sau în același timp cu punerea la dispoziție a prospectului și a documentelor de ofertă și cel puțin în același timp cu punerea la dispoziție sau publicarea raportului anual, în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE.

Articolul 110

Raportare către autoritățile competente

(1) În vederea respectării dispozițiilor de la articolul 24 alineatul (1) al doilea paragraf și de la articolul 3 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2011/61/UE, AFIA furnizează următoarele informații în cadrul raportării către autoritățile competente:

(a) principalele instrumente pe care le tranzacționează, inclusiv o defalcare a instrumentelor financiare și a altor active, precum și strategiile de investiții ale FIA și ariile geografice și sectoriale în care se concentrează investițiile acestora;

(b) piețele al căror membru este sau pe care tranzacționează în mod activ;

(c) diversificarea portofoliului FIA, inclusiv, dar fără a se limita la expunerile sale principale și cele mai importante concentrații.

Informațiile sunt furnizate cât mai curând posibil și în termen de cel mult o lună de la sfârșitul perioadei menționate la alineatul (3). Dacă FIA este un fond de fonduri, AFIA poate prelungi această perioadă cu 15 zile.

(2) Pentru fiecare FIA din UE pe care îl administrează și pentru fiecare FIA pe care îl comercializează în Uniune, AFIA furnizează autorităților competente din statul membru de origine următoarele informații în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) din Directiva 2011/61/UE:

(a) procentajul din activele FIA care face obiectul unor măsuri speciale, astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (5) din prezentul regulament, decurgând din natura nelichidă a acestora, astfel cum se menționează la articolul 23 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2011/61/UE;

(b) orice măsură nouă de administrare a lichidității FIA;

(c) sistemele de administrare a riscurilor utilizate de AFIA pentru administrarea riscului de piață, a riscului de lichiditate, a riscului de contrapartidă și a altor riscuri, inclusiv a riscului operațional;

(d) profilul actual de risc al FIA, inclusiv:

(i) profilul de risc de piață al investițiilor FIA, inclusiv randamentul preconizat și volatilitatea FIA în condiții normale de piață;

(ii) profilul de lichiditate al investițiilor FIA, inclusiv profilul de lichiditate al activelor FIA, profilul condițiilor de răscumpărare și condițiile de finanțare oferite FIA de contrapartide;

(e) informații privind principalele categorii de active în care a investit FIA, inclusiv valoarea de piață a pozițiilor lungi și a pozițiilor scurte, volumul de tranzacționare și performanța în cursul perioadei de raportare; precum și

(f) rezultatele simulărilor de criză periodice în situații normale și excepționale, efectuate în conformitate cu articolul 15 alineatul (3) litera (b) și cu articolul 16 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2011/61/UE.

(3) Informațiile menționate la alineatele (1) și (2) sunt raportate după cum urmează:

(a) semestrial de către AFIA care administrează portofolii de FIA în cazul cărora totalul activelor administrate, calculat în conformitate cu articolul 2, depășește pragul de 100 de milioane EUR sau 500 de milioane EUR prevăzut la articolul 3 alineatul (2) literele (a) și, respectiv, (b) din Directiva 2011/61/UE, dar nu depășește 1 miliard EUR pentru fiecare FIA din UE pe care îl administrează și pentru fiecare FIA pe care îl comercializează în Uniune;

(b) trimestrial de către AFIA care administrează portofolii de FIA în cazul cărora totalul activelor administrate, calculat în conformitate cu articolul 2, depășește 1 miliard EUR, pentru fiecare FIA din UE pe care îl administrează și pentru fiecare FIA pe care îl comercializează în Uniune;

(c) trimestrial de către AFIA care fac obiectul cerințelor menționate la prezentul alineat litera (a), pentru fiecare FIA în cazul căruia totalul activelor administrate, inclusiv orice active dobândite prin utilizarea efectului de levier, depășește 500 de milioane EUR, în legătură cu FIA respectiv;

(d) anual de către AFIA pentru fiecare FIA administrat care nu utilizează efectul de levier care, în conformitate cu politica sa principală de investiții, investește în societăți și emitenți necotați pentru a dobândi controlul.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), autoritatea competentă din statul membru de origine al AFIA poate considera oportun și necesar pentru exercitarea funcțiilor acesteia să impună prezentarea tuturor sau a unei părți din informații cu o frecvență mai mare.

(5) AFIA care administrează unul sau mai multe FIA în cazul cărora au evaluat că utilizează efectul de levier într-o măsură semnificativă în conformitate cu articolul 111 din prezentul regulament prezintă informațiile prevăzute la articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2011/61/UE la data impusă prin alineatul (2) din prezentul articol.

(6) AFIA prezintă informațiile menționate la alineatele (1), (2) și (5) în conformitate cu modelul de raportare *pro forma* prevăzut în anexa IV.

(7) În conformitate cu articolul 42 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE, pentru AFIA din afara UE orice trimitere la autoritățile competente din statul membru de origine este interpretată ca trimitere la autoritatea competentă a statului membru de referință.

Articolul 111

Utilizarea „în mod substanțial” a efectului de levier

(1) Se consideră că efectul de levier este utilizat în mod substanțial în sensul articolului 24 alineatul (4) din Directiva 2011/61/UE atunci când expunerea unui FIA, calculată potrivit metodei angajamentului în conformitate cu articolul 8 din prezentul regulament, depășește triplul valorii activului net.

(2) În cazul în care sunt îndeplinite cerințele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, AFIA furnizează informații în conformitate cu articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2011/61/UE autorităților competente din statele membre de origine respective, în conformitate cu principiile prevăzute la articolul 110 alineatul (3) din prezentul regulament.

SECȚIUNEA 2

AFIA care administrează FIA cu efect de levier

[Articolul 25 alineatul (3) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 112

Restricții privind administrarea FIA

(1) Principiile stabilite în prezentul articol se aplică pentru a se preciza circumstanțele în care autoritățile competente își exercită competența de a impune AFIA limitări ale nivelului efectului de levier sau alte restricții.

(2) Atunci când se evaluează informațiile primite în conformitate cu articolul 7 alineatul (3), articolul 15 alineatul (4), articolul 24 alineatul (4) sau articolul 24 alineatul (5) din Directiva 2011/61/UE, o autoritate competentă ia în considerare măsura în care utilizarea efectului de levier de către AFIA sau interacțiunea acestuia cu un grup de AFIA sau cu alte instituții financiare poate contribui la acumularea unor riscuri sistemice în sistemul financiar sau a unor riscuri de creare de piețe dezordonate.

(3) Autoritățile competente iau în considerare cel puțin următoarele aspecte în evaluarea pe care o efectuează:

- (a) circumstanțele în care expunerea unui FIA sau a mai multor FIA, inclusiv expunerile rezultate din poziții de finanțare sau de investiții asumate de AFIA pe cont propriu sau în numele FIA ar putea constitui o sursă importantă de risc de piață, risc de lichiditate sau risc de contrapartidă pentru o instituție financiară;
- (b) circumstanțele în care activitățile AFIA sau, de exemplu, interacțiunea cu un grup de AFIA sau cu alte instituții financiare, în special în ceea ce privește tipurile de active în care investește FIA și tehnicile utilizate de AFIA prin efectul de levier contribuie sau ar putea contribui la o spirală descendentă a prețurilor instrumentelor financiare sau a altor active într-un mod care amenință viabilitatea unor astfel de instrumente financiare sau a unor alte active;
- (c) criterii, cum ar fi tipul de FIA, strategia de investiții a AFIA referitoare la FIA în cauză, condițiile de piață în care operează AFIA și FIA și eventualele efecte prociclice care ar putea rezulta din impunerea de către autoritățile competente de limite sau alte restricții cu privire la utilizarea efectului de levier de către AFIA în cauză;
- (d) criterii, cum ar fi mărimea unui FIA sau a mai multor FIA și orice impact asociat asupra unui anumit sector de piață,

concentrarea riscurilor pe anumite piețe în care investesc FIA sau mai multe FIA, orice risc de contagiune către alte piețe dinspre o piață unde au fost identificate riscuri, probleme de lichiditate pe anumite piețe la un moment dat, amploarea divergenței dintre active și pasive în strategia de investiții a unui anumit AFIA sau evoluții neregulate ale prețurilor activelor în care poate investi FIA.

SECȚIUNEA 3

Norme specifice referitoare la țările terțe

[Articolul 34 alineatul (1), articolul 35 alineatul (2), articolul 36 alineatul (1), articolul 37 alineatul (7) litera (d), articolul 40 alineatul (2) litera (a) și articolul 42 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 113

Cerințe generale

(1) Acordurile de cooperare acoperă toate situațiile și toți actorii posibili prevăzuți în capitolul VII din Directiva 2011/61/UE, luând în considerare situarea AFIA, situarea FIA și activitatea AFIA.

(2) Acordurile de cooperare se realizează în formă scrisă.

(3) Acordurile de cooperare stabilesc cadrul specific pentru consultare, cooperare și schimbul de informații în scopuri de supraveghere și control al respectării legislației între autoritățile competente din UE și autoritățile de supraveghere din țări terțe.

(4) Acordurile de cooperare includ o clauză specifică care prevede transferul informațiilor primite de o autoritate competentă din Uniune de la o autoritate de supraveghere dintr-o țară terță către alte autorități competente din Uniune, către AEVMP sau către CERS, conform dispozițiilor Directivei 2011/61/UE.

Articolul 114

Mecanisme, instrumente și proceduri

(1) Acordurile de cooperare stabilesc mecanismele, instrumentele și procedurile necesare pentru a permite autorităților competente din Uniune să aibă acces la toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul Directivei 2011/61/UE.

(2) Acordurile de cooperare stabilesc mecanismele, instrumentele și procedurile necesare pentru a permite efectuarea inspecțiilor la fața locului necesare pentru exercitarea obligațiilor ce incumbă autorității competente din Uniune în temeiul Directivei 2011/61/UE. Inspecțiile la fața locului se realizează în mod direct de către autoritatea competentă a Uniunii sau de către autoritatea competentă a țării terțe, cu asistența autorităților competente din Uniune.

(3) Acordurile de cooperare stabilesc mecanismele, instrumentele și procedurile necesare pentru ca autoritatea competentă din țara terță să asiste autoritățile competente din Uniune atunci când este necesară asigurarea respectării legislației Uniunii și a legislației naționale de punere în aplicare încălcate de o entitate stabilită într-o țară terță, în conformitate cu legislația națională și internațională care se aplică autorității în cauză.

Articolul 115

Protecția datelor

Acordurile de cooperare garantează că transferul datelor și a analizei datelor către țări terțe se efectuează exclusiv în conformitate cu articolul 52 din Directiva 2011/61/UE.

SECȚIUNEA 4

Schimbul de informații referitoare la posibilele consecințe sistemice ale activității AFIA

[Articolul 53 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE]

Articolul 116

Schimbul de informații referitoare la posibilele consecințe sistemice ale activității AFIA

În sensul articolului 53 din Directiva 2011/61/UE, autoritățile competente ale statelor membre responsabile pentru autorizarea sau supravegherea AFIA în temeiul directivei citate schimbă cu autoritățile competente din alte state membre și cu AEVMP și CERS cel puțin următoarele informații:

(a) informațiile primite în conformitate cu articolul 110, ori de câte ori aceste informații pot fi relevante pentru monitorizarea consecințelor potențiale ale activităților unor AFIA

individuale sau ale mai multor AFIA în mod colectiv asupra stabilității instituțiilor financiare relevante din punct de vedere sistemic și a funcționării ordonate a piețelor pe care sunt active AFIA, precum și pentru reacția la aceste consecințe;

(b) informațiile primite de la autoritățile din țări terțe, ori de câte ori acest lucru este necesar pentru monitorizarea riscurilor sistemice;

(c) analiza informațiilor menționate la literele (a) și (b) și evaluarea oricărei situații în care se consideră că activitățile unuia sau ale mai multor AFIA supravegheate sau ale unuia sau ale mai multor FIA aflate în administrarea acestora pot contribui la acumularea de riscuri sistemice în sistemul financiar, de riscuri de piețe dezordonate sau de riscuri la adresa creșterii economice pe termen lung;

(d) măsurile luate în cazul în care activitățile unuia sau ale mai multor AFIA supravegheate sau ale unuia sau ale mai multor FIA aflate în administrarea acestora prezintă riscuri sistemice sau pun în pericol funcționarea ordonată a piețelor pe care sunt active acestea.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 117

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 22 iulie 2013.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 19 decembrie 2012.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

ANEXA I

Metode de creștere a expunerii unui FIA

1. Împrumuturi în numerar negarantate: La investirea împrumuturilor în numerar acestea au tendința de a mări expunerea FIA cu suma totală a acestor împrumuturi. Prin urmare, expunerea minimă este reprezentată întotdeauna de valoarea împrumutului. Aceasta ar putea fi mai mare în cazul în care valoarea investiției realizate cu împrumutul este mai mare decât suma împrumutată. Pentru a evita dubla contabilizare, împrumuturile în numerar utilizate pentru a finanța expunerea nu sunt incluse în calcul. În cazul în care împrumuturile în numerar nu sunt investite, ci rămân sub formă de numerar sau echivalent de numerar, astfel cum este definit la articolul 7 litera (a), acestea nu vor mări expunerea FIA.
2. Împrumuturi în numerar garantate: Împrumuturile în numerar garantate sunt similare împrumuturilor în numerar negarantate, dar împrumutul poate fi garantat printr-un coș de active sau printr-un singur activ. În cazul în care împrumuturile în numerar nu sunt investite, ci rămân sub formă de numerar sau echivalent de numerar, astfel cum este definit la articolul 7 litera (a), acestea nu vor mări expunerea FIA.
3. Împrumuturi convertibile: Împrumuturile convertibile reprezintă datorii achiziționate care permit titularului sau emitentului, în anumite condiții, să transforme datoria respectivă în alt activ. Expunerea FIA este valoarea de piață a unor astfel de împrumuturi.
4. Swap-uri pe rata dobânzii: Un swap pe rata dobânzii este un acord de schimb al fluxurilor de numerar generate de rata dobânzii, calculate la valoarea principalului noțional, la intervale specificate (datele de plată) pe durata de valabilitate a acordului. Obligațiile de plată ale fiecărei părți se calculează în funcție de o rată a dobânzii bazată pe expunerile noționale.
5. Contracte pe diferențe: Un contract pe diferență (CFD) este un acord între două părți – investitor și furnizorul de CFD – prin care o parte plătește celeilalte o sumă corespunzând variației prețului unui activ suport. În funcție de sensul în care variază prețul, una dintre părți plătește celeilalte diferența din momentul încheierii contractului până în momentul în care acesta ia sfârșit. Expunerea este valoarea de piață a activului suport. Același tratament trebuie aplicat speculațiilor pe spreaduri financiare (*financial spread bets*).
6. Contracte futures: Un contract futures este un acord de cumpărare sau vânzare a unei anumite cantități dintr-o valoare mobilă, o monedă, o marfă, un index sau alt activ, la o anumită dată viitoare și la un preț convenit dinainte. Expunerea este valoarea de piață a activelor suport echivalente.
7. Swap-uri globale de randament: Un swap global de randament este un acord prin care o parte (plătitorul global de randament) transferă performanța economică globală a obligației de referință celeilalte părți (receptorul global de randament). Performanța economică totală include veniturile din dobânzi și comisioane, câștigurile sau pierderile rezultate din evoluțiile pieței și pierderile din credite. Expunerea FIA este valoarea de piață a activelor de referință echivalente care au o incidență asupra performanței economice a swap-ului.
8. Contracte forward: Un contract forward este un acord bilateral personalizat privind schimbul unui activ sau al unor fluxuri de numerar la o dată de decontare ulterioară și la un preț la termen (*forward*) convenit la data tranzacționării. Una dintre părțile la contractul forward este cumpărătorul (poziție lungă), care convine să plătească prețul la termen (*forward*) la data decontării. Cealaltă parte este vânzătorul (poziție scurtă), care convine să primească prețul la termen (*forward*). Încheierea unui contract forward nu necesită, de regulă, plata unui comision. Expunerea FIA este valoarea de piață a activului suport echivalent. Aceasta poate fi înlocuită cu valoarea noțională a contractului, în cazul în care această alegere este mai prudentă.
9. Opțiuni: O opțiune este un contract care oferă cumpărătorului, care plătește un comision (primă), dreptul, dar nu și obligația, de a cumpăra sau de a vinde o anumită cantitate dintr-un activ subiacent la un preț convenit (preț de exercitare) la sau până la data expirării contractului. Există opțiuni de cumpărare (*call*) și opțiuni de vânzare (*put*). Expunerea fondului se înscrie între o expunere potențial nelimitată și o expunere limitată la cea mai mare valoare dintre prima plătită și valoarea de piață a opțiunii în cauză. Între aceste două limite, expunerea este determinată sub forma echivalentului poziției suport ajustat în funcție de delta (valoarea delta a unei opțiuni măsoară sensibilitatea prețului opțiunii exclusiv la prețul activului suport). Aceeași abordare trebuie adoptată pentru instrumente financiare derivate încorporate, de exemplu produsele structurate. Structura ar trebui defalcată în părțile sale componente și trebuie avut în vedere în mod corespunzător efectul diverselor niveluri de expuneri la instrumente financiare derivate.

10. Acorduri de răscumpărare: Un acord de răscumpărare are loc în mod obișnuit atunci când un FIA „vinde” titlurile unui partener reverse-repo și este de acord să le cumpere din nou în viitor, la un preț convenit. În urma acestei tranzacții, FIA va contracta un cost de finanțare și va fi, prin urmare, nevoit să reinvestească încasările în numerar (practic garanții reale sub formă de numerar) pentru a genera un randament mai mare decât costul de finanțare contractat. Această reinvestire a „garanțiilor reale sub formă de numerar” înseamnă că riscul de piață suplimentar va fi suportat de FIA și, prin urmare, trebuie luat în considerare în calculul expunerii globale. Riscurile și beneficiile economice ale titlurilor „vândute” rămân asociate FIA. De asemenea, o tranzacție repo va genera aproape întotdeauna un efect de levier la reinvestirea garanțiilor reale sub formă de numerar. În cazul în care în cadrul tranzacției se primesc garanții reale sub altă formă decât numerarul, iar aceste garanții sunt utilizate în continuare în cadrul altei tranzacții repo sau al unui acord de împrumut de titluri, valoarea expunerii globale trebuie să includă valoarea de piață integrală a garanțiilor. Expunerea FIA este majorată cu sumele reinvestite din garanția reală sub formă de numerar.
11. Acorduri reverse repo: Această tranzacție are loc atunci când un FIA „achiziționează” titluri de valoare de la un partener repo și convine să le vândă în viitor la un preț convenit. FIA se angajează în mod normal în aceste tranzacții pentru a obține un randament de tip piață monetară cu riscuri scăzute, iar titlurile „achiziționate” servesc drept garanție. Prin urmare, nu se generează expunere globală și FIA nu își asumă riscurile și beneficiile care decurg din titlurile de valoare „achiziționate”, cu alte cuvinte nu există riscuri de piață suplimentare. Cu toate acestea, este posibil ca titlurile de valoare „achiziționate” să fie utilizate ca parte a unei tranzacții repo sau de împrumut de titluri, conform descrierii de mai sus, caz în care valoarea expunerii globale trebuie să includă valoarea de piață integrală a titlurilor. Riscurile economice și beneficiile aferente titlurilor de valoare achiziționate rămân asociate contrapartidei, prin urmare acest lucru nu majorează expunerea FIA.
12. Acorduri de împrumut de titluri de valoare: Un FIA care se angajează într-o tranzacție de împrumut de titluri de valoare împrumută un titlu de valoare unei contrapartide care primește cu împrumut titlul de valoare (care în mod normal face acest lucru pentru a acoperi o vânzare în lipsă fizică) în schimbul unui comision convenit. Partea care primește cu împrumut titlul de valoare va pune la dispoziția FIA garanții reale sub formă de numerar sau sub altă formă decât numerarul. Numai în cazul în care garanțiile reale sub formă de numerar sunt reinvestite în alte instrumente decât cele definite la articolul 7 litera (a) se va genera expunere globală. Dacă garanțiile reale sub altă formă decât numerarul sunt utilizate în continuare în cadrul unei tranzacții repo sau al unei alte tranzacții de împrumut de titluri de valoare, valoarea expunerii globale trebuie să includă valoarea de piață integrală a titlurilor de valoare, conform descrierii de mai sus. Se generează expunere în măsura în care garanțiile reale sub formă de numerar au fost reinvestite.
13. Acorduri de luare cu împrumut de titluri de valoare: Un FIA implicat în luarea cu împrumut de titluri de valoare ia cu împrumut un titlu de valoare de la o contrapartidă care dă cu împrumut titluri de valoare, în schimbul unui comision convenit. FIA va vinde apoi titlul de valoare pe piață. FIA deține în acest moment o poziție scurtă pe acel titlu de valoare. În măsura în care încasările în numerar din vânzare sunt reinvestite, acest lucru va majora, de asemenea, expunerea FIA. Expunerea este valoarea de piață a titlurilor suport. Expunerea se majorează în măsura în care numerarul primit este reinvestit.
14. Swap-uri pe riscul de credit: Un swap pe riscul de credit (CDS) este un instrument financiar derivat de credit care oferă cumpărătorului protecție, care constă de obicei în recuperarea integrală, în cazul în care entitatea de referință se găsește în incapacitate de plată sau este victima unui eveniment de credit. În schimb, vânzătorul de CDS primește de la cumpărător un comision periodic, numit spread. Pentru vânzătorul protecției, expunerea este cea mai mare valoare dintre valoarea de piață a activelor suport de referință și valoarea noțională a creditului pe riscul de credit. Pentru cumpărătorul protecției, expunerea este valoarea de piață a activului suport de referință.

ANEXA II

Metodologii de conversie pentru instrumentele financiare derivate

1. Următoarele metode de conversie se aplică următoarei liste neexhaustive de instrumente financiare derivate standard:

(a) Contracte futures

- Contracte futures pe obligațiuni: numărul de contracte * dimensiunea noțională a contractului * prețul de piață al obligațiunii de referință cel mai ieftin de livrat
- Contracte futures pe rata dobânzii: numărul de contracte * dimensiunea noțională a contractului
- Contracte futures pe monedă: numărul de contracte * dimensiunea noțională a contractului
- Contracte futures pe titluri de capital: numărul de contracte * dimensiunea noțională a contractului * prețul de piață al titlurilor de capital suport
- Contracte futures pe indici: numărul de contracte * dimensiunea noțională a contractului * nivelul indicelui

(b) Opțiuni standard (*plain vanilla*) (de cumpărare sau de vânzare, cumpărate sau vândute)

- Opțiuni standard pe obligațiuni: valoarea noțională a contractului * valoarea de piață a obligațiunii suport de referință * delta
- Opțiuni standard pe titluri de capital: numărul de contracte * dimensiunea noțională a contractului * valoarea de piață a titlurilor de capital suport * delta
- Opțiuni standard pe rata dobânzii: valoarea noțională a contractului * delta
- Opțiuni standard pe monedă: valoarea noțională a contractului pentru segmentul valutar * delta
- Opțiuni standard pe indici: numărul de contracte * dimensiunea noțională a contractului * nivelul indicelui * delta
- Opțiuni standard pe contracte futures: numărul de contracte * dimensiunea noțională a contractului * valoarea de piață a activului suport * delta
- Instrumente de tip swaption standard: suma obținută în urma conversiei contractului swap suport utilizând metoda angajamentului * delta
- Certificate cu opțiune (*warrants*) și drepturi: numărul de acțiuni/obligațiuni * valoarea de piață a instrumentului suport de referință * delta

(c) Swap-uri

- Swap-uri standard pe rata dobânzii fixă/variabilă și pe rata inflației: valoarea noțională a contractului
- Swap-uri valutare: valoarea noțională a segmentului/segmentelor valutar(e)
- Operațiuni de swap valutar încrucișat pe rata dobânzii: valoarea noțională a segmentului/segmentelor valutar(e)
- Swap-uri simple pe randamentul global: valoarea de piață a activului/activelor suport de referință
- Swap-uri complexe pe randamentul global: valoarea de piață totală subiacentă a ambelor segmente ale swap-ului pe randamentul global
- Swap-uri pe riscul de credit cu un singur emițător:
 Vânzătorul de protecție – cea mai mare valoare dintre valoarea de piață a activului suport de referință și valoarea noțională a swap-ului pe riscul de credit.
 Cumpărătorul protecției – valoarea de piață a activului suport de referință.
- Contracte pe diferențe: numărul de acțiuni/obligațiuni * valoarea de piață a instrumentului suport de referință

(d) Contracte forward

- Contracte valutare forward: valoarea noțională a segmentului/segmentelor valutar(e)
- Contracte forward pe rate: valoarea noțională

(e) Expunere cu efect de levier la indici cu efect de levier încorporat

Un instrument financiar derivat care creează expunere cu efect de levier la un indice suport sau la indici care încorporează expunere cu efect de levier la portofoliul lor trebuie să aplice abordarea standard bazată pe angajamente aplicabilă activelor în cauză.

2. Următoarele metode de conversie se aplică listei neexhaustive cu instrumente financiare care încorporează instrumente financiare derivate:

- Obligațiuni convertibile: numărul de acțiuni referință * valoarea de piață a acțiunilor suport de referință * delta
- Instrumente de tip *credit linked note*: valoarea de piață a activului suport de referință
- Titluri de valoare achitate parțial: numărul de acțiuni/obligațiuni * valoarea de piață a instrumentului suport de referință
- Certificate cu opțiuni (*warrants*) și drepturi: numărul de acțiuni/obligațiuni * valoarea de piață a instrumentului suport de referință * delta

3. Listă exemplificativă cu instrumente financiare derivate nestandard și aplicarea metodologiei bazate pe angajamente aferente:

- Swap-uri pe varianță: swap-urile pe varianță sunt contracte care permit investitorilor să obțină expunere la varianța (volatilitatea la pătrat) unui activ suport și în particular să substituie volatilitatea implicită curentă cu volatilitatea viitoare realizată (sau istorică). În conformitate cu practicile pieței, prețul de exercitare (*strike*) și valoarea noțională a varianței sunt exprimate în funcție de volatilitate. Pentru valoarea noțională a varianței, formula este următoarea:

$$\text{Varianta noțională} = \frac{\text{vega noțională}}{2 \times \text{strike}}$$

Valoarea noțională vega reprezintă o măsură teoretică a profitului sau a pierderii rezultate dintr-o modificare cu 1 % a volatilității.

Întrucât volatilitatea realizată nu poate fi mai mică de zero, pierderea maximă aferentă unei poziții lungi într-un swap este cunoscută. Pierderea maximă aferentă unei poziții scurte într-un swap este adesea limitată prin aplicarea unui plafon de volatilitate. Cu toate acestea, în lipsa unui plafon, pierderile potențiale aferente unei poziții scurte într-un swap sunt nelimitate.

Metoda de conversie care trebuie utilizată pentru un anumit contract la momentul t este următoarea:

Valoarea noțională a varianței * varianța _{t} (curentă) (fără plafon de volatilitate)

Valoarea noțională a varianței * min [varianța _{t} (curentă)²; plafonul de volatilitate] (cu plafon de volatilitate)

unde: varianța _{t} (curentă) este o funcție a pătratului volatilității implicite și realizate, mai precis:

$$\text{varianța (curentă)}_t = \frac{t}{T} \times \text{volatilitatea realizată (0,t)}^2 + \frac{T-t}{T} \times \text{volatilitatea implicită (t,T)}^2$$

- Swap-uri pe volatilitate

Prin analogie cu swap-urile pe varianță, în cazul swap-urilor pe volatilitate ar trebui aplicate următoarele formule de conversie:

- Valoarea noțională vega * volatilitatea _{t} (curentă) (fără plafon de volatilitate)

- Valoarea noțională vega * [volatilitatea _{t} (curentă); plafon de volatilitate] (cu plafon de volatilitate)

unde volatilitatea _{t} (curentă) este o funcție a volatilității realizate și implicite.

4. Opțiuni cu barieră (*knock-in knock-out*)

Numărul de contracte * dimensiunea noțională a contractului * valoarea de piață a titlurilor de capital suport * delta

ANEXA III

Reguli de compensare în durată

1. Un instrument financiar derivat pe rata dobânzii se convertește în poziția echivalentă pe activul său suport în conformitate cu următoarea metodologie:

Poziția echivalentă pe activul suport al fiecărui instrument financiar derivat pe rata dobânzii se calculează ca durată sa împărțită la durată țintă a FIA și înmulțită cu poziția echivalentă a activului suport:

$$\text{poziția echivalentă pe activul suport} = \frac{\text{durată}_{\text{IFD}}}{\text{durată}_{\text{țintă}}} \times \text{VC}_{\text{derivat}}$$

unde:

- $\text{durată}_{\text{IFD}}$ este durată instrumentului financiar derivat (sensibilitatea la variații ale ratei dobânzii a valorii de piață a instrumentului financiar derivat);
- $\text{durată}_{\text{țintă}}$ este în concordanță cu strategia de investiții, cu pozițiile direcționale și cu nivelul preconizat de risc în orice moment, în caz contrar valoarea fiind regularizată. Aceasta este, de asemenea, conformă cu durată portofoliului în condiții normale de piață;
- $\text{VC}_{\text{derivat}}$ este valoarea convertită a poziției pe instrumente financiare derivate, astfel cum este definită în anexa II.

2. Pozițiile echivalente pe activele suport, calculate în conformitate cu alineatul (1), se compensează după cum urmează:

- (a) Fiecare instrument financiar derivat pe rata dobânzii este atribuit intervalului de scadență corespunzător din următoarea scară a scadențelor:

Intervale de scadență

1. 0-2 ani
2. 2-7 ani
3. 7-15 ani
4. > 15 ani

- (b) Pozițiile echivalente lungi și scurte pe activele suport se compensează în interiorul fiecărui interval de scadență. Valoarea pozițiilor lungi compensate cu poziții scurte reprezintă valoarea compensată pentru intervalul de scadență respectiv.

- (c) Începând cu cel mai mic interval de scadență, sumele compensate între două intervale de scadență învecinate se calculează prin compensarea valorii poziției reziduale necompensate lungi (sau scurte) din intervalul de scadență (i) cu valoarea poziției reziduale necompensate lungi (sau scurte) din intervalul de scadență (i + 1).

- (d) Începând cu cel mai mic interval de scadență, sumele compensate între două intervale de scadență neînvecinate, separate de un alt interval de scadență, se calculează prin compensarea valorii poziției reziduale necompensate lungi (sau scurte) din intervalul de scadență (i) cu valoarea poziției reziduale necompensate lungi (sau scurte) din intervalul de scadență (i + 2).

- (e) Valoarea compensată se calculează între pozițiile reziduale necompensate lungi și scurte din cele două intervale de scadență cele mai îndepărtate.

3. FIA își calculează expunerile ca sumă a valorilor absolute:

- 0 % din valoarea compensată pentru fiecare interval de scadență;
- 40 % din valorile compensate între două intervale de scadență învecinate (i) și (i + 1);
- 75 % din valorile compensate între două intervale de scadență neînvecinate, separate de un alt interval de scadență, respectiv între intervalele de scadență (i) și (i + 2);
- 100 % din valorile compensate între cele două intervale de scadență cele mai îndepărtate; și
- 100 % din pozițiile reziduale necompensate.

ANEXA IV

Modele de raportare: AFIA

[Articolul 3 alineatul (3) litera (d) și articolul 24 din Directiva 2011/61/UE]

Informații referitoare la AFIA care trebuie furnizate

[Articolul 3 alineatul (3) litera (d) și articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE]

		Cea mai importantă piață/cel mai important instrument	A doua cea mai importantă piață/al doilea cel mai important instrument	A treia cea mai importantă piață/al treilea cel mai important instrument	A patra cea mai importantă piață/al patrulea cel mai important instrument	A cincea cea mai importantă piață/al cincilea cel mai important instrument
1	Piețele principale pe care tranzacționează în numele FIA pe care le administrează					
2	Instrumentele principale pe care le tranzacționează în numele FIA pe care le administrează					
3	Valorile activelor aflate în administrare pentru toate FIA administrate, calculate conform dispozițiilor de la articolul 2	În moneda de referință (dacă este aceeași pentru toate FIA)			În EUR	
	Furnizați denumirea oficială a piețelor, localizarea și jurisdicția căreia îi aparțin					

Lista detaliată a tuturor FIA administrate de AFIA

trebuie furnizată la cerere pentru fiecare sfârșit de trimestru

[Articolul 24 alineatul (3) din Directiva 2011/61/CE]

Denumirea FIA	Codul de identificare al fondului						Data creării	Tipul de fond [fonduri speculative, fonduri cu capital privat, fonduri imobiliare, fonduri de fonduri, altele (*)]	VAN	FIA din UE: Da/Nu

(*) Pentru răspunsul „altele” precizați strategia care descrie cel mai bine tipul respectiv de FIA.

Valorile monetare trebuie exprimate în moneda de referință a FIA.

Modele de raportare: FIA

[Articolul 3 alineatul (3) litera (d) și articolul 24 din Directiva 2011/61/UE]

Informații referitoare la FIA care trebuie furnizate

[Articolul 3 alineatul (3) litera (d) și articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2011/61/UE]

Tip de date		Date raportate	
Identificarea FIA			
1	Denumirea FIA	FIA din UE: da/nu	
2	Administratorul fondului (Denumirea juridică și codul standard, dacă există)	AFIA din UE: da/nu	
3	Codurile de identificare ale fondului, după caz		
4	Data creării FIA		
5	Domiciliul FIA		
6	Identificarea brokerului principal al/brokerilor principali ai FIA (Denumirea juridică și codul standard, dacă există)		
7	Moneda de referință a FIA în conformitate cu ISO 4217 și activele aflate în administrare, calculate conform dispozițiilor de la articolul 2	Monedă	Total active administrate
8	Jurisdicția căreia îi aparțin cele trei principale surse de finanțare (cu excluderea unităților sau a acțiunilor FIA cumpărate de investitori)		
9	Tipul predominant de FIA (selectați o variantă)	Fond speculativ Fond cu capital privat Fond imobiliar Fond de fonduri Altele Niciunul	
10	Detalierea strategiilor de investiții (Realizați o detaliere a strategiilor de investiții ale FIA în funcție de tipul predominant de FIA ales la întrebarea 1. A se vedea notele orientative pentru informații suplimentare privind completarea acestei rubrici.)		

Tip de date		Date raportate	
		Indicați strategia care descrie cel mai bine strategia FIA	Proporția în VAN (%)
(a) Strategii de fonduri speculative (Completați această rubrică dacă ați selectat „fond speculativ” ca tip predominant de FIA la întrebarea 1.)			
Indicați strategiile de fonduri speculative care descriu cel mai bine strategiile FIA Acțiuni: poziții lungi predominante (<i>long bias</i>) Acțiuni: poziții lungi/poziții scurte Acțiuni: poziții neutre (<i>market neutral</i>) Acțiuni: poziții scurte predominante (<i>short bias</i>) Valoare relativă: arbitraj pe titluri cu venit fix (<i>fixed income arbitrage</i>) Valoare relativă: arbitraj pe obligațiuni convertibile Valoare relativă: arbitraj pe volatilitate Generat de un eveniment: dificultăți/restructurare (<i>distressed/restructuring</i>) Generat de un eveniment: arbitraj de risc/arbitraj de fuziune (<i>risk arbitrage/merger arbitrage</i>) Generat de un eveniment: capitaluri proprii, situații speciale Credit: poziții lungi/poziții scurte Credit: împrumuturi garantate cu active Macro Contracte futures administrate/Consilier tranzacționare (<i>Managed Futures/CTA</i>): fundamental Contracte futures administrate/Consilier tranzacționare (<i>Managed Futures/CTA</i>): cantitativ Fond speculativ cu strategii multiple Alte strategii de fonduri speculative			
(b) Strategii cu capital privat (Completați această rubrică dacă ați selectat „fond cu capital privat” ca tip predominant de FIA la întrebarea 1.)			
Indicați strategiile cu capital privat care descriu cel mai bine strategiile FIA Capital de risc Capital de creștere Capital de tip mezanin Fond cu capital privat cu strategii multiple Alte strategii de fonduri cu capital privat			

Tip de date		Date raportate	
(c) Strategii imobiliare (Completați această rubrică dacă ați selectat „fond imobiliar” ca tip predominant de FIA la întrebarea 1.)			
Indicați strategiile imobiliare care descriu cel mai bine strategiile FIA Bunuri imobile rezidențiale Proprietăți imobile comerciale Bunuri imobile industriale Fond imobiliar cu strategie multiplă Altă strategie imobiliară			
(d) Strategii de tip fond de fonduri (Completați această rubrică dacă ați selectat „fond de fonduri” ca tip predominant de FIA la întrebarea 1.)			
Indicați strategia de tip fond de fond care descrie cel mai bine strategiile FIA Fond de fonduri speculative Fond de fonduri cu capital privat Alt fond de fonduri			
(e) Alte strategii (Completați această rubrică dacă ați selectat „alte” ca tip predominant de FIA la întrebarea 1.)			
Indicați strategia din categoria „alte” care descrie cel mai bine strategiile FIA Fond de produse de bază Fond de capital Fond cu venit fix Fond de infrastructură Alte fonduri			

Tip de date			Date raportate		
Expunerile principale și cele mai importante concentrări					
11	Instrumente principale tranzacționate de FIA				
		Tipul de instrument/codul instrumentului	Valoare (calculată conform articolului 3 din Directiva AFIA)	Poziție lungă/scurtă	
	Cel mai important instrument				
	Al doilea cel mai important instrument				
	Al treilea cel mai important instrument				
	Al patrulea cel mai important instrument				
	Al cincilea cel mai important instrument				
12	Concentrare geografică				
	Prezentați o defalcare geografică a investițiilor deținute de FIA, în procente din valoarea totală a activului net al FIA			% din VAN	
	Africa				
	Asia și Pacific (cu excepția Orientului Mijlociu)				
	Europa (SEE)				
	Europa (state din afara SEE)				
	Orientul Mijlociu				
	America de Nord				
	America de Sud				
	Regiuni supranaționale/multiple				

Tip de date						Date raportate	
13	10 expuneri principale ale FIA la data raportării (cu valorile absolute cele mai mari):						
		Tip de activ/pasiv	Denumirea/descrierea elementului de activ/pasiv	Valoare (calculată în conformitate cu articolul 3)	% din valoare de piață brută	Poziție lungă/scurtă	Contrapartidă (după caz)
	1						
	2						
	3						
	4						
	5						
	6						
	7						
	8						
	9						
	10						
14	Cele mai importante cinci concentrații de portofoliu:						
		Tip de activ/pasiv	Denumirea/descrierea pieței	Valoarea expunerii agregate (calculată în conformitate cu articolul 3)	% din valoare de piață brută	Poziție lungă/scurtă	Contrapartidă (dacă este relevant)
	1						
	2						
	3						
	4						
	5						

Tip de date		Date raportate	
15	Dimensiunea tipică a tranzacției/poziției <i>(Completați această rubrică dacă ați selectat „fond cu capital privat” ca tip predominant de FIA la întrebarea 1)</i>	<i>[Alegeți o variantă]</i> Foarte mică Mică Mijlocie inferioară Mijlocie superioară Importantă Foarte importantă	
16	Piețele principale pe care tranzacționează FIA		
	<i>Introduceți denumirea și codul de identificare (ex. codul MIC), dacă este disponibil, pentru piața cu cea mai mare expunere</i>		
	<i>Introduceți denumirea și codul de identificare (ex. codul MIC), dacă este disponibil, pentru piața cu a doua expunere ca mărime</i>		
	<i>Introduceți denumirea și codul de identificare (ex. codul MIC), dacă este disponibil, pentru piața cu a treia expunere ca mărime</i>		
17	Concentrația investitorilor		
	Precizați procentajul aproximativ din capitalurile proprii ale FIA deținut de cei cinci beneficiari efectivi care dețin cele mai mari participații în FIA (ca procentaj din unitățile/acțiunile emise de FIA; precizați beneficiarii efectivi, dacă aceștia sunt cunoscuți sau identificabili)		
	Defalcarea concentrației investitorilor în funcție de statutul acestora (a se folosi estimări în cazul în care nu sunt disponibile informații exacte):	%	
	— Clienți profesionali [astfel cum sunt definiți în Directiva 2004/39/CE (MiFID)]; — Investitori obișnuiți:		

Valorile monetare trebuie exprimate în moneda de referință a FIA.

Informații referitoare la FIA care trebuie furnizate autorităților competente

[Articolul 24 alineatul (2) din Directiva 2011/61/CE]

	Tip de date	Date raportate
Identificarea FIA		
1	Denumirea FIA	FIA din UE: da/nu
2	Administratorul fondului	AFA din UE: da/nu
1	Denumirea FIA	
2	Administratorul fondului	
3	Codurile de identificare a fondului, după caz	
4	Data creării FIA	
5	Moneda de referință a FIA în conformitate cu ISO 4217 și activele aflate în administrare, calculate conform dispozițiilor de la articolul 2	Monedă
6	Identificarea brokerului principal al/brokerilor principali ai FIA	
7	Jurisdicțiile cărora le aparțin cele trei surse de finanțare principale	
Instrumente tranzacționate și expunerile individuale		
8	Expunerile individuale pe care le tranzacționează și principalele categorii de active în care FIA a investit la data raportării:	
	(a) Titluri de valoare	
	Numerar și echivalente de numerar	
	Din care:	
	Certificate de depozit	
	Efecte de comerț	
	Alte depozite	
	Alte elemente de numerar și echivalente de numerar (cu excepția instrumentelor de datorie suverană)	
	Titluri de capital tranzacționate	
	Din care:	
	Emise de instituții financiare	
	Alte titluri de capital tranzacționate	
	Titluri de capital netranzacționate	
	Obligațiuni corporative care nu au fost emise de instituții financiare	
	Din care:	
	Categoria investiții	

Tip de date		Date raportate	
	Categoria speculativă (non-investment grade)		
Obligațiuni corporative emise de instituții financiare			
Din care:	Categoria investiții		
	Categoria speculativă (non-investment grade)		
Obligațiuni suverane			
Din care:	Obligațiuni UE cu scadență reziduală de 0-1 ani		
	Obligațiuni UE cu scadență reziduală > 1 an		
	Obligațiuni non-G10 cu scadență reziduală de 0-1 ani		
	Obligațiuni non-G10 cu scadență reziduală > 1 an		
Obligațiuni convertibile care nu au fost emise de instituții financiare			
Din care:	Categoria investiții		
	Categoria speculativă (non-investment grade)		
Obligațiuni convertibile emise de instituții financiare			
Din care:	Categoria investiții		
	Categoria speculativă (non-investment grade)		

Tip de date		Date raportate	
Împrumuturi			
Din care:	Împrumuturile cu efect de levier		
	Alte împrumuturi		
Produce structurate/securitizate			
Din care:	Titluri garantate cu active (ABS)		
	Titluri garantate cu ipoteci rezidențiale (RMBS)		
	Titluri garantate cu ipoteci comerciale (CMBS)		
	Titluri „de agenție” garantate cu ipoteci (agency MBS)		
	Efecte de comerț garantate cu active (ABCP)		
	Obligațiuni garantate cu creanțe/obligațiuni garantate cu portofoliul de credite (CDO/CLO)		
	Certificate structurate		
	Produce tranzacționate la bursă (ETP)		
	Altele		
(b) Instrumente financiare derivate		Valoare lungă	Valoare scurtă
Instrumente financiare derivate pe titluri de capital			
Din care:	Referitoare la instituții financiare		
	Alte instrumente financiare derivate pe titluri de capital		

Tip de date		Date raportate	
Instrumente financiare derivate cu venit fix			
Swap-uri pe riscul de credit (CDS)			
Din care:	CDS financiare cu o singură entitate de referință (single name financial CDS)		
	CDS suverane cu o singură entitate de referință (single name sovereign CDS)		
	Alte CDS cu o singură entitate de referință (single name other CDS)		
	CDS cu indici		
	Exotice (inclusiv tranșe de risc de credit – credit default tranche)		
		Valoare brută	
Piață valutară (în scopuri investiționale)			
Instrumente financiare derivate pe rata dobânzii			
		Valoare lungă	Valoare scurtă
Instrumente financiare derivate pe produse de bază			
Din care:	Energie		
	din care:		
	— Țiței		
	— Gaz natural		
	— Energie electrică		
	Metale prețioase		
	din care: — Aur		
	Alte produse de bază		
	din care:		
	— Metale industriale		
	— Șeptel		

Tip de date		Date raportate	
	— <i>Produse agricole</i>		
Alte instrumente financiare derivate			
(c) Active fizice (reale/corporale)		Valoare lungă	
Fizice: Bunuri imobile			
<i>Din care:</i>	<i>Bunuri imobile rezidențiale</i>		
	<i>Proprietăți imobile comerciale</i>		
Fizice: produse de bază			
Fizice: lemn			
Fizice: artă și obiecte de colecție			
Fizice: mijloace de transport			
Fizice: altele			
(d) Organisme de plasament colectiv		Valoare lungă	
Investiții în OPC operate/administrate de AFIA			
<i>Din care:</i>	<i>Fonduri de piață monetară și OPC de administrare a lichidităților</i>		
	<i>Fonduri tranzacționate la bursă (ETF)</i>		
	<i>Alte OPC</i>		
Investiții în OPC care nu sunt operate/administrate de AFIA			
<i>Din care:</i>	<i>Fonduri de piață monetară și OPC de administrare a lichidităților</i>		
	<i>Fonduri tranzacționate la bursă (ETF)</i>		

	Tip de date		Date raportate	
		Alte OPC		
	(e) Investiții în alte clase de active		Valoare lungă	Valoare scurtă
	Total altele			
9	Volumul de tranzacționare pentru fiecare clasă de active în lunile de raportare			
	(a) Titluri de valoare		Valoare de piață	
	Numerar și echivalente de numerar			
	Titluri de capital tranzacționate			
	Titluri de capital netranzacționate			
	Obligațiuni corporative care nu au fost emise de instituții financiare			
	<i>Din care:</i>	Categoria investiții		
		Categoria speculativă (non-investment grade)		
	Obligațiuni corporative emise de instituții financiare			
	Obligațiuni suverane			
	<i>Din care:</i>	Obligațiuni suverane emise de state membre ale UE		
		Obligațiuni suverane emise de state care nu sunt membre ale UE		
	Obligațiuni convertibile			
	Împrumuturi			
	Produse structurate/securitizate			

	Tip de date	Date raportate	
		Valoare noțională	Valoare de piață
(b) Instrumente financiare derivate			
Instrumente financiare derivate pe titluri de capital			
Instrumente financiare derivate cu venit fix			
Swap-uri pe riscul de credit (CDS)			
Piață valutară (în scopuri investiționale)			
Instrumente financiare derivate pe rata dobânzii			
Instrumente financiare derivate pe produse de bază			
Alte instrumente financiare derivate			
(c) Active fizice (reale/corporale)		Valoare de piață	
Fizice: produse de bază			
Fizice: bunuri imobile			
Fizice: lemn			
Fizice: artă și obiecte de colecție			
Fizice: mijloace de transport			
Fizice: altele			
(d) Organisme de plasament colectiv			
(e) Alte clase de active			
Moneda expunerilor			

	Tip de date		Date raportate	
10	Valoarea lungă și scurtă totală a expunerilor (înainte de asigurare împotriva riscurilor valutare) pentru următoarele monede:		<i>Valoare lungă</i>	<i>Valoare scurtă</i>
	AUD			
	CAD			
	CHF			
	EUR			
	GBP			
	HKD			
	JPY			
	USD			
	Altele			
11	Dimensiunea tipică a tranzacției/poziției (Completați această rubrică dacă ați selectat mai sus „fond cu capital privat” ca tip predominant de FIA)		<i>[Alegeți o variantă]</i> Foarte mică (< 5 m EUR) Mică (5 m EUR până la < 25 m EUR) Mijlocie inferioară (25 m EUR până la < 150 m EUR) Mijlocie superioară (150 m EUR până la 500 m EUR) Importantă (500 m € până la 1mld EUR) Foarte importantă (1 mld EUR și mai mare)	

	Tip de date	Date raportate	
12	Influență dominantă [a se vedea articolul 1 din Directiva 83/349/CEE a Consiliului (JO L 193, 18.7.1983, p. 1)] (Completați această rubrică dacă ați selectat mai sus „fond cu capital privat” ca tip predominant de FIA; completați pentru fiecare societate asupra căreia FIA are o influență dominantă în sensul de la articolul 1 din Directiva 83/349/CEE; nu se completează dacă nu există o astfel de influență dominantă)	Denumire	% din drepturile de vot Tipul tranzacției

Profilul de risc al FIA

	1. Profilul de risc de piață		
13	Randamentul anual al investițiilor/RIR în condiții normale de piață (în %)		
	Factorul delta net al capitalului propriu (net Equity Delta)		
	DV01 net:		
	CS01 net:		
	2. Profilul de risc al contrapartidei		
14	Mecanismele de tranzacționare și compensare		
	(a) Procentajul estimat (ca valoare de piață) al titlurilor de valoare tranzacționate: (nu se completează dacă nu există titluri tranzacționate)	%	
	Pe o bursă reglementată		
	Pe piața extrabursieră (OTC)		
	(b) Procentajul estimat (ca volum de tranzacționare) de instrumente financiare derivate tranzacționate: (nu se completează dacă nu există instrumente financiare derivate tranzacționate)	%	
	Pe o bursă reglementată		
	Pe piața extrabursieră (OTC)		

	Tip de date	Date raportate	
	(c) Procentajul estimat (ca volum de tranzacționare) de instrumente financiare derivate compensate: (nu se completează dacă nu există instrumente financiare derivate tranzacționate)	%	
	De o contraparte centrală (CCP)		
	Bilateral		
	(d) Procentajul estimat (ca valoare de piață) al tranzacțiilor repo compensate: (nu se completează dacă nu există tranzacții repo)	%	
	De o contraparte centrală (CCP)		
	Bilateral		
	Trilateral		
15	Valoarea garanțiilor reale și a altor mijloace de garantare a creditelor pe care FIA le-a furnizat contrapartidelor		
	(a) Valoarea garanției reale furnizate sub formă de numerar și echivalente de numerar		
	(b) Valoarea garanției reale furnizate sub formă sub forma altor titluri de valoare (cu excluderea numerarului și a echivalentelor de numerar)		
	(c) Valoarea altor garanții reale și a altor mijloace de garantare a creditelor (inclusiv valoarea nominală a acreditivelor și a mijloacelor similare de garantare a creditelor furnizate unor părți terțe)		
16	Referitor la valoarea garanțiilor reale și a altor mijloace de garantare a creditelor pe care fondul care prezintă declarația le-a furnizat contrapartidelor: care este procentajul din această valoare care a fost reipotecat de contrapartide?		
17	Cele mai mari cinci expuneri la contrapartide (în afara CCP)		
	(a) Identificați primele cinci contrapartide față de care FIA are expunerea netă la riscul de contrapartidă cea mai mare ca valoare de piață, măsurată ca procentaj din VAN al FIA	Denumire	Expunere totală
	Contrapartida 1		

	Tip de date		Date raportate	
	Contrapartida 2			
	Contrapartida 3			
	Contrapartida 4			
	Contrapartida 5			
	(b) Identificați primele cinci contrapartide care au expunerea netă la riscul de contrapartidă al FIA cea mai mare ca valoare de piață, măsurată ca procentaj din VAN al FIA		<i>Denumire</i>	<i>Expunere totală</i>
	Contrapartida 1			
	Contrapartida 2			
	Contrapartida 3			
	Contrapartida 4			
	Contrapartida 5			
18	Compensare directă prin contrapărți centrale (CCP)			
	(a) În cursul perioadei de raportare FIA a compensat tranzacții direct prin CCP?		Da Nu (în caz de răspuns negativ, săriți peste restul întrebării și treceți la întrebarea 21)	
	(b) Dacă ați răspuns „da” la întrebarea 18(a), identificați primele trei contrapărți centrale (CCP) din punctul de vedere al expunerii nete la riscul de credit		<i>Denumire</i>	<i>Valoare deținută</i>
	CCP 1 (nu se completează dacă nu este aplicabil)			
	CCP 2 (nu se completează dacă nu este aplicabil)			
	CCP 3 (nu se completează dacă nu este aplicabil)			
	3. Profilul de lichiditate			
	Profilul de lichiditate al portofoliului			

	Tip de date						Date raportate	
19	Profilul de lichiditate al investitorilor Procentajul din portofoliu care poate fi lichidat în termen de:							
	1 zi sau mai puțin	2-7 zile	8-30 de zile	31-90 de zile	91-180 de zile	181-365 de zile	peste 365 de zile	
20	Valoarea numerarului care nu face obiectul unor restricții (unencumbered cash)							
	Profilul de lichiditate al investitorilor							
21	Profilul de lichiditate al investitorilor Procentajul din capitalul investitorilor care poate fi răscumpărat în termen de (exprimat ca procentaj din VAN al FIA)							
	1 zi sau mai puțin	2-7 zile	8-30 de zile	31-90 de zile	91-180 de zile	181-365 de zile	peste 365 de zile	
22	Răscumpărarea de către investitori							
	(a) FIA oferă investitorilor în mod obișnuit drepturi de retragere/răscumpărare?						Da	Nu
	(b) Care este frecvența răscumpărărilor realizate de investitori (în cazul claselor multiple de acțiuni sau de unități raportați pentru clasa care reprezintă cea mai mare proporție din VAN)						[alegeți o variantă] Zilnic Săptămânal O dată la două săptămâni Lunar Trimestrial Semestrial Anual Altele N/A	
	(c) Care este perioada de preaviz solicitată investitorilor pentru răscumpărări, în zile? (în cazul claselor multiple de active sau unități, raportați perioada de notificare ponderată în funcție de active)							

	Tip de date	Date raportate	
	(d) Care este perioada de restricționare (<i>lock-up</i>) a investitorilor, în zile (în cazul claselor multiple de active sau unități, raportați perioada de notificare ponderată în funcție de active)		
23	Măsuri speciale și tratament preferențial		
	(a) La data raportării, ce procentaj din VAN al FIA este supus următoarelor măsuri:	% din VAN	
	Conturi de tip <i>side pocket</i>		
	Limite de răscumpărare (<i>gates</i>)		
	Suspendarea tranzacționării		
	Alte măsuri de administrare a activelor nelichide (vă rugăm să precizați care)	[Tip]	[%]
	(b) Indicați procentajul din valoarea activului net al FIA care face în prezent obiectul măsurilor speciale din cauza naturii lor nelichide în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) litera (a) din Directiva AFIA, inclusiv cele de la întrebarea 25(a)?		
	Măsuri speciale ca procentaj din VAN		
	(c) Există investitori care obțin tratament preferențial sau dreptul la tratament preferențial (de exemplu, printr-un act adițional), făcând prin urmare obiectul obligației de comunicare către investitorii FIA în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) litera (j) din Directiva AFIA?		
	(d) Dacă răspunsul la litera (c) este „da”, vă rugăm să indicați orice tratament preferențial acordat:	(Da sau Nu)	
	Privind comunicarea/raportarea către investitori		
	Privind condiții de lichiditate diferite acordate investitorilor		
	Privind perceperea de comisioane diferite de la investitori		
	Alte tratamente preferențiale decât cele specificate anterior		

	Tip de date						Date raportate	
24	Prezentarea unei defalcări a proprietății asupra unităților FIA în funcție de grupurile de investitori (ca procentaj din VAN al FIA; precizați beneficiarii efectivii, dacă aceștia sunt cunoscuți sau identificabili)							
25	Surse lichide de finanțare							
	(a) Prezentați valoarea agregată a împrumuturilor contractate de FIA și a finanțării sub formă de numerar aflate la dispoziția FIA (inclusiv toate liniile de credit din care s-au efectuat și din care nu s-au efectuat trageri, cu angajament și fără angajament, precum și orice finanțare la termen)							
	(b) Repartizați suma raportată la litera (a) în perioadele indicate mai jos, în funcție de perioada cea mai lungă pentru care creditorul se angajează prin contract să furnizeze finanțarea în cauză:							
	1 zi sau mai puțin	2-7 zile	8-30 de zile	31-90 de zile	91-180 de zile	181-365 de zile	peste 365 de zile	
	4. Împrumuturile și riscul de expunere							
26	Valoarea împrumuturilor de numerar sau titluri de valoare reprezentate de:							
	Împrumuturi în numerar negarantate:							
	Împrumuturi în numerar colateralizate/garantate — printr-un broker principal:							
	Împrumuturi în numerar colateralizate/garantate — prin (reverse) repo:							
	Împrumuturi în numerar colateralizate/garantate — prin alte mijloace:							
27	Valoarea împrumuturilor încorporate în instrumente financiare							
	Instrumente financiare derivate tranzacționate la bursă: expunerea brută minus marja furnizată							
	Instrumente financiare derivate OTC: expunerea brută minus marja furnizată							

	Tip de date	Date raportate	
28	Valoarea titlurilor luate cu împrumut pentru poziții scurte:		
29	Expunerea brută a structurilor financiare și/sau juridice controlate de FIA, conform dispozițiilor de la considerentul 78 din Directiva AFIA		
	Structura financiară și/sau juridică		
	Structura financiară și/sau juridică		
	Structura financiară și/sau juridică		
	...		
30	Efectul de levier al FIA		
	(a) calculat conform metodei brute		
	(b) calculat conform metodei angajamentului		
	5. Aspecte referitoare la riscul operațional și alte riscuri		
31	Numărul total de poziții deschise		
32	Profilul de risc istoric		
	(a) Randamentul anual al investițiilor sau RIR a FIA în decursul perioadei de raportare (suma brută înainte de perceperea comisioanelor de administrare și de performanță, exprimată ca procentaj)		
	Prima lună a perioadei de raportare		
	A doua lună a perioadei de raportare		
	...		
	...		
	Ultima lună a perioadei de raportare		
	(b) Randamentul anual al investițiilor sau RIR a FIA în decursul perioadei de raportare (suma netă după perceperea comisioanelor de administrare și de performanță, exprimată ca procentaj)		
	Prima lună a perioadei de raportare		

Tip de date		Date raportate	
A doua lună a perioadei de raportare			
...			
...			
Ultima lună a perioadei de raportare			
(c) Modificarea valorii activului net al FIA în decursul perioadei de raportare (exprimată ca procentaj, incluzând impactul subscrierilor și al răscumpărilor)			
Prima lună a perioadei de raportare			
A doua lună a perioadei de raportare			
...			
...			
Ultima lună a perioadei de raportare			
(d) Subscrieri în decursul perioadei de raportare			
Prima lună a perioadei de raportare			
A doua lună a perioadei de raportare			
...			
...			
Ultima lună a perioadei de raportare			
(e) Răscumpărări în decursul perioadei de raportare			
Prima lună a perioadei de raportare			
A doua lună a perioadei de raportare			
...			
...			
Ultima lună a perioadei de raportare			

Valorile monetare trebuie exprimate în moneda de referință a FIA.

Rezultatele simulărilor de criză

Indicați **rezultatele simulărilor de criză** efectuate în conformitate cu **articolul 15 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2011/61/UE** (riscurile asociate fiecărei poziții de investiții a FIA și efectul lor global asupra portofoliului FIA poate fi identificat, măsurat, administrat și monitorizat în mod corect și permanent, inclusiv prin utilizarea procedurilor adecvate de simulare de criză) (text liber)

--

Valorile monetare trebuie exprimate în moneda de referință a FIA.

Indicați **rezultatele simulărilor de criză** efectuate în conformitate cu **articolul 16 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2011/61/UE**. (AFIA efectuează cu regularitate simulări de criză, în condiții de lichiditate normală și excepțională, care le permit să evalueze și să monitorizeze în consecință riscul de lichiditate al FIA) (text liber)

--

Valorile monetare trebuie exprimate în moneda de referință a FIA.

Informații referitoare la FIA care trebuie furnizate autorităților competente

[Articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2011/61/CE]

	Tip de date	Date raportate	
1	Referitor la valoarea garanțiilor reale și a altor mijloace de garantare a creditelor pe care FIA care prezintă declarația le-a furnizat contrapartidelor: care este procentajul din această valoare care a fost reipotecat de contrapartide?		
	Împrumuturile și riscul de expunere		
2	Valoarea împrumuturilor de numerar sau titluri de valoare reprezentate de:		
	Împrumuturi în numerar negarantate:		
	Împrumuturi în numerar colateralizate/garantate — printr-un broker principal:		
	Împrumuturi în numerar colateralizate/garantate — prin (reverse) repo:		
	Împrumuturi în numerar colateralizate/garantate — prin alte mijloace:		
3	Valoarea împrumuturilor încorporate în instrumente financiare		
	Instrumente financiare derivate tranzacționate la bursă: expunerea brută minus marja furnizată		

	Tip de date	Date raportate	
	Instrumente financiare derivate OTC: expunerea brută minus marja furnizată		
4	Cele mai mari cinci surse de împrumut de numerar sau de titluri de valoare (poziții scurte):		
	Cea mai mare:		
	A doua cea mai mare:		
	A treia cea mai mare:		
	A patra cea mai mare:		
	A cincea cea mai mare:		
5	Valoarea titlurilor de valoare luate cu împrumut pentru poziții scurte:		
6	Expunerea brută a structurilor financiare și/sau juridice controlate de FIA, conform dispozițiilor de la considerentul 78 din Directiva AFIA		
	<i>Structura financiară și/sau juridică</i>		
	<i>Structura financiară și/sau juridică</i>		
	<i>Structura financiară și/sau juridică</i>		
	...		
7	Efectul de levier al FIA:		
	(a) Metoda brută		
	(b) Metoda angajamentului		

Valorile monetare trebuie exprimate în moneda de referință a FIA.